

Həsrət Dadaşoğlu

ÖMÜR YOLLARIM

Bakı-2016

Həsrət Dadaşoğlu «Ömür yollarım»
Bakı, «MBM», 2016, 280 səh.

Müəllif bu kitabda gənclik dövründən ta bu günə qədər
keçdiyi həyat yolunu və şahid olduğu hadisələri şeir şəklin-
də oxucuya çatdırmağa çalışıb.

Bura daxildir: Vətən sevgisi, ana sevgisi, uğursuz məhəb-
bət, vəfasız dostlar, vətənimizin, millətimizin başının üstünü
alan qara buludlar və müxtəlif səpgidə şeirlər.

Əminəm ki, oxuların böyük əksəriyyəti bu kitabda öz
talehini görəcək.

ISBN 978-9952-29-094-6

© H.Dadaşoğlu
Bakı, «MBM», 2016

MÜƏLLİFDƏN

Atam Dadaş İranın Təbriz şəhərindən Azərbaycana keçib. Yolda sənədini itirib. 1944-cü ildə – mənim 5 yaşım olanda rəhmətə gedib. Anamın savadı olmadığından, həm də xoşagelməz dövrə təsadüf etdiyindən atamın soyadını və doğmaları haqqında məlumat soruşmaq ağlına gəlməyib. Atam mənim adımı şifahi olaraq Bəylər qoyub və mən 7 yaşına qədər Bəylər adı ilə çağrılmışam. Həmin vaxta qədər nə mənim, nə də anamın sənədi olmayıb.

Müharibə qurtarış əmin-amanlıq başlayan zaman, həm də mənim məktəb yaşım çatlığı üçün mənə sənəd almali olublar. O zaman kənd camaatı anama deyiblər ki, uşağın atası Vətən həsrəti ilə rəhmətə getdi, onun adını Həsrət yazdır. Anam da əməl edib. Beləliklə, mənə və anama şərti olaraq Məmmədov soyadı ilə sənəd veriblər, adımı da Həsrət yazıblar.

Mən yaşimdən çox bildiyim üçün orta məktəbi həppanma ilə qurtardım. İrəvandan gələn Şirinov Nəriman müəllim mənim həddindən artıq istedadlı, savadlı və tərbiyəli olduğumu görüb, mənə arxa durub məni oxudu.

1959-cu ildən 2011-ci ilə qədər Yevlax rayonunun Boşçalı və Hürüdüşağı kəndlərində müəllim işlədim.

Hazırda təqaüddəyəm.

Sovet İttifaqı dövründə şeir və tapmacalarım jurnal və qəzetlərdə çap olunub.

Kitabın bir nömrəli vərəsəsi qızım Pünhan.

Tel: 050-358-78-15

YAZIRAM

Açmışam sinəmin şer dəftərini
Könlümün varını elə yazıram.
Şən həyathı azad elin oğluyam
Hər nə yazırımsa, belə yazıram.

Odlar ölkəsidir doğma diyarım,
Həmişə xoş keçir qışım, baharım.
Qanadlanıb yel tək bu mahnilarım
Qoy yayılsın eldən-elə, yazıram.

Bu torpaqda gülür, sevinir ellər,
Açıq çiçək kimi arzu, əməllər.
Şöhrət tapır quran, yaradan əllər,
Adı düşür dildən-dilə, yazıram.

Yoxdu gözəllikdə belə bir diyar,
Burda həyat şəndi, ömür bəxtiyar.
Tapar dərmanını dərdi olanlar
Gəlsə bu Vətənə, elə, yazıram.

Həsrət, bil yaranmış varsa nə qədər
Firavan gün, xoşbəxt yaşamaq istər.
Arzum budur bütün cahanda bəşər
Xalqım kimi azad ola, yazıram.

VAR MƏNİM

Öz ana yurdumun nəğməkariyam
Azad mahni deyən dilim var mənim.
Bir-birindən gözəl gələn, şən gələn
Yolları uğurlu ilim var mənim.

Gündən-günə gözəlləşir ölkəmiz,
Qururuq, tikirik, yaradırıq biz.
Yenidənqurmaya gedir nəsillərimiz
Qarşısialınmaz selim var mənim.

Tükənməzdir vətənimin sərvəti,
Artır gündən-günə varı, dövləti.
Vüqarla çalışıb çəkən zəhməti
Yorulmaq bilməyən əlim var mənim.

Yurdumda hər kəsi ucaldır zəhmət,
Var hər qəlbədə vətənimə məhəbbət.
Deyin, necə sevinməsin Həsrət
Azad ölkəm, xoşbəxt elim var mənim.

MƏNİMKİDİR

Xalqımın işıqlı gələcəyinə
Uzanan bu geniş yol mənimkidir.
Çekirəm zəhməti tez varım başa,
Sağlam bədən, dəmir qol mənimkidir.

Binalar qururam, evlər tikirəm,
Şən bağlar salıram, güllər əkirəm.
Qaranlıq yerlərə işiq çəkirəm,
Hər yana qol atan tel mənimkidir.

Tükənmək bilməyən bu dövlət, bu var,
Min nemət yetirən məhsullu diyar,
Şöhrətini dastan etmiş aşıqlar
Muğan mənimkidir, Mil mənimkidir.

Yeniqurmadan ilham alan, güc alan,
Daim işlərində zəfərlər çalan,

Alnı açıq olan, üzü ağ olan
Bəxtiyar həyatlı el mənimkidir.

Sarsılmaz qüvvədir Azər elləri,
Poladdır birliyi, dağdır hünəri.
Yox eyləyən bütün çətinlikləri
Qarşışialınmaz sel mənimkidir.

Həsrətin istəyi, arzusu, kamı
Yetibdir yerinə qoy bilsin hamı.
Elimdən alıram mən də ilhamı
Azad mahnı deyən dil mənimkidir.

AY ANA

Bir nemət tapılmaz bu yer üzündə
Sənin kimi ola şirin, ay ana.
Məhəbbətin qədər üfüq, nə ümman
Ola bilməz sonsuz, dərin, ay ana.

Bir yerim ağrıyb deyəndə, ana
Deyərdin can bala, nə oldu sana?
Həmişə ehtiyac duyuram cana
O əvəzsiz bal sözlərin, ay ana.

Qayğımı çekdiyin günlər, gecələr
Yığılıb ciynamə, olub dağ qədər.
Özüm xoşbəxt sannam qaytarsam əgər
Zəhmətinin mində birin, ay ana.

Qolumda qüvvətsən, qəlbimdə həvəs,
Yediyim qidasan, aldığım nəfəs.
Bu dünyada mənim üçün bil, heç kəs
Verə bilməz sənin yerin, ay ana.

Səni nur sanıram başım üstə mən,
İstəməm yaş gələ yaşın üstə mən.
Həsrətəm, istərəm ömrüm boyu sən
Gözlərim önungdə görün, ay ana.

ANA VƏTƏN

Anam kimi qucağını
Gen açmışan mənə Vətən.
Qayğı çəkib böyütmüsən,
İtirmərəm zəhmətini.
Minnətdaram sənə, Vətən
Ana Vətən, ana Vətən.

Azad, xoşbəxt ellərinə,
Şən böyüyən güllərinə,
Bərəkətli çöllərinə
Vurulmuşam əzəl gündən
Qəlbdən dənə-dənə, Vətən
Ana Vətən, ana Vətən.

Sən anamsan, mən övladın,
Mənimkidir sənin adın.
Nə yağının, nə cəlladın
Əlinə vermərəm səni.
İnan mənə, can a Vətən
Ana Vətən, ana Vətən.

Sən ömrümcə gərəyimsən,
Cana bağlı ürəyimsən,
Havam, suyum, çörəyimsən,
Dözənmərəm düşsəm ayrı
Sənsiz bircə günə, Vətən
Ana Vətən, ana Vətən.

Hər bir şeyin Həsrətə sən
Şirinisən, əzizisən.
İlhamımın çeşməsisən,
Eşqin ilə gəlir coşa
Damarımda qan, a Vətən
Ana Vətən, ana Vətən.

SUAL VERİB SORSALAR

Əgər sual verib sorsalar məndən
Dünyada sevdiyin ən şirin nədir.
Verərəm cavabı fikirləşmədən
Biri doğma anam, biri Vətəndir.

Biri döşlərindən süd verib mənə
Şirin laylasılə böyüdüb məni.
Biri ağ günləri bəxş edib mənə
Silibdi qəlbimdən kədəri, qəmi.

Biri damarımıdı, biri qanımdı,
Birin o birindən ayıranmaram.
Biri ürəyimdi, biri canımdı,
Heç birindən ayrı yaşayınmaram.

KƏNDİMİZİN TƏRİFİ

Bu doğma kəndimin, bilin ay ellər
Əvəzsiz can alan bir görkəmi var.
Burda çiçəklənir arzu, əməllər,
Gəlsin görüşünə maraqlananlar.

Kimsə istəməz ki, qayıtsın geri,
Valeh olar camalına, görəndə.

Nağılda söylənən gözəllikləri
Yerlər gələr xəyalına, görəndə.

Hər görünən aynabəndlə evləri
Bir-birindən gözəl yaraşıqlıdır.
Görkəmilə xatırladır şəhəri
Geniş küçəlidir, gur işıqlıdır.

Nurlu lampaları hara baxırsan
Gecəsin gündüz tək boyayır nura.
Elə bil ulduzlar bağlayıb karvan
Gəlib qatar-qatar düzülüb bura.

Toy-bayram timsallı keçir zamanlar,
Kəsilmir bircə an şənliyin səsi.
Bütün könüllərdə gülür arzular,
Burdadır həyatın qaynar çeşməsi.

Hər bir anı təravətli görünür
Yazın ətir saçan çağları kimi.
Baharda al-əlvan tülə bürünür
Ana vətənimin dağları kimi.

Tükənməz sərvəti, dövləti, bilin
Torpağı məhsullu, bərəkətlidir.
Bu ana yurdumun, doğma kəndimin
Eli qonaqpərvər, səxavətlidir.

Açıq qucağını bir ana kimi
Övladı tək hörmət edir mehmana.
Qocasından tutmuş cavana kimi
Əsirgəməz canın, gəlsən dərmana.

Zəhməti sevəndir burda hər insan,
 Öz əlilə yaratmışdır hər nə var.
 Dolanır mehriban, azad, firavan,
 Xoşbəxtlik zinyəti əməkdi, dostlar.

Yazıb tərifini eyləyirəm car
 Mən bir deyirəmsə on hesablayın.
 Özü abad, eli xoşbəxt, bəxtiyar,
 Gəlin ilham alın, min hesablayın.

GƏLİN *(davamı)*

Həqiqət olduğun dediklərimin
 Əgər istəsəniz, bilməyə gəlin.
 Demək istədiyim hər nə varisə
 Yazmaqla qurtarmaz, görməyə gəlin.

Eli alniaçıq, safürəklidir,
 Geniş süfrəlidir, duz-çörəklidir.
 Barlı bağçaları min nemətlidir,
 Bağından gül-çiçək dərməyə gəlin.

«Hürülər» kəndidir doğma diyarım,
 Həmişə xoş keçir qışım, baharım.
 Siz də şer yazmağa, şair dostlarım
 İlham almaq üçün gəzməyə gəlin.

MİNGƏÇEVİR

Şöhrətin yayılıb obaya, elə,
 Əvəzsiz hörmətin var, Mingəçevir.
 Neçə-neçə şəhərlərə, kəndlərə
 Paylayırsan sevinc, nur, Mingəçevir.

Qoynunda minlərlə Sarvanların var,
Hüsnünə nə qədər heyranların var,
Hər anı xoş gələn dövranların var,
Bundan da xoş günlər gör, Mingəçevir.

Bahar sənə verib yaşıł, alını,
Gecə sənə verib öz hilalını,
Görüb bu gününü, cah-calalını
Olsun düşmənlərin xar, Mingəçevir.

VƏTƏN EŞQI

Könlüm tügyan edir yenə
İlham verir Vətən mənə.
Mən Vətənin övladıyam
Düşməninin cəlladıyam.
Bu sözləri dönə-dönə
Eyləyirəm aləmə car
Sevinsin dost, yansın əgyar.

Zəhmətsevər hər bir insan
Quran, tikən həm yaradan
Bizim eldə tapır şöhrət
Əməyinə alır qiymət.
Bu gözəl an, gözəl dövran
Bizim azad ellərindir
Ürəyi şad ellərindir.

Ana torpaq-doğma diyar
Qoynu dolu min bəhrə –bar.
Xoş arzular, xoş diləklər,
Gülər üzlər, şad ürəklər,
Bu torpaqda hər nə ki var

Bəhrəsidir zəhmətimin
İradəmin, qüvvətimin.

Bağam,barı tükənməyən,
Xiridarı tükənməyən.
Sərvətimi bilin qəlbdən
Sərf edirəm xalqıma mən.
Etibarı tükənməyən
Bir insanam vüqarı dağ
Sübutumdur əlvan bayraq.

Şən nəğməli nəfəsim var,
Birlik deyən haqq səsim var.
Baxın qurub-tikənlərə
Birgə zəhmət çəkənlərə.
Deyib yazmaq həvəsim var
Bu qanuna, bu gedişə
Tərəqqiyə, yüksəlişə.

Əsarətin, köləliyin
Zəncirini qırıb bilin
Yaratmışıq gözəl həyat,
Belə cəlal, belə büsat.
Siz ay ellər, baxın gəlin
Birlikdəki bu qüdrətə,
Cəsarətə, dəyanətə.
Bütün ellər bir el kimi,
Bütün ellər bir əl kimi
İstəyirəm qura birgə
Sülh yolunda dura birgə.
Bir əsrini bir il kimi
Duya ömür vaxtlarında
Həyat gülə baxtlarında.

BİZİM YERİN

Əziz dost diqqət et dediklərimə
Edirəm tərifin car bizim yerin.
Şən həyatlı, al baharlı ölkədir
Görməz üzü boran, qar bizim yerin.

Havası şən, torpağı şən, eli şən
Vətənimdir gündən-günə şənlənən.
İstədiyin tapar gəzməyə gələn,
Hər dərdə dərmanı var bizim yerin.

Ölkəmin gün-gündən artan şöhrəti
Heyran eyləyibdir bəşəriyyəti.
Olub cəh-cəlalı, varı, dövləti
Düşmənlər gözündə xar bizim yerin.

Çəkinmərik dosta, yada hörmətdən,
Necə mehribanıq anla söhbətdən.
Yaşayış tərzini gəl sən Həsrətdən
Bilmək istəyirsən sor, bizim yerin.

DE, YAZ

Şair dostum mövzu üçün seyrə çıx
Deyilməmiş təzə sözlərdən de, yaz.
Ömürlük unudan qəmi, möhnəti
Şən baxışlı, gülər üzlərdən de, yaz.

Söhbət aç xalqının al baharından,
Geniş süfrəsindən, dövlət, varından.
Min bir nemətindən, bağça-barından
Sərvəti tüketməz düzlərdən de, yaz.

Dolan ana yurdu, yaxşı nəzər sal
Həqiqət olubdur indi hər xəyal.
Əməklə yaradan belə cah-calal
İgid oğlanlardan, qızlardan de, yaz.

Tükənməzdir ürəyimin həvəsi,
Qəlbimdə qaynayırlıham çeşməsi.
Həsrətəm, Vətənim odlar ölkəsi,
Dərdli şəfa tapar bizlərdən de, yaz.

BU YERDƏ

Bir cüt çeşməsiyik nurlu diyarın,
Təbimiz bir gəlir coşa bu yerdə.
Şeriyyətdir sərvətimiz ellərə,
Yazib yaradırıq qoşa bu yerdə.

Əbədi solmayan bir bağımımız var,
Zəhmətlə gül açan torpağımız var.
Gözəl dövranımız, xoş çağımız var,
Çatır hər arzumuz başa bu yerdə.

Həsrətəm, tükənməz söhbətim, sözüm,
Toy-bayramlı keçir gecəm, gündüzüm.
Ömürlərə hər gələn gün, əzizim
Yavaş-yavaş dolur yaşa bu yerdə.

YADIMA DÜŞDÜ

Gül-çiçək ətirli naməndə sənin
Vətənin bağları yadımıma düşdü.
Xəstəyə can verən suyu, havası
Kəlbəcər dağları yadımıma düşdü.

Hər anı bahar tək təravətlidir,
Xəstə üçün şəfa təbiətlidir.
Eli mehribandır, xoşsifətlidir,
Şənli yığnaqları yadına düşdü.

Həsrətin qəlbindən keçdi gör nələr
Xoşbulaq, İstisu, gözəl Kəlbəcər.
Vurğunun səninlə gəzdiyi yerlər,
Deyişən çağları yadına düşdü.

XOŞBULAQ

Mehman gəldim, qəbul etdin xoş üzlə
Açdın qucağını gen, a Xoşbulaq.
Ömür karvanımın yeddi gününü
Keçirdim qoynunda mən, a Xoşbulaq.

Çıxdım Qara dağa, qalxdım Qoşqara,
Laləzar göründü baxdımsa hara.
Endim ayna gözlü saf bulaqlara
Dolandım yolların şən, a Xoşbulaq.

Dağlarının başı bir asimandır,
Gah mavi səmali, gah da dumandır.
Ciyara havadır, ürəyə qandır
O narın damlalı çən, a Xoşbulaq.

Odlar diyarımın şən guşəsisən,
Xəstələrə şəfa, can guşəsisən,
Təbiətin gözəl, xan guşəsisən,
Tanıdır geydiyin don, a Xoşbulaq.

Sözüm təsdiq elər kim salsa nəzər,
Görkəmin daş-qasılı gəlinə bənzər.

Doğru tərif etmiş səni Ələsgər
Layiqsən bu ada sən, a Xoşbulaq.

Açsam da bu yerdə şer dəftərimi
Yazmağa acizəm gördükərimi.
İncidən düzsəm də kəlmələrimi,
Yenə zərif sənsən sən, a Xoşbulaq.

Yüz il ömür sürəm belə çağında,
İstəyən dostlar da solu-sağımda.
Nə dərdi olardı tər qucağında
Həsrət versəydi can, a Xoşbulaq.

26. VII. 1977

AĞ QIZIL
1978-ci il

Başdan-başa Vətən tarlalarına
Ağ qızıldan qar yağıbdı elə bil.
Əməyilə yetirdiyi varına
Baxır fərəhlənir, sevinir bu el.

Alaq gücümüzü səfərbərliyə
Hünər meydanına hünərlə girək.
Pambıq tayaların ucaldaq göyə
Ölkəmizə bol-bol ağ qızıl verək.

Tarlaların məhsulunu itkisiz
Vaxtında toplayaqla, vaxtında yiğaq.
Əziz bayramları, yubileyləri biz
Qarşılıyaqla alnı açıq, üzü ağ.

Verdiyimiz vədə əməl eyləyək
Əmək cəbhəsində, hünər günündə.
Sözdə də, işdə də düz çıxaq gərək
Partiya önündə, Vətən önündə.

VURĞUNUYAM MƏN

Dostlar, mən söyləyim, siz də dinləyin
Görün bir nələrin vurğunuuyam mən.
Günləri oynayıb, gülməklə keçən
Qəmsiz könüllərin vurğunuuyam mən.

Bahar təravətli keçən çağların,
Məhsullu çöllərin qarlı dağların,
Ətirli güllərin, abad bağların,
Azad bülbüllərin vurğunuuyam mən.

Vətənimin hər qəhrəman qızının,
Canlar alan işvə, qəmzə, nazının,
Aşığın sözünün, xoş avazının,
Sazında tellərin vurğunuuyam mən.

Ana yurdun laylasılə böyüyən,
Azad, şirin nəgməsilə böyüyən,
Qurmaq, tikmək həvəsilə böyüyən
Bu gənc nəsillərin vurğunuuyam mən.

Zülmü, əsarəti silən aradan,
Ağ günlərə birgə çıxan qaradan,
Bir məqsədlə quran, tikən, yaradan
Zəhmətkeş ellərin vurğunuuyam mən.

Mənim sevdiklərim deyim aşikar
Saymaqla qurtaran deyil, a dostlar.
Doğma ölkəmizdə olan hər nə var
Həsrətəm, onların vurğunuyam mən.

BİZİK

Bütün bəşər tarixində əbədi
Azad, xoşbəxt həyat quranlar bizik.
Köləliyə, istismara son qoyub
Zülmün zəncirini qıranlar bizik.

Azadlıq məşəli yanın elində,
Zəfər bayrağını tutan əlində,
Addımlayıb azadlığın yolunda
Daha xoş günlərə varanlar bizik.

Xoşbəxt həyat sürsün dünyada ellər,
Müharibə görməsin daha nəsillər.
Dinc yaşasın deyə cahanda bəşər,
Sülhün keşiyində duranlar bizik.

Şöhrəti yayılan bütün dünyaya,
Arzu, əməlləri gəlməyən saya,
İlk dəfə yol açan ulduza, aya,
Hər sırridən xəbər verənlər bizik.

Sarsılmazdı gücü Azər elinin,
Alınmaz qarşısı birlik selinin,
Bu günü, sabahi, Heydər Əlinin
Saldığı yollarda görənlər bizik.

Həsrətəm, aləmə eyləyirəm car
Bahar təravətli bir Vətənim var.
Burda hamı ömür sürür bəxtiyar,
Qəm-kədərdən kənar olanlar bizik.

SEVİRƏM

Məndən sorursunuz nəyi sevirsən,
Bilmirəm söyləyim nəyi sevirəm.
Saymaqla qurtarmaz istədiklərim,
Necə sayım, mən çox şeyi sevirəm.

Payızda bağlara xəzan qonmağı,
Yayda qızmar istilərə yanmağı,
Qişda şaxtalarda, qarda donmağı,
Yazda açan gül-çiçəyi sevirəm.

Min nemət gətirən bağçanı, bağı,
Bol məhsul yetirən ana torpağı,
Etibarlı dostu, əziz qonağı,
Bir də halal duz-çörəyi sevirəm.

Şerə, musiqiyə maraq salmağı,
Qaynar təbli, gur həvəsl olmağı,
Həyatı duymağı , ilham almağı,
Sevilməyi, həm sevməyi sevirəm.

Namusu, qeyrəti, vəfanı yarda,
Qəlbin qalmamağın heç intizarda,
Bir-birinə kömək çətində, darda
Həm getməyi, həm gəlməyi sevirəm.

Geyməyi, gəzməyi, deyib-gülməyi,
Halal qazanmağı, halal yeməyi,
Həyatda xeyirxah işlər görməyi,
Sadəliyi, saf ürəyi sevirəm.

Hər cəzani doğruluqla verməyi,
Haqqı haqqı, nahaqqı nahaq görməyi,
Dinc həyatı, azad özür sürməyi,
Sağlam canı, işləməyi sevirəm.

Nifrətli hallara zərbə çalına,
Əyrilər düzələ düzün yoluna.
Həsrət deyir vətəninə, elinə
Kimin, nəyin var gərəyi, sevirəm.

DEYİLƏM

Qəlbi təmiz, gülərzülü, mehriban
Gur təbli insanam, sönən deyiləm.
Sözünə doğruyam, əməksevərəm,
Yolum haqqı yoludur, dönən deyiləm.

Mən mərdəm, mərdin də qədrini billəm,
Dost üçün ağlaram, düşmənə gülləm.
Dostlar qabağında hər an əyilləm,
Düşmən qabağında enən deyiləm.

Həsrətəm, sevirəm həqiqəti mən,
Deyiləm firildaq, əyri yol bilən.
Nə artıq danışan, nə yersiz gülən,
Nə böyük öündə dinən deyiləm.

DEYİM

Mən bu elin aşağıyam,
Şən keçir dövranı deyim.
Axtaranlar burda tapar
Dərdinə dərmanı deyim.
Azərbaycan ölkəsidir
Şənliyin məskəni deyim.
Yazır aşiq, şairləri
Şəninə dastanı deyim.
Cəlalı, şanı, şöhrəti
Tutubdu hər yanı deyim.

Oxuyuram bu nəğməmi,
Olsun bütün ellərə car.
Xoşbəxt xalqın vətənidid
Odlar yurdu-bu şən diyar.
Bu diyarda məskən salıb
Mərd igidlər, qəhrəmanlar.
Çətinlik önündə dağdı
Sarılmayan qüvvəti var.
Birlikdə qurub, yaradıb
Bu cür kəhkəşanı deyim.

Haqqın, sülhün bayrağını
Tutub əlində dolanır.
Bütün xalqlar diyarında
Dotslar elində dolanır.
Yer üzünü qarış-qarış
Hər bir yerində dolanır.
Müharibə olmasın deyə
Sülhün yolunda dolanır.

Dinc yaşasın bəşəriyyət
İstəyir hər ani deyim.

Addımlayır gələcəyə
Yurdumuzun nəsilləri.
Bu yolda qurur, yaradır
Xalqımızın polad əlləri.
Birgə gedək gələcəyə
Səsləyir bütün elləri.
Misilsiz şöhrət qazanıb
Bu dünyada əməlləri.
Aydan, gündən xəbər verir
Fəth edib əsmanı deyim.

OLA

Heç kəsin heç kəsə istəmirəm mən
Qəlbində kin ola, xəyanət ola.
İstərəm hamida biri-birinə
Mehribanlıq ola, məhəbbət ola.

Sevilə hər ürək, sevə hər ürək
Ata-ana kimi, qardaş-bacı tək.
Bir-birinə xoşrəftar, can demək
Bütün insanlarda bir adət ola.

Çəkən əyri yolla vəzifə, dövlət,
Yurduna, xalqına eyləməz hörmət.
Kim belə niyyətə düşürsə, Həsrət
Arzula istəyinə həsrət ola.

MƏNCƏ

Başqasının mənliyinə toxunan
Özü ən ismətsiz adamdı məncə.
Oxuyub elmdə alim olsa da,
Yoxsa mərifəti nadandı məncə.

İstəsən hər zaman ediləsən yad
İnsan kimi yaşa, el üçün yarad.
Vara, mülkə görə qazanılan ad
Çox yaşamaz, itib gedəndi məncə.

Yaxşılıq et, hörmət qazan, sadə ol,
Haqq, ədalət olsun tutacağın yol.
Həsrətəm, həyatda xoşbəxt, ay oğul
Məsləhətə əməl edəndi məncə.

OLA

Ay ellər, istəyim bu olmuş mənim
Həmişə xoş keçən ruzigar ola.
Qış üzü görməyə külli kainat,
Hər eldə, obada al bahar ola.

Arzular, xeyallar dönüb bir quşa
Çata mənzilinə, getməyə boşə.
Gül bülbülə, bülbül gülə qovuşa
Sevib sevilənlər bəxtiyar ola.

Saldığı bağ fayda verə bağbana,
Toy-düyün arzular hər ata-ana.
Həsrətəm, bunlardan pay çatıb mana,
İstərəm hamiya pay çatar ola.

ƏSİRGƏMƏ

Dara düşən olsa əgər
Köməyini əsirgəmə.
Sədaqətli mərd olana
Ürəyini əsirgəmə.

Çor sözünü can bilənə,
Dar süfrəni gen bilənə,
Bir tikəni min bilənə
Çörəyini əsirgəmə.

Qəlbi safə qurban Həsrət,
Namərd kəsə elər nifrət.
Gözləyənə namus, qeyrət
Heç nəyini əsirgəmə.

GÖRƏYDİM

Var qəlbimdə məsgən etmiş bir arzu
Ağlayan gözləri gülən görəydim.
Leyli, Məcnun kimi çəkməyib möhnət
İstəyin cahanda bulan görəydim.

Dili körpə arzu edən qadının
Əllərin laylalar çalan görəydim.
Var kimin qəlbində nə arzu, dilək
Ətrin çəkib, kamın alan görəydim.

Cəfanı çəkirəm anlamاق üçün
Arifanə duyğun olan görəydim.
Vermisən bir dərdi, gizli çəkirəm
Aşıqinə tədbir qılan görəydim.
Nazlı canan duyub dediklərimi
Həsrətin qeydinə qalan görəydim.

QONŞU PAYI

Qonşu payı şirin olar
Verəsən də, alasan da.
İşlədəsən axıracan
Əhdə sadıq qalasan da.

İnciklik olar bir anlıq,
Kaş olmaya bəd yamanlıq.
Kəsilməyə mehribanlıq
Qanlı bıçaq olasan da.

Öldürsələr də Həsrəti
Haqq işindən dönməz qəti.
Versən ona qəm-möhnəti
Gərək çarə qılasan da.

A DOSTLAR

Gəlin çıxaq yer üzünü seyrə biz
Nə görsək dastana salaq, a dostlar.
Saz götürək, məclis quraq hər yerdə
Şən həyatdan deyək, çalaq, a dostlar.

Qoy bilsinlər sülhü sevənlərdənik,
Azadlıq elindən gələnlərdənik.
Bahar kimi qəlbi gülənlərdənik,
Sevincdən veririk soraq, a dostlar.

Azad həyat, gözəl dövran yaratdıq,
Minlər ilə verib qurban yaratdıq.
Sönməyən məşəlli al günə çatdıq,
Bizimkidir bu gözəl çağ, a dostlar.

Kainatda varsa nə qədər insan
Dinc yaşaya, ömür sürə mehriban.
Olmaya ədavət, tökülməyə qan,
Belə olaq, belə qalaq, a dostlar.

Həsrət söz deyir mərdi-mərdanə
Azad elli, şən işıqlı dövrana.
Öz nurunu yayacaqdı cahana
Vətənimdə yanın çıraq, a dostlar.

OLMASA

Deyib, gülmək olmaz yaxşı bilirsən
Bir-birinə mehribanlıq olmasa.
Həyat mənasını itirər yəqin
Qaynar təbli gül cavamlıq olmasa.

Az yaşa, çox yaşa, fərqinə varma,
Sən ruhsuz, eşqisiz yaşamaancaq.
Gedəcəksən bir gün, min yaşasan da,
Zəhmətlə gördüğün işlər qalacaq.

Həyatda mənalı ömür deyirlər
Həm zəhməti, həmi sevinci vardır.
Əməyin özü də həyatda yalnız
Eşqin polad tellerinə bağlıdır.

TƏKAN OLMASA

Şair gördüğünü dərin duymasa
Yazdığı sözlərdə dərinlik olmaz.
Zəncir kimi bağlanmasa sətirlər
Yaraşıq yaranmaz, şirinlik olmaz.

Necə yazdığını şair Süleyman
Belə eyləmişdi aləmə bəyan:
«Çoxuna şer yazmaq çox asan gəlir,
Mən şeri olduqca çətin yazıram.
Bəzi boşluqlara uçur, yüksəlir,
Mən şeri bilirəm neçin yazıram».

Dərzi dəqiq ölçür, biçir parçanı,
Sonra da başlayıb tikir görürsən.
Bəzən tikişləri getməyəndə düz
Yenidən tikdiyin sökür, görürsən.

Şeir də bax belədi, kəlmə, qafiyə
Bəzən öz yerinə düşmür, duyursan.
Məcbur olub axtarırsan uyarın,
Tapanacaq tamam cana doyursan.

Tanına bilməzsən bir şair kimi
Yazdıqların eldə yaxşı qiymət almasa.
Həsrət kimi yarı yolda qalarsan
İrəliyə doğru təkan olmasa.

MÜƏLLİMLƏRƏ

Ey əziz, hörmətli müəllimlərimiz
Bizə ilk təhsili siz vermisiniz.
Heç vaxt itirmərik zəhmətinizi
Həmişə saxlarıq hörmətinizi.
Həm ata, həm ana olmusuz bizə
Ömür boyu minnətdarıq biz sizə.
11-illik təhsil vaxtı bizə siz
Bilirik, nə qədər zəhmət çəkmisiz.
Təqsirimiz, nöqsanımız çox olub

Əziz müəllimlər, bağışlayın siz.
Dosta məhəbbəti siz öyrətmisiz,
Düşmənə nifrəti siz öyrətmisiz,
Xalqa məhəbbəti siz öyrətmisiz,
Böyüyə hörməti siz öyrətmisiz,
Haqqı, həqiqəti siz öyrətmisiz,
Dözümü, zəhməti siz öyrətmisiz,
Yaxşı hər nə varsa bildiklərimiz
Onları bizlərə siz öyrətmisiz.
Deyirik gününüz xoş keçsin sizin,
Canınız sağ olsun, ömrünüz uzun.

MÜƏLLİMLƏR HAQQINDA

Müəllim- bu əziz, şərəfli adın
Məhəbbəti ürəklərdə yaşayır.
Nurlu gələcəyi, saf əməlləri
Arzularda, diləklərdə yaşayır.

Oxudur, öyrədir həqiqət yolun,
Xalqına layiqli insan yetirir.
Sənət aləmində durur zirvədə,
Dahi, alim, şair, loğman yetirir.

Bütün nemətlərin şirini bilir
Yetirib dərəndə zəhmət barını.
Qəlbdən fərəhlənir sevinir, gülür,
Dağdan uca sanır öz vüqarını.

Bizə çəkdiyiniz zəhmətə görə
Ata, ana qədər sizi sayırıq.
Sizə işinizdə gözəl uğurlar,
Uzun ömür, sağ can arzulayıraq.

Yuxusuz gecələr, narahat anlar
Saf adının zinyətidir, müəllim.
Yetirdiyi ağac gətirdiyi bar
Əməyinin nemətidir, müəllim.

Nə görülüb, yaranırsa həyatda
Sənin əməyindir, əziz müəllim.
Sənsən ulu tərbiyədə, savadda,
Qəlbi təmiz, elmi dəniz müəllim.

BİLİK GÜNÜ

Yurdumuzun əziz, şən övladları
Bu gözəl,firavan günlər sizindir.
Gələcəyə addımlayan inamla
Polad qollar, sağlam canlar sizindir.

Bilikdə keçilməz zirvələr aşın,
Hünər meydanında göstərin hünər.
Qalib olun, qaliblərlə yarışın,
Çalışın hər işdə çalasız zəfər.

Bu azad dövlətin qayğısilə siz
Qorxusuz boy atır, böyüyürsünüz.
Hər an tutulursuz hörmətli, əziz,
Həyat acılığı görməyəsiniz.

Gələcəyi nurlu, əziz balalar
Qəlbiniz sevinclə, fərəhlə dolsun.
Bu xoş gününüzə bu təbrikim var
Bilik bayramınız mübarək olsun.

**ƏLİFBA BAYRAMI ÜÇÜN
08.03.2000**

Hörmətli müəllimlər, valideynlər
Bizim bu tədbirə xoş gəlibsiniz.
Əlifba bayramı – sevinc günüdür
Şənliklərdə keçsin ömürləriniz.

Budur analaların bir arzusu da
Böyüyə, məktəbə gələ övladı.
Əlifbani, riyaziyyatı öyrənə
Oxuyub yazmağı bilə övladı.

Bu arzuyla böyüdülən balalar
Böyüüb, məktəbə gəlirlər indi.
Əlifbani, riyaziyyatı öyrənib
Oxuyub, yazmağı bilirlər indi.

Gərgin əmək sərf edərək işində
İstəyinə nail olub müəllim.
Bu səbəbdən valideynlər önünə
Qürurla, sevinclə gəlib müəllim.

Gözlənilən bütün arzu diləklər
Kaş beləcə başa çata biləydi.
Bədbinliyi, qəm-kədəri ürəklər
İçindən çıxarıb ata biləydi.

Qaranlıq görməyə uşaq dünyası
Sevinclər üstünə sevinclər yağı.
El-obalar geyə bayram libası
Qayğılar çoxala ana torpağı.

Arzularım zəncir kimi inanın
Calanıbdı bir-birinə nə qədər.
Dilbər guşələri Azərbaycanın
Qaytarıla Şuşa, Laçın, Kəlbəcər.

Qoç qurban demişəm alınan günə
Düşmənin əlindən Dağlıq Qarabağ.
Köçgünlər, qaçqınlar yurduna döñə
Qalmaya yadlara bir qarış torpaq.

Şəfa çeşmələri, şəfa otları
İndi düşmən alan torpaqlardadı.
Qiymətli, sərvətli qızıl qatları
Erməniyə qalan torpaqlardadı.

Ola el birliyi, dünya köməyi
Qaytarıla bütün torpaqlarımız.
Həsrət müəllimin budur istəyi:
O günü də bayram edək hamımız.

PİONER *Pioneerin dililə. 1976-ci il*

Ən əziz, ən şərəfli bir ad daşıyıraq biz
Bu ad pioner adı-qabaqcılam deməkdir.
Hər işdə, hər əməkdə ön cərgədə dayanan
Əli qalib bayraqlı-mən başçılam deməkdir.

Çəkinmirik, qorxmuruq çətinlikdən heç zaman,
Çünki biz pionerik –Heydər nəvələriyik.
Dəyanətli olmayı bizə Heydər tapşırıb,
Onun dedikləri tək hərəkət etməliyik.

Çalışırıq əməkdə, təhsildə yorulmadan
Qorumaqçın adımız hünər göstərək deyə.
Pioner adılə biz birgə addımlayıraq
Hər işdə Heydər kimi zəfər göstərək deyə.

TƏNBƏL YASƏMƏN

Bir səhər erkən
Qalxıb yerindən
Tez anasına
Dedi Yasəmən:
Ana, ay ana
De, hanı mənim
Kitab, dəftərim?
Bil, hələ dünən
Dərsdən gələnnən
Bir dərsə belə
Baxmamışam mən.
Qarışib başım
Düz axşamacan
Oynamışam mən.

TƏNBƏL ŞAGİRDİN DİLİYLƏ

«Ver yesin, ört yatsın» çağrılıram mən,
Hazırdañ geyinib, yeyənlərdənəm.
Adım tənbəllikkdə çəkilir hər an,
«Bu mənim fəxrimdir» - deyənlərdənəm.

Tez yatıram, gec dururam səhərlər,
Məqsədimdir hər gün belə edim mən.
Gecikirəm dərsə, keçsin köhnə dərs,
Yeni dərsə başlananda gedim mən.

Oxumadan mən alıram qiyməti,
Tənbəldə bu hünər, cəsarət olur.
Amma unutmayın, mənim taylarım
Zəhmətsiz qiymətlər pis qiymət olur.

Müəllimlər, bilin dediklərimi
Yoxdur oxumağa marağım mənim.
«4» – «5» üçün yormaqdansa beynimi,
«2»-lərdən gəlsin sorağım mənim.

Ömrümdə «4» və «5» almamışam heç,
Çünki oxumuram, mən danım niyə?
Əlaçılardan «5»-ə vurulan kimi
Mən bədbəxt də vurulmuşam «2»-yə.

TƏNBƏL ŞAGİRDİN DİLİLƏ

Sözü ala bilmirəm,
Qaldım dala bilmirəm.
Mən 2-nin üstünə
7 gələ bilmirəm.

Dinləyin, ay uşaqlar
Mənim kimi axmağı.
Bacarmırıam sadəcə
9-dan 3 çıxmağı.

Bir dəqiqə bir yerdə
Sakit dura bilmirəm.
4-üncüyəm, 4-ü mən
4-ə vura bilmirəm.

Sevirəm boş-boşuna
Danışmağı, gülməyi.
16-nı 2-yə
Bacarmıram bölməyi.

İstəyim, həvəsim yox
Oxumağa, yazmağa.
Vərdiş eyləmişəm çox
Oynamaga, gəzməyə.

Gələn deyil vecimə
Alsam yüz dənə 2.
Heç bir dərsi müəllim
Məndən sormasıın təki.

Nə hekayə, nə nağıl,
Nə bir şer bilirəm.
Ad olsun ki, şagirdəm,
Dərsə gedib, gəlirəm.

Anam, bacım həll edir
Düzü ev çalışmamı.
Elmə yoxdu marağım,
Deyirəm bilsin hamı.

Sinif yoldaşlarım da
Məni edir məzəmmət.
Adımı da qoyublar
Təhsildən qorxan Əhməd.

ŞAGİRDƏ HƏSR OLUNUR
Ədəb qaydaları (Mehribana həsr edirəm)

Ədəb qaydalarına
Əməl eylə, Mehriban.
Çalış ki, dərslərindən
«5» alasan hər zaman.

Zəif oxuyanlara
Əsirgəmə köməyin.
Hamiya mehriban ol,
Təmiz olsun ürəyin.

Hörmət elə həmişə
Özündən böyüklərə.
Özündən kiçiklərin
Sözünü salma yerə.

Nə xəbərçi ol, nə də
Bir nəlayiq söz danış.
Nöqsansız gör hər işi,
Nə danışsan düz danış.

Danişanın sözünü
Kəsməyə adət etmə.
Nə də özündən kiçik
Olanları incitmə.

Əl-üzünü yumamış
Çay içib, çörək yemə.
Bir işə buyrulanda
Eh, yorulmuşam, demə.

Dərslərinlə yanaşı
Ev işlərində də sən
Ailə üzvlərinə
Kömək eyləməlisən.

Oynamaq da lazımdı,
Oynama demirəm mən.
Amma gərək hər işin
Öz vaxtını biləsən.

Yuyun, daran, təmiz gey,
Alış belə vərdişə.
Bütün yoldaşlarına
Nümunə ol həmişə.

Elə et ki, özündən
İncitmə bir kimsəni.
Qoy hamı alqışlaşın,
Qoy hamı sevsin səni.

Yaxşı saxla yadında
Sözlərimi, Mehriban.
Əməl etsən bunlara,
Seviləcəksən hər an.

SON ZƏNG

Aldığımız on bir illik təhsili
Başa vurmaq üçün gələn gündü bu.
Sevinci, şadlığı unudulmayan
Toy-bayram timsallı olan gündü bu.

Yad eyləyin, xatırlayın hər zaman
Bu doğma məktəbi, müəllimləri.

Unutmayın arxanızca boy atan
Özünüzdən kiçik gənc nəsilləri.

Yeni bir həyata atılırsınız,
Ölməz ad qazanın yaşatmaq üçün.
Tikib, qurub, yaratmağa çalışın
Vətənin şənini ucaltmaq üçün.

Mən sizə ürəkdən arzulayıram
Ömür yollarınız laləzar olsun.
Həyat, qaynar əmək sizi gözləyir,
Sizə bu yollarda uğurlar olsun.

FƏRƏH HİSSİ

*1981-ci il 19 mayda Yevlax maarifinə keçici
bayraq verilməsi münasibətilə yazılb.*

Sevinc ümmanında üzürəm bu gün,
Yığılan şən məclis bizimdi, dostlar.
Hər müəllim qəlbi fərəhlə vurur,
Üzlərində yaz havalı gülüş var.

Haqqımız var sevinməyə, gülməyə,
Əmək şöhrətimiz bəllidir elə.
Yüksək nailiyyət qazanaq gərək
Bu yüksək ad üçün bu gündən belə.

Çəkdiyimiz əmək getməyir hədər,
Həmişə dəririk zəhmət barını.
Bizik yetişdirən gələcək üçün
Vətənin layiqli övladlarını.

Hər zaman Vətənə, elə borcluyuq
Bizə göstərilən hörmətə görə.

Minnətdarıq doğma Heydərimizə
İşimizə verilən qiymətə görə.

Alıb qüvvəmizi səfərbərliyə
Yorulmaq bilmədən çalışaq gərək.
Keçici bayraqı əllərimizdə
Əbədilik tutub saxlaya bilək.

GÜNDÜ BU
(1959-cu il)

Dörd il zəhmət çəkib təhsilimizi
Başa vurmaq üçün gələn gündü bu.
Yeni bir həyata atılmaq üçün
Şöləsi qəlblərdə gülən gündü bu.

İyirmi doqquzu uyun – bu günü dövran
Gözlər qarşısında süzər hər zaman.
Şadlıq badələri sağlığa qalxan
Toy-bayram timsallı olan gündü bu.

Ay Həsrət, vahiddir bu gün ilində,
Xatırə yaz hər vaxt söylə dilində.
Hər iyirmi doqquz iyun gələndə
Deginən şənliklə gələn gündü bu.

ADİLƏ MÜƏLLİMƏYƏ
Məktəb direktoru

Həyat əzablıdı, keşməkeşlidi,
Yolunda dəyməsin boran qar sənə.
Sevincli günləri əsirgəməsin
Ömür yollarında ruzigar sənə.

Çalışdığını sahə olsa da çətin,
Qazanmışan kollektivin hörmətin.
Təqdirəlayiqdir fəaliyyətin,
Xalıq olsun işlərində yar sənə.

Düz işinlə tanınmışan bir belə,
Nöqsana yol verməmişən sən hələ.
Əminəm ki, bacararsan, Adilə
Olsa hansı sahə etibar sənə.

İşgüzarsan, tələbkarsan işində,
O səbəbdən nöqsansızdı işin də.
Təlim tərbiyənin yüksəlişində
Həmkarların dilər uğurlar sənə.

Safürəkli, xoşxasiyyət, xoşsifət,
Belə yaradıbdır səni təbiət.
Uzun ömür, can sağlığı, səadət
Həsrət də bunları arzular sənə.

NÜMUNƏ MÜƏLLİMƏYƏ

Salahlı kəndi, ingilis dili müəlliməsi

25.10.1998

Gənclik keçib, qocalmışam deyirsən,
Verməmişən ömrü hədər, bacıcan.
Hörmət qazanmışan sənətinlə sən
El içində gör nə qədər, bacıcan.

Ehtiyacdır bəlaların başçısı
Cavanı qocaldır, bacı, ehtiyac.
Ömür yollarında bir ilandır o
Zəhərdən acıdır, acı ehtiyac.

Nə özün görmüsən ər məhəbbəti,
Nə də övladların ata qayğısı.
Bu da bir yazıdır, tale qisməti,
Sizə yaradanın çata qayğısı.

Sənə çətinliklər verməsin əzab,
Sərt qışın dalınca xoş bahar gəlir.
Hər istək uğrunda ümidlə yaşa
Arzular dalınca arzular gəlir.

Deyirlər ki, tərəzidir el gözü
Verən olmaz qırxdan artıq yaş sənə.
Saxlamışan şux baxışı, gül üzü,
Tay tuşlarının bənzəyəydi kaş sənə.

Vallah bu görkəmdə, formada səni
Cavan bir gəlinə tay görürəm mən.
Əzizim, incimə, qınama məni
Gənclikdən qəlbində pay görürəm mən.

Yaşlılar özlərin saymir ixtiyar,
Sən gənc ikən qocalmışam deyirsən.
Görkəmində şuxluq görünür aşkar
Yarı yaşa çatmamışan hələ sən.

Gözəl pedaqqoqsan – gözəl müəllim,
Şöhrətlənib zirvələrə ucal sən.
Sonsuz məhəbbətin qazanıb elin
Yüz il yaşa, bu sənətdə qocal sən.

Sadə, xoşxasiyyət, safürəklisən,
Layiqsən bənzətsə kim gülə səni.
Mehriban, gülərüz, şirindillisən,
Yaradan yaradıb, bax belə səni.

Tərif deyil sənə yazdığınış şeir,
Haqqı, həqiqəti deyib yazmışam.
İnsana xas bütün keyfiyyətlərin
Səndə cəm olduğun duyub yazmışam.

Arzum budur gəlin gətir, qız köçür,
Şirin-şəkər nəvələr gör, yaşa kaş.
Canın dərd görməsin, qəlbin qəm-kədər,
Arzun istəklərin çatsın başa kaş.

OĞLUM QALİBƏ

(*Pambıq toplunuşunda əməyinə görə gündə 170 kq. pambıq toplamağı münasibətilə oğlum Qalibə həsr edirəm*)

Vətənimin igid oğlu,
Adın kimi hünərin var.
Nəğmə olub ürəklərdə
Yaşamalı zəfərin var.

Belə əmək, belə zəhmət
Ucaldacaq şöhrətini.
Gündən-günə artıracaq
El içində hörmətini.

Ağ qızılı toplamaqda
Eləmisən bu vərdisi:
Hər gün qapan göstərir tam
Yüz altımışı, yüz yetmişı.

Hər çəkidə belə miqdar
Eşidəndə, biləndə mən
Yerə, göyə siğmayıram
Sevincimdən, fərəhimdən.

Əziz oğlum, bu mövsümdə
Yüz yetmiş verdin düzü.
Əminəm ki, gələcəkdə
Verəcəksən iki yüzü.

QIZIMA NƏSİHƏT

Gəl həyat yolların öyrədim sənə,
Get onları qana-qana, ay qızım.
Qazan el hörmətin, sənin adınla
Fəxr eyləsin ata-ana, ay qızım.

Qəlbindən halal ol, dilindən şirin,
Söz danış mənası dəryadan dərin.
Yaxşı bil ağırın, yüngülün yerin,
Nail ol hər zaman buna, ay qızım.

Boş gülüb-danışmaq bəladır başa,
Yersiz tutulan iş heç gəlməz xoşa.
Sözündə, işində düz ol, düz yaşa,
Yol vermə sən heç nöqsana, ay qızım.

Qeyrəti şöhrətli sayılım desən
Gül kimi ləkəsiz adı gözlə sən.
Desinlər ki, hərtərəfli gözəlsən,
Tapmasınlar bir bəhanə, ay qızım.

Həsrətin sözlərin anla şəkər, bal,
Gərəkdir insana mərifət, kamal.
Bu adla ad qazan, bu adla ucal,
Əhsən desin hamı sənə, ay qızım.

ŞƏFƏQ NƏVƏMƏ

Dahanında sözlərindi bal kimi,
Qara gözlər qaş altında xal kimi,
Görünürsən təzə, tərli gül kimi,
Gözəllikdə yeganəsən, Şəfəqim
Saf incisən, dürdanəsən, Şəfəqim.

Hamı səni maral sanır gələndə,
Valeh olur görməyənlər görəndə.
Şirin-şirin danışanda, güləndə
Hər söz qəlbə bir od salır, Şəfəqim
Bir baxışın min can alır, Şəfəqim.

Kamallısan, varmı bunu bilməyən?
Heyran olub, görüşünə gəlməyən?
Tək mən deyiləm sənə yaxşı söyləyən
Hamı deyir: gözəl qızsan, ay Şəfəq
Elə bil ki, bir ulduzsan, ay Şəfəq.

Mən adını salıram ki, dastana
Mahnı kimi qoy yayılsın hər yana.
İftixarla desin ata, həm ana
Bağçamızın gül qızısan, Şəfəqim
Evimizin ləl qızısan, Şəfəqim.

ŞƏFƏQ NƏVƏMƏ

2013-cü il

Məndən ayrıلندا söylədin: «Baba,
Mən səndən nəyiran qalıram demə.
Namuslu bir oğul kimi san məni,
Uzağa qız yola salıram demə».

Əminəm mən buna, əminəm, Şəfəq
Özünə, sözünə tam inanmışam.
Üzünə aşikar söyləməsəm də
Ürəyimdə səni oğul sanmışam.

Yaxşı çalış, yaxşı oxu, Şəfəqim
Sevincli şad soraq alım hər zaman.
Çox sağ ol, başımı ucaldın mənim,
Elə et ki, belə olum hər zaman.

Həyatı dərk elə, sonu fikirləş,
Qorxutmasın səni işin çətini.
Saxla ürəyində vəsiyyət kimi
Babanın «Qızıma nəsihət»ini.

SEVİNC ASTARALI
Nəvəm Şəfəqin rəfiqəsi

Mehriban simalı, təmiz qəlblisən,
Təzə tər çiçəyin tayısan, Sevinc.
Atanın, ananın gözəl balası
Allahın verdiyi payısan, Sevinc.

Ürəyinə sevinc, fərəh cilənə,
Taleyini xoş günlərə bələnə.
Yollarına günəş nuru ələnə,
İstəsən tapasan nəyi sən, Sevinc.

Çalış tutduğunu ölçüb biçəsən,
Həyat məktəbini əla keçəsən.
Həsrət deyir kaş düşünüb seçəsən
Özünə tay olan bəyi sən, Sevinc.

SEVİNC ASTARALI
Nəvəm Şəfəqin rəfiqəsi

Bir sadə görkəmli qızsan, ay Sevinc
Adın da gözəldi, özün də gözəl.
Danışanda dürr tökülür dahandan
Dahanın da gözəl, sözün də gözəl.

Qəlbimdə qalacaq Sevincli anlar
Az gəlir həyata sən kimi canlar.
Körpə təbəssümlü bir baxışın var
Gülüşün də gözəl, gözün də gözəl.

Sormadım ay xanım, sən haralısan?
Sözündən anladım Astaralısan.
O çaylı, limonlu el maralısan
Diyarın da gözəl, yazın da gözəl.

Gözlərində bir incisən Həsrətin
Bu ailədə əvəzsizdir hörmətin.
Davranış tərzində yoxdu qələtin
Duruşun, yerişin, nazın da gözəl.

HƏKİMLƏR HAQQINDA

Vətəni qoruyan əsgərlər kimi
Sağamlığa keşik çəkir həkimlər.
Ağ xalat geyinir ağ günlər kimi
Nur ələyir, sevinc əkir həkimlər.

Ana nəvazişli, ata qayğılı,
Xoş ümidli, şirin dilləriniz var.
Yeni həyat verən yaşatmaq üçün
Şəfa təbiətli əlləriniz var.

Siz üstünə qədəm qoyub gələndə
Yüngülləşmiş sanır özünü xəstə.
Qorxma, sağalarsan deyib güləndə
Xeyirxahlıq, ümid duyur bu səsdə.

Sizsiniz qəlblərə sevinc dolduran
Acı dərman, şirin dillərinizlə.

Neçə ailənin sönməkdə olan
Çırqları yanır əllərinizlə.

Ağırlığı dağdı zəhmətinizin,
Bilirik, bilirik çekirsiz nələr.
Canınız sağ olsun, ömrünüz uzun,
Yaşayın da, yaşadın da, həkimlər!

MÜZƏFFƏR HƏKİMƏ

Məndən soruşalar varmı qayğıkes
Sənətində kamil bir nəfər həkim?
Çəkinmədən cavab verrəm vardır, o
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Yaşadır həyatı ağxalathilar
Cansıza can verən hünərləri var.
Öndə addımlayan deyim aşikar
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Əvəzsiz sanıram onu bu yolda
Sağaldar xəstəni ölümcul halda.
Buna qadir olan eldə mahalda
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Yanına ümidsiz gələn görmüşəm,
Axırda sağalıb gülən görmüşəm.
Kim desə ölüyə həyat vermişəm
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Yandırıb çox evdə sevinc çıraqı,
Sevindirib neçə ana, uşağı.

Hər kəsin dadına çatan dar çağrı
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Fəxr et doğma yurdum, ey əziz diyar
Qoynundadır belə əsil sənətkar.
Harda şirindilli, şəfaəlli var
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

Həsrət deyir çoxdu elə xidməti,
Yorulmaq bilməyir işində qəti.
Qazanmağa layiq adı, hörməti
Müzəffər həkimdi, Müzəffər həkim.

AY HƏKİM
(xəstəxanada)

Qorxulu dərdə düşmüşəm
Çatmayır qanım, ay həkim.
Bacarırsan eylə əlac,
Sən mənim canım, ay həkim.

Gedir başım, axır gözüm,
Saxlaya bilmirəm özüm.
Necə durum, necə gəzim,
Yoxdu imkanım, ay həkim.

Gücdən düşüb biləyim də,
Sanki gedir ürəyim də.
Od qalanır kürəyimdə,
Alişir canım, ay həkim.

Təbəbatın dünyasına,
Hər bir dərdə davasına.

Əllərinin şəfasına
Gəlir gümanım, ay həkim.

Sağ canından məncə heç kəs
Şikayət eyləməz əbəs.
Həsrətəm, bu dərdimi bəs
Mən necə danım, ay həkim?

HƏKİM
(*xəstəxanada*)

Xəstəyəm, ol qulluğumda
Burda sənsən anam, həkim.
Könlü dərdli, bəxti qara,
Nar tək yanar canam, həkim.

Görürsənmi nə gündəyəm,
Üzürəm qəm gölündəyəm.
Əzrayılın əlindəyəm
Talehsiz cavanam, həkim.

Cavankən qəlbimdə murad
Qorxuram ki, ola bərbad.
Bir tədbir qıl, elə imdad,
Dərdi ümman mənəm, həkim.

Mən Həsrəti tutan yara
Gündən-günə çəkir dara.
Qorxuram ki, dar məzara
Almamış kam enəm, həkim.

PAŞA QƏLBİNURA
30.09.2010

Üzü də, gözü də, qəlbi də nурсан
Az olar əвəzin, Paşa Qəlbinur.
Sevincli günlərlə, sağlam can ilə
İstədiyin ömrü yaşa, Qəlbinur.

Çoxlu sayda tutqun gözlər açmışan,
Sanki qaranlığa işiq saçmışan,
Nur sevibsən, nur dalınca qaçmışan,
Durmusan günəşlə qoşa, Qəlbinur
Həmişə zirvədə yaşa, Qəlbinur.

Sol gözlə gəzirdim içində qəmin,
Sağ gözüm açıla, deyildim əmin.
Ümidlə yanına yollandım sənin
Çıxmadı ümidim boş'a, Qəlbinur
İndi onlar görür qoşa, Qəlbinur
Həmişə zirvədə yaşa, Qəlbinur.

Odlar diyarının nur oğlusan sən,
Alim, şair oğlu, dürr oğlusan sən,
Qazandığın ada, şöhrətə əhsən,
Çəkildikcə çəkil başa, Qəlbinur
Həmişə zirvədə yaşa, Qəlbinur.

Misilsizdir sənətində xidmətin,
Qazanmışan xalqımızın hörmətin,
Allahdan istəyi budur Həsrətin:
Yetsin arzuların başa, Qəlbinur
Həmişə zirvədə yaşa, Qəlbinur.

KİMİYƏM

Əziz qardaş, soruşursan halımı
Ömür zəmisini biçən kimiyəm.
Əcəl vaxtsız alıb başım üstünü
Qorxudan ürəyi keçən kimiyəm.

Başım hey fırlanır, qəlbim bulanır,
Elə bil cismimdə ocaq qalanır.
Bütün aləm göz önumdə dolanır
Ruhu bədənidən uçan kimiyəm.

Bu xəstəlik mənə çox verir zülüm
Sağalmağa güman varmı nə bilim.
Həsrətəm, həyatdan üzmişəm əlim
Yığışınb dünyadan köçən kimiyəm.

DÖZƏNLƏRDƏNƏM

Gecətək bəxtinə qaralar geyib
Xəyal dünyasında gəzənlərdənəm.
Dərdimin dəvasız olduğun bilib
Həyatdan əlini üzənlərdənəm.

Xar ilə salınıb sevgimin bağı,
Qəlbimə sancılıb kədər bayrağı.
Sönüb sevincinin ömür çırağı
Qəmlər dəryasında üzənlərdənəm.

Həsrətəm, dərdimə bulunmaz cara,
Əzəldən talehim bağlanıb mara.
Özü öz gününü eyleyib qara
Zülmü-cəfasına dözənlərdənəm.

OLARMI

Qəlbim yaranıbdı güllər içində,
Güllərə də xarsız deyən olarmı?
Könlü qəmli, gözü nəmli görünən
İnsana da arsız deyən olarmı?

Hicran ilə vüsəl yaranıbdı tən,
Unutmaz bunları həyatda görən.
Təbiət mənimdir, dolanacam mən
Sonumdur məzarsız deyən olarmı?

Həsrətəm, demirəm enən ucalmaz,
Talehin işindən baş açan olmaz.
Əcalı çatmayan ölü, sağalmaz
Təbibsiz, dərmansız deyən olarmı?

NEYLƏSİN

Gün gəlib keçdikcə ömür qocalır,
Vaxtını keçirmiş aslan neyləsin?
Bəxti şən gələnin başı ucalır,
Gülmədim deyənə dövran neyləsin?

Dərd-qəmi başından aşan kimsəyə,
Huşu gedib, ağlı çاشan kimsəyə,
Haqqın qarğısına düşən kimsəyə
Min alqış eyləsə insan neyləsin?

Həsrət giley etməz iş əyilməsə,
Zamanda nə təqsir, taleh gülməsə?
Qəzadan kəndiri üzülən kəsə
Olsa da yüz təbib, loğman neyləsin?

ÜZÜLƏNDƏMİ
(sifariş)

Söylə, haçan gələcəksən yanına,
Qəzadan kəndirim üzüləndəmi?
El yiğilib cənazəmin başına
Vida namazına düzüləndəmi.

Bu təhniz yükünü götür boynuna,
Vəziyyətim zərrə gəlmir eyninə.
Qəm libasın geyəcəksən əyninə
Ağ günümə qara yazılındamı?

Həsrəti salmışan hicran oduna,
Dar çağında yetişmirsən dadına.
Peşman olub salacaqsan yadına
Əlin əllərimdən üzüləndəmi?

OĞUL
(sifariş)

Çətin anlarımda, xəstə çağımda
Yad edib, yanına gəlmədin, oğul.
Dərdli ürəyimin istəklərini
Bir dəfə soruşub bilmədin, oğul.

Kəsmədim ümidim, gələr, söylədim,
Qəlbimə sevinclər ələr, söylədim.
Nələr arzuladım, nələr söylədim...
Birindən xəbərdar olmadın, oğul.

Övlad böyütmüşdüm əsil mehriban,
Damarına hardan axdı soyuq qan?

Gedəndən, gələndən, dostdan, aşnadan,
Əhvalımı xəbər almadın, oğul.

Arzumdur yaradan yar olsun sənə,
Xoş sədəni almaq bəs elər mənə.
Nə qədər qəmləndim, şadlandım, yenə
Yaddaşimdən kənar qalmadın, oğul.

Həsrətin qəddimi kaman tək əyib,
Nələr çəkdiyimi kimsə bilməyib.
Köməksiz, arxasız atam var deyib
Həsrəti yadına salmadın, oğul.

KİMİ

Dərdli könlüm, nahaq gileyənirsən
Qəmlər badəsini içənlər kimi.
Yetirirəm sona yaş hesabımı
Ömür zəmisini biçənlər kimi.

Pozulur iştaham, yemirəm yemək,
Gah bədən ağrıyrı, gah da ki ürək.
Qocalıq təsirin göstərir demək,
Yaşayıram günü keçənlər kimi.

Biçarə Həsrətəm, fənadır halım,
Daha dost-tanışlar sormur əhvalım.
Həyatdan bir yolluq üzmişəm əlim
Dünyadan əbədi köçənlər kimi.

ATA VƏ OĞUL
Sifariş

Ata:

Zalım fələk zalımların qisasın
Neyləmişdim məndən aldı, ay oğul?
Dözülməz dərdlərin kəsgin xəncərin
Çarxı dönmüş mənə çaldı, ay oğul.

Oğul:

Həyatda fələyin yaratdığından
Kim başacan dedi, güldü, ay ata?
Çoxları dünyadan köçübdü nakam,
İndi növbə sənə gəldi, ay ata.

Ata:

Bağbecərdim, meyvəsini dərmədim,
Oğul nişanlaşdım, toyun görmədim,
Vermədi fələkdən möhlət istədim,
Arzum ürəyimdə qaldı, ay oğul.

Oğul:

Təbibdə olsayıdı dərdinə dərman
Öz canımla satın alardım, inan.
Qoymazdım gedəsən belə nəyiran,
Neyləyim, çarəsiz haldı, ay ata.

Ata:

Daha bədənimin soyuyur qanı,
Tutular nəfəsim, verirəm canı.
Bu nakam atanın ömür karvanı
Getdiyi uğursuz yoldu, ay oğul.

Oğul:

Öz oğlun dayanıb başının üstə
Gözləri qan-yaşlı, ürəyi xəstə.
İstəyən qohuma, qardaşa, dosta
Sənin dərdin bir dağ oldu, ay ata.

FÜZULİ
(oğluma)

Sənə qurbət eldən salam göndərir
Vətən el ayrisı atan, Füzuli.
Adına yazdığını salam naməsin
Sən dinlə oxusun maman, Füzuli.

Necə ki ayriyam vətənlə səndən
Əlin çəkməz qəmlı hicran məndən.
Bildim ki, yaranıb düşdüyüm gündən
Ayrılıq ölümdən yaman, Füzuli.

Hərdənbir üzümə güldüyün çağlar
Düşəndə yadına gözlərim ağlar.
Duman tek dolanır başıma dağlar
Adını andığım zaman, Füzuli.

Sənsən həyatımın gözəl baharı,
Qəlbimin yeganə şən arzuları.
Xəyalım qurbətdə bütün çağları
Səninlə dolanır hər an, Füzuli.

Həsrətdən nəiran qalıb ağlasan,
Ayrılıq məktubun alıb ağlasan,
Sən məni yadına salıb ağlasan
Alacaq könlünü anan, Füzuli.

DÖZƏ BİLMİRƏM
(ananın dilindən)

Sevindir ananı gəl əziz körpəm,
Səndən ayrı bir an dözə bilmirəm.
Həsrətinlə xeyli vaxtdır qəlbimi
Eyləmisən viran dözə bilmirəm.

Dindir könlümdəki ilham sazımı,
Dinlə səsimdəki xoş avazımı.
Layla üçün tərpədəndə ağızımı
Deməyəndə qurban dözə bilmirəm.

Ey mənim talehim, ey mənim gülüm,
Sən doyunca de, gül, qoy mən də gülüm.
Bu ana ürəyim, bu ana könlüm
Olub sənə heyran, dözə bilmirəm.

Yolunda qalıbdır gözüm neyləyim,
Səndən ayrı gülmür üzüm neyləyim.
Dözməyim neyləyim, dözüm neyləyim,
Dərdim olub ümman, dözə bilmirəm.

Gözümə işiqsan, qoluma qüvvət,
Mənim üçün sənsən ən böyük sərvət.
Əsmərdi yalvarıb eyləyən minnət
Gəl qurbanın anan, dözə bilmirəm.

KÖMƏK

Dara düşən olsa əgər,
Çalış ona elə kömək.
Yaxşılığın qaxsan başa,
Lazım deyil elə kömək.

Hörmət başın eylər uca,
Sevilərsən sevsən necə.
Öz xeyrini güdmə təkcə,
Elə bütün elə kömək.

Anla, Həsrət deyən nədir,
Yaxşılıqdan söhbət edir.
Tarixdə bir ənənədir
Olur eldən elə kömək.

OLMAZ

Bir gülü ki, ağacından üzdülər
Olsa min şərait solmamış olmaz.
Məhəbbət yarası dəyən sinənin
Dərdi dəryalarca olmamış olmaz.

Ömür də bir güldür, bir gün solacaq,
Əbədi mənzili torpaq olacaq.
Bir yaxşılıq, bir də pislik qalacaq,
Demə unudular, qalmamış olmaz.

Həyatın mərdliklə keçirən insan
Qovğa-qalsız özür surməz heç zaman.
Zəhmət sevər, qayğı çəkər o hər an
Canını odlara salmamış olmaz.

Bəzən göy üzündə bulud dolanır,
Bəzən də görürsən mavi rəng alır.
Könüldə də belə hallar canlanır
Şənliyə, qəmliyə dalmamış olmaz.

Fani dünya çox ömürlər köçürüb,
Kimə zəhər, kimə şərbət içirib.
Göz öündən min belə hal keçirib,
Həsrət bunları bilməmiş olmaz.

ƏZİZİM

Böyüyürsən, istəklərin çoxalır
Ötüşdükcə aylar, illər, əzizim.
Arzumdur bizə də qismət olaydı
Xoşbəxt həyat, nurlu yollar, əzizim.

Dünya vəfasızdı, bilirsən əlbət,
Qocaya, cavana eyləmir hörmət.
Birinə kef verir, birinə möhnət,
Çəkir məni bu xəyallar, əzizim.

Həsrətəm, çoxdu söhbətim, sözüm,
Könlümün istəyi budur, əzizim
Həyatda gözümüz görməsin bizim
Qara günlər, yaman hallar, əzizim.

DİLİM

Sən əgər ki, bir cananın qəlbini
Almağı bilmirsən incitmə, dilim.
Hər sözün yerini dərin anla, qan,
Düşün ifadəndə səhv etmə, dilim.

Bilirsən ki, söz var, xəncərdən iti,
Toxunsa ürəyə parçalar qəti.
Özün də çəkərsən çox əziyyəti,
Şirinə acını gəl qatma, dilim.

Varsa gər Həsrətdən inciyən bir can,
Qəlbini almağa can eylər qurban.
Öz nitqinə arxalanma heç zaman,
Səndən də üstün var, unutma, dilim.

SƏNİ

Yoxdu bu dünyaya etibar, könül
Milyonlar tək alar bir anda səni.
Gəncə, ixtiyara baxmayır əcəl,
Kölgə tək izləyir hər anda səni.

Əlində nə qədər imkan var hələ
Çalış bir fayda ver vətənə, elə.
Görəcəyin hər xeyirxah iş ilə
Yad elər yaxşı da, yaman da səni.

Bəxtiyar yaşamaq istəsən əgər
Aliş hər zəhmətə, ol əməksevər.
Xoş güzaran əməkdədir müxtəsər,
Əmək xoşbəxt edər hər yanda səni.

Əməklə bar vermiş susuz səhralar,
Əmək ilə fəth edilmiş səmalar.
Əməyilə xalqım olmuş bəxtiyar,
Əməyinlə tapmış sağ can da səni.

Bizim torpaqdadır əməyə qiymət,
Vətənə məhəbbət, insana hörmət.
Xalqınla fəxr elə, öyün, ay Həsrət
Yaşadır şən, azad dövranda səni.

VURĞUNAM

Zəhmət eşqim gənclik hərarəti tək
Hey qaynayır, demərəm ki, yorğunam.
Biriyəm gur selli axar çayların,
Demərəm ki, göləm, lalam, durğunam.

İlhamım bulaqdır, təbimsə dəniz,
Bircə anım keçməz sözsüz, nəgməsiz.
Yazıb yaradıram, amma bilin siz
Demirəm ki, Süleymanam, Vurğunam.

Mən öz isteyimi eyləyirəm car
Vətən, el üçündür yazdığını nə var.
Həsrətəm, yurduma, xalqıma, dostlar
Deyirəm ki, Vurğun kimi vurğunam.

A QARDAŞIM

Sinəmə bir neçə xanə gəlibdir
Götür qələm, kağız yaz, a qardaşım.
Sadəlikdir, nəzakətdir hər kəsə
Çox bilib danışmaq az, a qardaşım.

İstifadə gərək çox da biləndə,
Məsəl nə lazımdır yersiz gələndə.
Üstün qiymət alar yeri gələndə
Qızıldan bir kəlmə söz, a qardaşım.

Namus ilə, vicdan ilə iş tutan
Peşman olmaz heç bir yerdə, heç zaman.
Qalib gələr, şöhrət qazanar hər an
Sözdə, işdə olan düz, a qardaşım.

Hər yerdə, hər zaman gözlə ismətin,
Çalış qazanasan elin hörmətin.
Nəsihətin yadda saxla Həsrətin,
Çıxarma yadından tez, a qardaşım.

GƏRƏK

Şöhrət zirvəsinə qalxmaq istəyən
Elin köməyilə ucalə gərək.
Yaşaya, yarada Vətən, xalq üçün,
Yurdundan, elindən güc ala gərək.

Soyuqlarda dona, istidə yana,
Əsər eyləməyə çətinlik ona.
Ola hamı üçün ata, həm ana,
Qayğı çəkə-çəkə qocala gərək.

Ay Həsrət, otur, dur o kəslər ilə
Qazansın sərvətin alın tərilə.
Seçilsin həmişə öz hünərilə,
Hər işdə zəfəri o, çala gərək.

MİRZƏ

İşim düşdü, sağ ol, əməl eyləyib
Yaman yerdə tutdun sözümü, Mirzə.
Əgər çıxa bilsəm bu hörmətindən,
Mən xoşbəxt sanaram özümü, Mirzə.

Sına dost-tanışı düşməmiş dara,
Darında haraya çatanı ara.
İnsanlıqda sədaqətə, ilqara
Hamının bir deyil dözümü, Mirzə.

Həsrət bu həyatdan dərsini alıb,
 Coxların sınayıb bil, yola salıb.
 Əmin ol ki, sənə işıqsız qalıb
 İstəsən verərəm gözümü, Mirzə.

20.VIII.1978

GÖRƏN

(Əsgərlik vaxtı)

Kimsə həyatını keçirməzsə şən
 Qəlbi qəm dəryası olmazmı görən?
 Ayrılıq, yoxsulluq dərdi çəkən qəlb
 Üzülmüş gül kimi solmazmı görən?

Qərib yaşayıram qürbət eldə mən,
 Yoxdu dərdimi soruşan, bilən.
 Mənim kimi viran yurd qoyub gələn
 Onları yadına salmazmı görən?

Şəraitim tələb etdi əziyyət
 Odur keçirirəm ağır vəziyyət.
 Min dərdi bir qəlbədə çəkən şəxsiyyət
 Bəs vərəm bağlayıb ölməzmi görən.

ANLAR

Axmağın önünde xirdalasan ləl
 Dəyərin qəzilə* bərabər anlar.
 Deyilən bir kəlmə faydalı sözü
 Qanan özü üçün bir gövhər anlar.

* Qəzilə – keçi tüketü.

Nadana, sarsağa söyləyib hikmət
Vermə nahaq yerə özünə zəhmət.
Nə yaxşılıq bilər, nə qanar hörmət
Nə də insanlıqdan bir əsər anlar.

Adam var bir dəfə yaxşılıq elə
Xatırlar, unutmaz ölüncə belə.
Adam var yolunda dursan can ilə
Çəkdiyin cəfanı boş, hədər anlar.

Adam var ismətin alsalar əgər
Təsirin hiss etməz bir zərrə qədər.
Adam var bir kəlmə eyləyər əsər
Təsirindən gicgahında tər anlar.

Adam var bir kəlmə təhqirə dözməz,
Adam var öyrənib, heç zaman bezməz.
Adam var ar, namus fikrini çəkməz
Özünü hamidan bəxtəvər anlar.

Adam da var salam verməz, baş əyməz,
Özündən qeyri bir kimsəni saymaz.
Mənliyi bir qram misə də dəyməz,
Amma özün hər bir kəsdən sər anlar.

Ay Həsrət, ömürdən yavru deyilsən,
Dərindən dərk eylə bu həyatı sən.
Çox mürəkkəb yolları var, bilirsən
Kimi geniş anlar, kimi dar anlar.

İNSANA

Qananlar bilir ki, yoxdur etibar
Şöhrət, var dalında yatan insana.
Həyatda yaşamaq, gəzmək heyifdi
Namusu, qeyrəti satan insana.

Kimsə bircə pillə qalxır yuxarı
Qalanlar görünür gözündə dari.
Verilib həyatın bu qanunları
Ağalıq taxtına çatan insana.

Eşidin səsimi deyim bir avaz
Maraqsız da olsa dinləyin bir az.
Həqiqət yolunu tanıtmaq olmaz
Mayasın haramdan tutan insana.

Kasıbin şöhrəti, nə də varı var,
O səbəbdən nə də bir simsarı var.
Axtarmamış yüz dost, aşna tapılar
Cibi dolu, əli atan insana.

Həsrət, sözlərini eylə müxtəsər,
Tükənməz bunlardan desən nə qədər.
Hörmət qazanmayı istəsən əgər
Gərək toxunmasın xatan insana.

FAKT

İki şey hörmətdən salar insanı
Bir yalan, bir də ki, döşünə döymək.
İşləyər, çalışar elin xeyrinə,
İgidə yaraşmaz özünü öymək.

İki şey başını aşağı eylər
Biri namussuzluq, biri borcluluq.
İki şey hamiya sevdirər səni
Biri insaflılıq, biri doğruluq.

İki şey saydırar sayılmayani
Bir yüksək vəzifə, bir də arxa, var.

Adamlığı zərrə olmayanı da
Yaxşilar səfində tutdurar qərar.

Keçir təcrübədən hər deyilən söz,
Yazılında başa gələn yazılır.
Həyatda olmayan deyilməybdir,
Olan söylənilir, olan yazılır.

A QARDAŞIM

Qanmazın sözündən incimə, küsmə,
Onda nə düşüncə var, a qardaşım.
Misi ləldən, külü oddan seçənmir,
Görür ağıl gözü tor, a qardaşım.

Yüz nəsihət versən birini almaz,
Faydalı məsləhət yadında qalmaz.
Nadandan nə arif, nə alim olmaz,
Özünü az incit, yor, a qardaşım.

Bil, Həsrət də çox çəkibdi əməyi,
Qandırmaq çətindi ağıldan səyi.
Heç nədə fərq duymaz onun ürəyi,
Ölüncə qalacaq kor, a qardaşım.

A QARDAŞ

Mənə əvəzsizdir bu bəxşeyişin
Heç əskik olmasın payın, a qardaş.
Nə unuda, nə də çıxa bilərəm
Altından bu haqqı-sayıñ, a qardaş.

Var təmiz ürəyin, xoşxasiyyətin,
Gül kimi sənətin, halal zəhmətin,

Yayılsın mahala, elə hörmətin,
Dövlətimiz versin payın, a qardaş.

Bu işinlə, əməyinlə hər zaman
Şöhrət zirvəsinə layiqsən inan.
Əminəm ki, sənə şərəfli ad-san
Qazandırar bu əməyin, a qardaş.

Sanmayın ki, Həsrət tərif söyləyir,
Yazır həqiqəti bəyan eyləyir.
Vicdanlı işçilər var olsun deyir,
Sən də o səfdəsən, öyün, a qardaş.

DARIXMA

Səbr eylə, ala gözlü dilbərim
Yetişərsən dileyinə, darixma.
Nə çox belə darixıram deyirsən,
Təsginlik ver ürəyinə, darixma.

Bir aşiqə məşuq olmaq istəsən
Gərək seviləsən, gərək sevəsən.
Vüsal yollarını kamil biləsən
Sözüm çatar köməyinə, darixma.

Həsrət deyir, budur arzum, bil, Afət
Xoşbəxtlik yazıla bəxtinə qismət.
Bir gün şən qapısın açar təbiət
Sənin kimi mələyinə, darixma.

**AY XALA
05.05.1954**

Əvvəl qəbul eylə əsgər salamı
Oxu bu naməmi mənim, ay xala.
Sədaqətli vətən xidmətçisiyəm
Ayıq keçir hər bir anım, ay xala.

Sənə eylənəsi bir xahişim var
Ağrin alım, xala, eyləmə inkar.
Mənim sevgilimə sən ol havadar
Bil ondadır dərd dərmanım, ay xala.

Eşqiylə qaynayıb, coşduğum afət,
Adına nəgmələr qoşduğum afət,
Mən gəlinçə səndə qalır əmanət,
Sənə gəlir bir gümanım, ay xala.

Həsrət yarından xeyli gendədi,
Qəlbim hələ intizarlı gündədi,
Yaxşı saxla, əmanətim səndədi,
Sən olasan mənim canım, ay xala.

GÜLÜM

Mən ki, səndən küsməmişəm,
Sən də məndən küsmə, gülüm.
Aramızdan bu dostluğun
Tellərini kəsmə, gülüm.

Tablamıram bu hicrana,
Qoyma məni yana-yana.
Gah o yana, gah bu yana
Külək kimi əsmə, gülüm.

Çox demişəm qələtini,
Tərgitmirsən adətini.
Gəl günahsız Həsrətini
Haqsız asıb kəsmə, gülüm.

MƏHƏBBƏTİN GÜCÜ

Fərhad Bisütunu necə yarardı
Qolu məhəbbətdən güc almasaydı?
Dağa nəqş etməzdi Şirinin əksin
Gözündə dağ qədər ucalmasaydı.

Qəlbdən sevməsəydi Qeyis Leylini
Məcnun olub çöllər dolanardımı?
Eşqin hərarəti gəlməsəydi güc
Kərəm öz-özünə odlanardımı?

Pərvanə də şama dolanmazdı heç
Onun şöləsinə vurulmasaydı.
Bülbül də çəkməzdi bu qədər cəfa
Gülünün həmdəmi xar olmasaydı.

Dünyada sevilib sevməyən bir kəs
Məhəbbətin gücün anlaya bilməz.
Ən böyük zəhmət də məhəbbətdədir,
Ən üstün qüvvət də məhəbbətdədir.

SIRASINDADI

Kim bilmirsə yaşamağın dadını
Həyatda ölülər sırasındadı.
Təkcə yemək-geymək yaşamaqdımı?
Sözümün mənası burasındadı.

Bir kəs ki, yaşayır niyə bilməsin,
Qəmli gəzsin, danişmasın, gülməsin,
Həyatdan istəyin, kamın almasın
Onun xoşbəxtliyi arasındadı?

Adam var ki, gəncliyində qocalır,
İstəyi, arzusu gözündə qalır.
Adam da var bəxti əzəldən çalır
Görsün kim hansının arasındadı.

Həsrətəm, qaralı, ağlıdı özüm,
Şənliyə, qəmliyə bağlıdı özüm.
Bu günkü gün gələn günü gözləmir
Ölüm qaşla gözün arasındadı.

YA O, YA MƏN
(*sifariş*)

Vaxt var idi, ay vəfasız
Məndən ayrı gəzənmirdin.
Ayrılında bircə günün
Həsrətinə dözənmirdin.

İndi nə gün, aylar keçir
Salmayırsan yada məni.
Qaçıb şöhrət, var dalınca
Dedim satma yada məni.

Meyil salma özgəsinə
Demə xoşdur özgə sinə.
Tər sinəyə özgə sinə
Mən əmmərəm, yad əməni.

Bostan olub uralanma,
Qarpız kimi yaralanma,
İki yerə parçalanma,
Ya onu tut, ya da məni.

DE BİLİM

Bu qədər ki, mənə əzab verirsən
Məqsədini, səbəbini de, bilim.
İstədiyin nədir demirsən, gülüm
Ürəyindən keçənləri nə bilim?

Ömrüm boyu xidmətində durmuşam
Bir sözünü eyləmərəm iki mən.
Pərvanə tək dolanaram başına
Vüsalına nail olum təki mən.

«Necə istəyirsən çək imtahana»
Bu sözləri çox demişəm sənə mən.
Söz versə sözündən bil dönməz Həsrət
Nəzərinə çatdırıram yenə mən.

NİYƏ KÜSMÜSƏN

Təqsirim yox ikən sən axı məndən
Sevimli cananım, niyə küsmüsən?
Gecə-gündüz xəyalılığında gəzdiyim
Əziz mehribanım, niyə küsmüsən?

Çor sözünə can demişəm həmişə,
Sözlərimi qan, demişəm həmişə,
Mən xəstəni an, demişəm həmişə,
Təbibim, dərmanım, niyə küsmüsən?

Neyləyim, bağlıyam sənə ürəkdən,
Vallah kəsilmişəm sudan, çörəkdən.
Çarə yoxdu istəyimə fələkdən,
Sənə qurban canım, niyə küsmüsən?

Dərdimi yazmağa tükənir kağız
Söyləməkdən yorulubdu dil, ağız.
İstəyim puç olub həyatda, yalnız
Sənədir gümanım, niyə küsmüsən?

Müddətdir Həsrətdən kənar gəzirsən,
Varlığını tapdalayıb əzirsən.
Üzülmüş könlümü bir də üzürsən
Başına dolanım, niyə küsmüsən?

QURBANDI SƏNƏ

Məndən təzə tərli gül istəyirsən
Gülüm də, özüm də qurbəndi sənə.
Canla, başla qulluğunda hazırlam
Təki qəm yükünü yüklətmə mənə.

İstədiyin istə məndən, əzizim
Əsirgəməm canı səndən, əzizim.
Gəl bir olaq, gəzmə gəndən, əzizim
Demişəm bunları mən dönə-dönə.

Həsrətini intizarda qoyma gəl,
Dostu tanı, sən əgyara uyma gəl,
Təbibim ol, mən xəstənə qıyma gəl,
Əhdinə düz mən olacam bil yenə.

NƏ OLAR GÖRƏN

Şair təblim, meylim salib sənə mən
Könlümü bağlasam, nə olar görən?
Çətinliyə düşən aşıqlər kimi
Bulaq tək çağlasam, nə olar görən?

Mənə bu işləri armı sanarlar?
Gen dünya başına darmı sanarlar?
Bu sirrim car olsa yəqin qınarlar,
Bəs punhan saxlasam nə olar görən?

Həsrətin istəyi bax budur bilin
Marağında olmamışam hər gülün.
Sevdiyim bağçanın təzə tər gülün
Qoparıb qoxlasam, nə olar görən?

QORXURAM

O süzgün baxışlı ala gözlərin
Baxışları canım ala qorxuram.
Şöləsindən qopan qığılçım oxun
Sinəmin başına çala qorxuram.

Düşəm sevdasına, çatmaya əlim,
Anlaya istəyim, doğraya dilim.
Çevrilə tikana söyləsəm gülüm
Dəvasız dərdlərə sala qorxuram.

Baxanda gözümə, baxıram yana,
Çatmır cəsarətim baxmağa ona.
Həsrətəm, eşqindən olam divanə
Gətirə başıma bəla qorxuram.

AY QIZ

Xəyal dəryasına qərq olur könül
 Ayrılıb yanından gedəndə, ay qız.
 «Gələcəm» – deyərək satırsan yalan
 Heç olarmı belə edəndə, ay qız?

Məcbur həyat quraq deməmişəm mən,
 İncidib qəlbinə dəyməmişəm mən.
 Belə işlər tutmaz ürəkdən sevən,
 Bu halı görürəm tək səndə, ay qız.

İntizarda qoyub getdin Həsrəti,
 Saldın ürəyinə qəmi-möhnəti.
 Niyə tapanda da belə fürsəti
 Çəkilib durursan de gendə, ay qız?

SƏNİNLƏ (*sifariş*)

Yarı yaşam boş keçibdir, qalani
 Barı gəl keçirək qoşa səninlə.
 Mehriban bir həyat quraq ikimiz
 Vuraq ömrümüzü başa səninlə.

On beş ildir ailəsiz gəzirəm,
 Yalqızlıq canımı üzüb, bezirəm.
 Düşməyə də, dözməyə də hazırlam
 İsti yaya, qarlı qışa səninlə.

Tək sən görünürsən gözümə mənim,
 Rəhm qıl, əməl et, sözümə mənim,
 Uyğunsan yaşına, özümə mənim,
 Girərəm hər bərkə-boşa səninlə.

Cavan deyiləm, min bir xəyal eyləyim
Əhli-halam acığını söyləyim.
Qocalıram, ömür keçir, neyləyim?
Nəzər salaq gəl keçmişə səninlə.

Ötüsdü gəncliyim dumanda, çəndə,
Sevinclər, arzular dolandı gendə.
Gələn xoş günlərim duyuram səndə,
Xoşbəxt ollam mən həmişə səninlə.

Nə sərsəri, nə də yoldan ötənəm,
Abadlıq salanam, qurub tikənəm.
Əməkcil, zəhmətkeş, qayğı çəkənəm,
Desən varam hansı işə səninlə.

Həsrəti bu yolda sanma bivəfa,
Çəkəcəm, çəkdirsən nə qədər cəfa.
Təki səndən bula dərdinə dəva,
Vüsəlinə kaş yetişə səninlə.

QAŞLARIN

Bəxtinə şöhrətdir, sevimli canan
İncə dodaqların, qara qaşların.
Eşq anan hər gəncin bir atəş kimi
Salır ürəyinə yara, qaşların.

Dilində baldan çox şirinlik vardır,
Gözlerin ovsunlu, cazibədardır.
Alma yanaqların lalə tək aldır
Zinyətdir bil onlara, qaşların.

Saf, təmiz ürəkli, mələk misallı,
Nəcib xasiyyətli, yetkin kamallı,
Həyat yollarında ol ehtiyatlı,
Qoyma qismət ola sara, qaşların.

SƏN ALLAH

İcazənlə sənə bir sualı var
Anlasan cavabın sorma, sən Allah.
Qoy söyləyim, sözlərimdə sonacan
Olan əlaqəni qırma, sən Allah.

Qıymırdın deyəndə olum pərvanə,
İndisə deyirsən qal yana-yana.
Ürəyindən keçənləri bəhanə
Eyləyib üzümə vurma, sən Allah.

Mənə də etibar qıl nəzərində,
Etibar, sədaqət məndədi, məndə.
Əlac ola-ola bu dərdə səndə
Qeyriyə minnətə varma, sən Allah.

Adına yazdığını bu kiçik əsər
Edəcəkmi görən qəlbinə əsər?
Ya hə söylə, ya yox söylə, müxtəsər,
Həsrəti bir belə yorma, sən Allah.

ONU BİLMİRƏM

Sevdiyim gözlərdən bir istəyim var
Qıymazı, qıymazmı, onu bilmirəm.
İstəyə bilmərəm, istəməmiş də
Duyarmı, duymazmı, onu bilmirəm.

Vurulmuşam saçlarının tağına,
Al yanaqlarına, bal dodağına.
Məni sırdaş bilib könül bağına
Qoyarmı, qoymazmı, onu bilmirəm.

Kimsəyə tay etməm mən o Afəti,
Həm özü gözəldi, həm xasiyyəti.
Özünə bərabər, yaxın, Həsrəti
Sayarmı, saymazmı, onu bilmirəm.

GÜLƏ-GÜLƏ

Qədəm qoyub sən yanına gələndə
Unut qəm-kədəri, gəl gülə-gülə.
Şirin dillə, gülər üzlə, danış, gül
İstəsən canımı al, gülə-gülə.

Hər an qurbanıyam gülər üzlünün,
Mehriban qəlblinin, şəkər sözlərin.
Ollam piyandazı ala gözlənin,
Salsın sinəm üstə yol, gülə-gülə.

Əzəldən vurğunu bahara Həsrət,
Baharda al geyir güllər, təbiət.
Səni bahar hallı görürəm, Afət
Belə təravətli ol, gülə-gülə.

DİLBER

«Qəmli gün» yazdığını on dördü martı
Özün əllərinlə poz indi, Dilbər.
İyirmi ikisi mayı xatırla hər an
O günü «Şənli gün» yaz indi, Dilbər.

Qəmin sevinci də olur, görürsən,
Ağlayan yenə də gülür, görürsən,
Dediym yerinə gəlir, görürsən,
Necə mehribanıq biz indi, Dilbər.

Dünya beş günlüğündü, sevimli Dilbər
Buraxma bir günü, getməyə hədər.
Şən keçir həyatın, çəkmə qəm, kədər,
Qocalma Həsrət tək tez indi, Dilbər.

BƏLKƏ

Nə tez doyub məndən üz döndərirsən?
Başqadır qəlbində diləyin bəlkə?
Yəqin yoxdur o əvvəlki həvəsin,
O səbəbdən sevmir ürəyin bəlkə?

Ürək dediyini etməmək olmaz
Xeyir də söyləsə, şər də söyləsə.
Qaranlıqda keçər ömür günlərin
Etməsən dediyim bir də – söyləsə.

Məhəbbətin dadın, çəkib əziyyət
Nəhayət, arzuya çatanlar bilir.
Bir də ki, taleyi qara məzarda
Almamış kamını yatanlar bilir.

YAXŞIDIR

Eşit sözlərimi sevdiyim canan
Sevgisinə sadıq ürək yaxşıdı.
Yüz min xəyal ilə dolanmaqdansa
Tutmaq üçün bircə dilək yaxşıdı.

Bilmirəm düz cavab vermirən nədən,
 Gah gəlirsən, gah qaçırsan məqsəddən.
 Aşıqini yol yorğunu etməkdən
 Qətiyyətli cavab vermək yaxşısı.

Həsrətdir alovlanan sinədən,
 Eşqi atəşlidir əzəl binədən.
 Könülsüz min bəhanəli namədən
 Bir dəfə sevmirəm demək yaxşısı.

GÜLÜM

Eşqin ilə yaşayıram həyatda,
 Sənnən qeyrisinə uymuram, gülüm.
 Bütün varlığımla bağlıyam sənə,
 Özgəsinə məhəl qoymuram, gülüm.

Sənə mətləbimi anladan gündən
 Güllər üz, şən görüş görərdim sənnən.
 İndisə baxıram gəzirən gənnən,
 Qəlbinnən keçəni duymuram, gülüm.

Həmişə etmişəm sənə məsləhət
 Müxtəlif xəyallı dolanma, Afət.
 Sözülə nur səpir yoluna Həsrət,
 Bəxtinə bəd günü qıymırıam, gülüm.

* * *

İstədiyin mənnən istə,
 Nə istəsən gözüm üstə.
 Dərdin məni salıb xəstə,
 Qiyma nakam ölüm, gülüm.

A DİLBER

İllər ilə pünhan qalan sırrimi
Aça bilməmişəm sana, a Dilbər.
Əcəl yaşa baxmir, yaş məhəbbətə,
Sən necə baxırsan buna, a Dilbər?

Neyləyim, ürəyim bağlanıb sənə,
Çətin ki, ayrıla, çətin ki, dönə.
İstər haqq qazandır bu yolda mənə,
İstər nifrət elə, qına, a Dilbər.

Sənin həsrətinə dözərəm çətin,
Amandı mənimlə kəsmə ülfətin.
Çəkməyə hazırlam hər əziyyətin,
Necə istəyirsən sına, a Dilbər.

Şitlik yazılmayıb təbiətimə,
Qəm kədər düşübü pay qismətimə.
İnan, gülüm, inan sədaqətimə
Qılıma ümid şöləm sönə, a Dilbər.

Həsrətini qoyma ağlar dünyada,
Dərdli könlün sənə bağlar dünyada.
Eşqin ilə coşar, çağlar dünyada,
Yetincə həyatım sona, a Dilbər.

SEVİRƏM *Sifariş. 1961-ci il*

Mən səni könlümdə canan, can olan canan sevirəm,
Əmin ol, şübhə etmə, sən buna inan, sevirəm.
Leylim anıb səni, ey gül, dolanıram eşqinlə mən.
Eyləmə gəl bu eşqinin sonunu viran, sevirəm.
Yaxşı bil ki, vurulmuşam verməyə hazırlam canım,

Kamilləşmiş bu eşqimlə yolunda qurban, sevirəm.
Əzəldən pərvanə kimi hey dolanıb eşq oduna
Varlığımıla alovlanıb, olmuşam yanan, sevirəm.
Əl ver məhəbbət eşqinə, həyat quraq səninlə mən,
Xoş keçirək dövrümüzün günlərin hər an, sevirəm.
Arzum budur ömrüm boyu həyatım səninlə keçə,
Sevgimizin yollarında olmaya hicran, sevirəm.
Anla mənim, ey gözəlim, dediklərim bu sözləri
Yoxdu səni vurğunun tək sevən bir insan, sevirəm.

BİLMƏYİRSƏNMİ

Vəfasız, getməyib hələ sinəmdən
O vurduğun yara, bilməyirsənmi?
Səbirsiz könlümün gecə-gündüzün
Eyləmisən qara, bilməyirsənmi?

Əyilməz eşqimiz döndərdin muma
Dedin: «Kimsə olmaz eşqimdən uma».
Məhəbbət zəncirin salıb boy numa
Bəs çəkirsən hara, bilməyirsənmi?

Aşıqinəm, sənə dediyim gündən,
Dedin: «Get gözümdən, kənar gəz məndən».
Məni sevgimizdə ayırıb nədən
Atdığın kənara, bilməyirsənmi?

O keçən günləri salanda yada
Mən necə eşqindən yazım, bivəfa?
Mən oldum yolunda çəkən də cəfa,
Olan da avara, bilməyirsənmi?

Gecəsin, gündüzün xəyala dalan,
Mən oldum xəzan tək saralıb-solan.
Axır satdın eşqin xəstəsi olan
Həsrəti əgyara, bilməyirsənmi?

BİLMİRƏM

Könlümün istəyi, gözümün ilki
Üzün məndən niyə döndü bilmirəm.
Qəlbindəki o məhəbbət atəşi
Birdən-birə niyə söndü bilmirəm.

Dərdindən günbəgün üzülür bu can,
Bilirəm gedəcəm eşqinə qurban.
Vaxt var idi mənimləydin hər bir an,
Gen qaçırsan niyə indi bilmirəm.

Həsrəti çulğayıb dərin fikirlər,
Gah o yana, gah bu yana çəkirlər.
Sevincimə qəm toxumu səpirlər,
Mən düşmüşəm bu nə gündü bilmirəm.

GÖRÜM

Sən ki, öz əhdinə vəfasız oldun,
Hər gələn baharın qış olsun görüm.
Yetmə diləyinə, arzuna səni,
Etdiyin mətləbin boş olsun görüm.

Elə dərd tap təbiblər də bilməsin,
Halını sormağə kimsə gəlməsin.
Qəlbin sevinməsin, üzün gülməsin,
Gözlərini qanlı yaş örtsün görüm.

Həsrətəm, çox çəkdim yolunda cəfa,
Puç oldu zəhmətim, sürmədim səfa.
Əhdi-ilqarını pozan bivəfa
Ömrünün yolları daş olsun görüm.

AY ÜZÜ DÖNMÜŞ
(məzəmmət)

Söylə görüm dağıdılan ailənə
Xoşbəxtmi deyirsən, ay üzü dönmüş?
Almışan əlinə kədər qamçısın
Bəxtini döyürsən, ay üzü dönmüş.

Üzsüz südlə üzlü südə sal nəzər,
Dəyərləri tutularmı bərabər?
Dediyimi anla, düşün bir qədər,
Sən nəyə uyursan, ay üzü dönmüş?

Bax bir körpəmizin gül çöhrəsinə,
Ailə həyatından incik səsinə,
İntizarlı ömür keçirməsinə
De, necə qiyırsan, ay üzü dönmüş?

Gələcəyi, dar günü sal yadına,
Kim çatacaq çağıranda dadına?
Doğma atasını öz övladına
Həsrət qoyırsan, ay üzü dönmüş.

Alışib yanıram od içində mən,
Ömürlük kəsildin canıma düşmən.
Qəlbimi keçilməz işlərinlə sən
Burğu tək oyırsan, ay üzü dönmüş.

GERİ DÖN

Baş alıban nə gedirsən ara bir boylan, geri dön,
Formasına, qamətinə olduğum heyran, geri dön.
Bir ovçuya şikarmışan, qaçırsan ceyran, geri dön,
Yalqız gəzmək yaraşmayır sənin kimi bir gözələ
Gör mehmanın nə söyləyir, sözlərini qan, geri dön.

Yeridikcə hər addımın sanki sinəmdə iz salır
Sağalmaz yaralar kimi harda düşür, orda qalır.
Əsir düşmüş insan kimi könlümdə sənə yalvarır,
Sənsə barı insafa gəl, ayaq saxla, bir qulaq as,
Gör bir necə çəkdirirsən sən ona aman, geri dön.

Bu formada, bu geyimdə ol xəbərdar, a dilbərim
Bizim el gözəllərinə bənzərin var, a dilbərim.
Nə yazıram haqqımdı bil, edəcəm car, a dilbərim
Tam təsəvvür almaq üçün görənmədim camalını,
Yazdığınım bu tərifnamə qalır yarımcان, geri dön.

Ümidimi üzüb daha bitirirəm əsərimi,
Yolunda qurban verərəm öz canımı, öz sərimi,
Dönüb bir an nişan alsan gözlərinlə gözlərimi,
O camalı, o qaş-gözü görməyin arzusundayam
Gəl Həsrəti qoyub getmə belə nigaran, geri dön.

İNCİMƏ

Toxundumsa qəlbinə gər
Günahkarın mən incimə.
Qoy mən çekim peşmanlığını,
Əvəzimdə sən incimə.

Safdı mənim təbiətim,
Hər bir kəsə var hörmətim.
Davranışım, xasiyyətim
Sözlərimdən qan, incimə.

Bir səflikdir eyləmişəm,
Düşünmədən söyləmişəm.
Gəl bağışla, bilməmişəm,
Olaq mehriban, incimə.

Deyək, gülək göz-gözə, gəl,
İnciməyək hər sözə, gəl.
Dayananda üz-üzə, gəl,
Olub pərişan, incimə.

Demək, gülmək aşiqiyəm,
Heç kəs zərrə çəkməsin qəm.
Sən Həsrətdən istə, Sənəm
Qurban bircə can, incimə.

DEYNƏN

Mənim bu ərzimi dost, qadan alım
Qurbanı olduğum gözlərə deynən.
Canlar alan təsirini saxlasın,
Bənzəməsin solğun üzlərə, deynən.

Qəlbdə intizarı var, biləcəkmi,
Eyləyə bilmirəm car, biləcəkmi,
Yenə mehribanlıq göstərəcəkmi
Əvvəlkilər kimi bizlərə, deynən.

Bir anlıq xəyala qapılsa əgər,
Qoyma çulgamağa qəlbini kədər.
Çəkinmədən düz cavab ver, a Dilbər
Həsrətin yazdığı sözlərə deynən.

AY SINƏSİNDƏ *(təcnis)*

Mən ovçusu oldum bir şux tərlanın,
Tutdum bərəsində ay sinə-sində.
Açınca yaxasın nurlandı hər yan,
Elə bildim doğdu ay sinəsində.

Çox düşmüşəm qəm, möhnətə, sevincə,
Soldu könlüm bir gözəli sevincə.
Xoş gün üçün sevil incə, sev incə,
Daşısın yükünü ay sinəsində.

Çəkmişəm el, ailə, vətən həsrətin,
Zəhərdən acidır dadı həsrətin.
Uf deməz can versə, başı Həsrətin
Olsa cananının ay sinəsində.

SƏNİN

Çəksəm incimərəm min bir cəfanı,
Yolunda qurbanam ölüncə sənin.
Pərvanə tək dolanıram başına,
Dolanacam dərdim bilincə, sənin.

Mən səni özümə sanmışam həmdəm,
Həyatda çəkmərəm zərrəcə bir qəm.
Eşqinlə saxlaram gəncliyimi mən
Ayrılıq çağlarının gəlincə sənin.

İnan, Fərhad kimi dağları dəlib
Harda olsan gəzib taparam gəlib.
Həsrətəm, dərdimin təbibi bilib
Sürünnəm sonacan dalınca sənin.

ALA GÖZLÜM

Mən dərdliyəm, söylə sənə nə olub
Axıdır gözlərin sel, ala gözlüm?
Ayrılıq dərdidir solduran məni,
Qoy bilsin qohum-dost, el, ala gözlüm.

Göz yoldan yiğilmaz nəyran qalanda,
Bil ki, mənəm bu dərdlərə dalan da.
Günlər, aylar gəlib tamam olanda
Mən hiss eyləyəcəm il, ala gözlüm.

Könül çox görübdür pərişan dəndlər,
Polad bilib mən deməzdim əyilər.
Bundan belə Həsrətə də kar eylər
Bu ayrılıq dərdi, bil, ala gözlüm.

AY CANAN

Bir an səni görməyəndə bilirsən
Tükənir səbrim mənim, ay canan.
Kəsmə ayağını bizdən, amandı,
Sənə qurban olsun canım, ay canan.

Tablamıram həsrətinə gül sənin,
Əlindədir bu varlığım bil, sənin.
Çıxmaram sözündən desən Öl, sənin,
Ol dediklərimə əmin, ay canan.

Qoyma Həsrətini intizarda gəl,
Ayrılıq ölümündən yamandı, gözəl.
Ömrümün tağına sən özün çək əl,
Qoy gənclənsin ömür sanım, ay canan.

CIĞALI TƏCNİSLƏR

Gözəllərlə keçirmişəm günlərim,
Amma mənə məskən olub bir sinə.

Mən aşiqəm bir sinə,
Bir görünə, bir sinə.
Min sinənin içində
Nişan aldım bir sinə.

Dedim, güldüm bir az qəmdən aralı,
Əzəldən meylimi saldım birsinə.

Yaxşı ovçu ovun gərək yaxşı ata,
Yaxşı igid suvar olar yaxşı ata.

Mən aşiqəm yaxşı ata,
Yaxşı gözlə, yaxşı at, a
Nə buyursan baş üstə
Söyləyərəm yaxşı, ata.

Yaxşı övlad yetişdirər yaxşı ata,
Neçə olsa nöqsan olmaz birsinə.

Kamil usta hər nə desə qalandı
Lələ dönüb ürəklərdə qalandı.

Mən aşiqəm qalandı,
Cismim oda qalandı.

Dinlə deyim, əziz dost
Nə gedən, nə qalandı:

Nə qazansan bu dünyada qalandı,
Gömüləcək bir cəsədin bir sinə.

Həsrət alib elə ağır yaralar
Dağa dəysə yıxar dağı yaralar.

Mən aşiqəm yaralar,
Ürəyimi yaralar.
Qananlar yaxşı anlar
Nədəndir bu yaralar.

Hər nadan dilindən alır yaralar,
Necə dözsün saysız dərdə bir sinə?

II təcnis

Mərifət, nəsihət ümmaniyam mən
Gir öyrən üzməyi, ay bala-bala.

Mən aşiqəm, ay bala
Bəla görmə, ay bala.
Anla bu sözlərimdə
Nədir mətləb, ay bala.

Elə sor ki zəhirmara dönəməsin
Batanda barmağın ay bala, bala.

Hörmət görmək üçün hörmət elə sən,
Sev vətəni, anam söylə elə sən.

Mən aşiqəm elə sən
Hey yaxşılıq elə sən,
Ucal el nəzərində
Zirvə təşkil elə sən.

Əgər sözlərimə əməl eləsən
Başın da heç çəkməz ay bala, bala.

Həsrət hər an şərik olmuş dərdinə,
Mənimkidir hər nə olsa dərdin, ə.

Mən aşiqəm dərdinə,
Davasına, dərdinə.
Min dərd əvəz olunmaz
Bircə bala dərdinə.

Sevinmə kim düşsə bala dərdinə,
Özün də görməzsən ay bala, bala.

III təcnis

Əsil övlad kimi qulluğundayam
Necə istəyirsən ay ata, sına.

Mən aşiqəm, ay ata
Qoyma bəxtin a, yata.
Gəl sindırma gənc ikən
Ürəyimi, ay ata.

Bu bir həqiqətdir dara düşəndə
Övlad arxalanar ay atasına.

Hər qəlbin özünün dərdi var, çəkər,
Zirvələrə adı-sanı var çəkər.

Mən aşiqəm var çəkər,
Zəhmət çəkən var çəkər.
Yoxsulluq dərd gətirər,
Var özü də var çəkər.

Eldə belə bir məsəl də var, çəkər
Qız anaya, oğul ay atasına.

Həsrət, qur haqq sözdən qala dünyada,
Çalış yaxşı adın qala dünyada.

Aşiq qala dünyada,
Düşmə qala, dünyada.
Yaman nə qazanıb ki
Axı qala dünyada?

Yaxşı istər yaxşı qala dünyada,
Rəhmət qazana, ay atasına.

CIĞALI TƏCNİS IV

Ruhlara mənfi təsir gətirən
Çirkinlik nə ola, nə də yarana.

Mən aşiqəm yarana
Məlhəm olam yarana.
Xoşagəlməz cisim nə
Yaşaya, nə yarana.

Hər nə yaranırsa təbiətdə, kaş
Gül kimi saf ola, gözəl yarana.

Namərdi dost bilib açma əlin, ə
Başın kəsər fürsət düşsə əlinə.

Mən aşiqəm əlinə,
Ayağına, əlinə.
Ürək dərdim anlamaz
Düşsə nadan əlinə.
Qoyma düşə yad təbiblər əlinə
Özün bil dərdimi qəlbim yar, ana.

Həsrət anlar hər bir sözün yerini
Məclislərdə hər kəs bilə yerini.

Mən aşiqəm yerini,
Yaxşı tanı yerini.
Min ləl bir dəyərli söz
Verə bilməz yerini.

Yüz qohum-dost ola verməz yerini
Oğul, ata, bacı-qardaş, yar, ana.

TƏCNİS

Tərəqqidə bulunanlar bir zaman
Salar tənəzzülə a yolu, a yolu.
Elə bir canana can bağışla ki
Qəlbindən gül, üzdən ay olu, ay olu.

Afət, mənəm eşqin ilə dolanan
Sən də bir könüldə məni dolan, an.
Mərd əllərin süfrəsinə dola nan
Namərd əli kasad ay olu, ay olu.

Min cür sua olsa çatmaz bir günə,
Ay Həsrət, çıxmışan şənli bir günə.
Öyünmə düşərsən elə bir günə
Sevincin qəm-möhnət ay olu, ay olu.

TƏCNİS

Aqil olan dahanından dürr tökər
 Dəyərini heç anlayar nadanlar.
 Əgər düz dolansan haqqı rahında
 Heç kəs səni nə incidər, nə danlar.

Dəryada çalxanar sal dərin əsər,
 Gər heyvansan, düz ol, sal dərinə sər.
 Əgər danə isən, sal dərinə sər
 Neçə yerdə necə gələr na, dan, lar.

Dərd çəkən dərdlini gözəl anlayar
 Eşqin xəstəsini gözəl anlayar
 Həsrətin dərdini gözəl anla, yar
 Özgə gələr nə soruşar, nə də anlar.

EYLƏRƏM

Rəvan olsan könlümə mən səni mehman elərəm,
 Olub şölən pərvanəsi canımı qurban elərəm.
 Zəhmət çəkib məhəbbətdən saldığım bağı istəsən
 İnan gülüm, yox demərəm can ilə, bağban elərəm.
 Mənim dərdim səninlə bil, sevmək ilə sevilməkdi
 Əgər desən mümkün olmaz, buna nə dərman elərəm?
 Min cəfani çəkərəm bil, bir səfani görsəm əgər
 Pərvanən olub başına yüz dəfə cövlan elərəm.
 Ətrin behişlərdən, adınsa güldən çəkilib,
 Dəyərsən də sən bu ada, şübhəsiz güman elərəm.
 Oxu bu yazdığını qəzəl, pasportuna nişanədir
 Vaxt olar gizli saxlaram, vaxt olar bəyan elərəm.
 Ancaq unutma gözəlim, sevdiyim cananımı mən
 Həsrətəm, vaxtinacan darda imtahan elərəm.

KEÇƏ

Əminəm sevgimizi sönməz məhəbbətlə keçə
Söylənib dildə tərifi həddi yox hörmətlə keçə.
Mənim könlüm sənilnlədi, qeyrisində təmənnam yox,
Əbədiyyat sevdamızı qoymam ziddiyətlə keçə.
Rənglərdən ad çəkibsən, mənansa parlaq deməkdir,
Vaxtını şən çağlarımız insafmı zülmətlə keçə?
Əvəzsiz olan sevgimiz coşğun məhəbbət eşqilə
Həyatımız incimədən yüz illik müddətlə keçə.
Əzəldən könlüm arzusu sevdiyimlə bu olmuşdu
Saz tutam, söz yaradam, günlərim söhbətlə keçə.
Ruhum ki, çıxdı candan, tapşırıldım o torpağa
Əlin məzarım daşında, vaxtin ziyarətlə keçə.
Tarix olar eşqimizdə Həsrətini tez köçürər
Ondan sonra bəlkə sənin günün qəm –möhənətlə keçə.

BÜLBÜL

Baharın bir nəğməkarı sənsən deyən gülüm, bülbül
Ürəyində eşq odu var, odur edən zülüm, bülbül.
Lakin məhəbbət eşqində anla ayrılıq dağından
Baş qoysan məzar evinə, çox yaxşıdır ölüm, bülbül.
Üzdüm bir dilbər yolunda canımı, sən üzən kimi,
Laldır, daha nəğmə demir yar eşqilə dilim, bülbül.
Vəfaliyam öz sevgimdə, necə ki, sən vəfalısan,
Aşikar edirəm mərdanə, yaxşı bilsin elim, bülbül.
Gəl götürək kağız-qələm, gələcək gündən danışaq
Ürəklərə sevinc verir hər xoş gələn ilim, bülbül.
Leyli demə, Məcnun olub, baharlı elindən danış.
İndi ol elinin vurğunu, daha demə gülüm, bülbül,
Həsrətəm, mən öz elimin, vətənimin aşiqiyəm,
Şirin-şirin nəğmələrdi qəlbdən axan selim, bülbül.

GÖZƏLİM

Bir bağa bir bağban gərək, bir cana bir can, gözəlim
Kərəm yandı Əsl oduna, mən də sənin, an, gözəlim.
İnan, sevənlər könlündə olsa fikir sabitliyi
Gözlərinə heç görünər yüz huri-qılman, gözəlim.
Eşq yarası dəyən qəlbin yaraları sağalmazdır,
Heç təbibdə yox zərrəcə bu dərdə dərman, gözəlim.
Pərvanətək atəşinə yanmağıma sal nəzərin
Sevirəm deyə bilmirəm, sözlərimdən qan, gözəlim.
Məhəbbətdən danışanda çəkilirsən uzaqlara
Mənsə ağızında söhbəti oluram qalan, gözəlim.
Necə ki mənəm olmuşam eşqinə divanə sənin
Heç kim olmaz mənim kimi divanə olan, gözəlim.
Mən sevirəm, nə olsun ki, iki qəlb birgə gərəkdir.
Sevən olsan, sevilməsən olmaz bu tutan gözəlim
Səndən gözəl sevsəm də mən yenə sənsən xəyalimdə
Çəkəcəkdir intizarın, unutmaz bu can, gözəlim.
Aşıqlar da oxuyurlar ilk məhəbbətin dağını,
Getməz çəkilən sinədən, inan, heç zaman, gözəlim.
Əzəl gündən sevdiyisən, unudulmaz ömrü boyu
Yüz gözəllə deyib gülsə Həsrət, inan gözəlim.

OLASAN

Canım eşqindən xəstədir, dərdimə dərman olasan,
Anlayasan təbib kimi, bir çarə qılan olasan.
Dörd yanım güllü bağ ola, qoruyasan, ey gözəlim
Axıradək bəsləyəsən, sən ona bağban olasan.
Nə qədər ki, ömrüm var eşqin ilə seyr edəcəm
Çəkdiyim cövrü-cəfadan bəlkə də bəyan olasan.
Ən şirin qəlbdən sevənlər doymayıblar bir-birindən
Qorxuram ki, sevgi dadın almamış doyan olasan.

Əzəl qəlbdən vurulmuşam, pərvanəyəm şölənə, bil
Sən də belə eşq oduna mənimtək yanan olasan.
Reyhan kimi bir çiçəksən, qoxu üzvümdə iyin var,
Əlin ilə öz ətrini qəlbimə yayan olasan.
Tek qalib desələr sənə Həsrətin, ey cananım
Sənsə məhəbbət eşqilə onu cüt sayan olasan.

MƏN NƏ BİLİM

Əzəldən vuruldum sənə, vəfasızsan, mən nə bilim?
Saldın məni eşq oduna, insafsızsan, mən nə bilim?
Xəstə düşdü cavan könlüm, dedim çağır loğmanını
Səbəbkarım səni andım, davasızsan, mən nə bilim?
Qəlb evimi verdim sənə, dedim qanır məhəbbəti
Məhəbbətin od olduğun anlamazsan, mən nə bilim?
Bülbül gülü sevən kimi elə də mən sevdim səni
Bu sevdadan dönəcəksən, ilqarsızsan, mən nə bilim?
İndi ayrılıq salırsan, çəkirsən dağlar sinəmə,
Həqiqi qəlbdən bağlanıb dolanmazsan, mən nə bilim?
Olub şölən pərvanəsi oduna yandığın kimi
Üzdən olub qəlbdən belə olanmazsan, mən nə bilim?
Həsrətin kəsibsen səbrin, gecə-gündüz əzbərisən
Amma sən olub vəfasız heç anmazsan, mən nə bilim?

DEMƏDİMMİ

Cəfasın çəkirəm, dərəcəm –dedin
O dərdirməz sənə bar, demədimmi?
Yolunda çürütdün cavan ömrünü
Ondan olmaz sənə yar, demədimmi?

Onun sevmədiyin bildirdim sənə,
Sənsə o mənimdir-söylədin mənə.

Məcbur sevib sevmək olmaz bir dənə
Olar həyatına xar, demədimmi?

Başqa bir ürəyi sevən bir ürək
Sevdiyi qədər də sevilsin gərək.
Onun səndə olmadığın bilərək
Eyləmə eşqini car, demədimmi?

Xeyrinə söylədim hər şeyin düzün
Sənsə öz qeydinə qal dedin özün.
Həsrətin dilindən çıxan hər sözün
Yerində isbatı var, demədimmi?

GÖRƏN

O gedən dilbərə sözüm var desəm
Cavab üçün bir an durarmı görən?
Könlümdən keçəni söyləsəm ona
Şadlıqla cavabım verərmi görən?

Gülər üzlüm şirin danış, gül, desəm,
Canlar alan bir mələksən bil, desəm,
Sözlərimdə sərr olduğun söyləsəm
Pünhanda bir məni görərmi görən?

Ay Həsrət, arifsən, arifi tanı,
Mümkün deyil tez tanımaq insanı.
Könüllər mülkünün olsa bağbanı
Həm dərdirib həmi dərərmi görən?

BİLMƏZ

Sevib sevilməklə həyat quranı
Məhəbbətin dadi doyura bilməz.
Vəfası, ilqarı, sədaqəti var
Heç qüvvə onları ayıra bilməz.

İki könül tam tutmasa məhəbbət
Aralıqda baş verəcək xəyanət.
Ayrılarlar, ayırarlar nəhayət,
Sonacan birlikdə qariya bilməz.

Qəlb alıb vermədən bağlanan ada
Ömür varlığını tullayır oda.
Həsrət kimi ömür sürər dünyada
O öz həyatından yarıya bilməz.

TAMAŞA (Afətə)

Müvəqqəti gözəl dövranındı bu,
Qəmlı günün gələndədi tamaşa.
Təhniz peçatını vurub boynuna
El üstünə güləndədi tamaşa.

Nə qədər gülürsən qazancındı, gül
Sonrasısa ağlamaqdı, yaxşı bil.
Eyləyəcəm sübut gətirib dəlil,
Bu həqiqət olandadı tamaşa.

Sözümdən məna al dəryaca dərin,
Oddu hər kəlməsi anlama sərin.
Müvəqqəti yolda qalan gözlərin
Əbədilik qalandadı tamaşa.

Bilməzsən mənasın bu məhəbbətin,
 Çəkəndə anlarsan hər əziyyətin.
 Dedikləri puç olmayıb Həsrətin
 Öz yerini alandadı tamaşa.

BƏS

Elə süzgün baxan ala gözlərin
 Baxışları canlar almasınmı bəs?
 Şölən eşq əhlinə toxunarsa gər
 Cismini odlara salmasınmı bəs?

Gözəllikdə tayın varmı? Özün de,
 Neçə canlar valeh edir gözün? de.
 Soruşuram cavab söylə, düzün de
 Görənlər divanə olmasınmı bəs?

Hər kəsə bəxş olmaz təbii qüdrət,
 Şöhrətlər tacıdır səndəki sərvət.
 Bunlardan danışır, yazır bil, Həsrət,
 Sənətkar sənətin bilməsinmi bəs?

MƏZƏLİ SÖZ (*mənim olsun*)

Olub məhəbbət ovçusu dolandığım arxasınca
 Tapdığım ceyran balası bu diyarda mənim olsun.
 Bu cür gözəlin yolunda kim çəksə zəhmət inciməz,
 Belə şikarı ovlamaq olsa harda mənim olsun.

Baxışında hər bir məna ürəklərdən qan alındı,
 Əfsanəvi hurilərtək bilin candan can alındı.
 Kimsə inanmasa əgər söyləsə ki, bu yalandı,
 Görəndə divanə olub düşsə dərdə mənim olsun.

Camalında o bənzəyiş sanki dağda qar görünür,
Dedim gözəl, sinən üstə gözlərimə nar görünür.
İnsaf elə, əsirgəmə, bilirəm ki var, görünür,
Sən özünə saxla birin, qoy biri də mənim olsun.

Xəyalımdan keçirmərəm olsa da yüz min bağça-bar,
Həsrətəm mən, o bağçanın meyvəsində gözlərim var.
Dodaqların, dilin, bir də sinəndəki o bir cüt nar
Aşkar yerdə özünkü, xəlvət yerdə mənim olsun.

NƏDƏN

Gözəllər içində təkcə gözəlsən
O maral boynunu bükürsən nədən?
Qəmlər içindədir bütün varlığın
Hicrandan yük tutub çəkirsən nədən?

Sən deyib danışib, güləndə hərdən
Çox cavanlar verir ağlını sərdən
Aşıqə ox olan ala gözlərdən
Çəkib abi-leysan tökürsən nədən?

Oyur ciyərimi gizlətdiyin sərr,
Çəkirsən bu qədər dərdi-qəm nədir?
Çox aşiqlər şəminə pərvanədir,
Sən öz talehindən küsürsən nədən?

Ömür talehinin o bəxt ulduzu
Başının üstündə parlayır düzü.
Atəşli qəlblərin «sevirəm» sözü
Gələndə bilmirəm susursan nədən?

Həsrəti dərdindən eylə aşikar,
Bir-bir ürəyində aç, söylə nə var.
Üzündə qəm, könülündə intizar
Solmuş lalə kimi durursan nədən?

AĞRIN ALIM

Gəl gəz məhəbbət aləmin birgə mənnən, ağrin alım,
Hər kim görse yaraşdırar məni sənnən, ağrin alım.
Deyək, gülək, gəzək qoşa, qaçma gənnən, ağrin alım.
Bil, mən sənə vurulmuşam, vurğununam inan, gülüm,
Mənə inanmırsan soruş bir bilənnən, ağrin alım.
Sənsən gözəllər gözlərimin öndənə bir,
Mən də elə görünəydim gözlərinə sənin də bir,
Sənlə sevgi badəsini içəydim eşq camında bir,
Əgər başa gəlsə mənim etdiklərim bu arzular
Qabağında qurban üçün durrəm cannan, ağrin alım.
Salma eşqi atəşinə sən bu sevən aşiqi, gəl
Bu məftun könlümə həmdəm mən səni seçmişəm əzəl.
Yolunda can qoyub cəfa çəkdiyimi anla, gözəl
Mərd aşiqəm eşq yolunda, heç deyiləm qalan geri
Nə Məcnunnan, nə Kərəmnən, nə Məftunnan ağrin alım.
Qoy bizim bu sevgimizə şahid olsun el, yazıram,
Bahar kimi günlərimiz sən keçəcək bil, yazıram.
Könül də iltizam verir, vəsf eləyir dil, yazıram,
Nə cəfadır çəkdirirsən Həsrətə bir belə sən,
İmtahan da olsa, artıq olmaz bundan, ağrin alım.

GÜLNİYAR *1959-cu il*

Səninlə söhbətə vardığım günü
Bir şirinlik verdi dilin, Gülniyar.
Mina gərdənində külək vurduqca
Qəlbimdə əsirdi telin, Gülniyar.

Söyləyim doğrusun, ürək alansan,
Çox gözəl deyilsən, qəlbə yatansan.
Dediyim sözlərdə mətləbi qansan
İçindəyəm mən bir selin, Gülniyar.

Canda ocaq qalayan da bu seldi,
Qəlbə qəlbə bağlayan da bu seldi.
Ayrılığı dəb salan da bu seldi,
Yandırır bülbülün gülün, Gülniyar.

Nə gümüş, nə qızıl, nə lələ baxmaz,
Nə vara, dövlətə, nə pula baxmaz.
Qohuma, qardaşa, nə elə baxmaz
Qanan məhəbbətin yolun Gülniyar.

Könül xəstələnib, dərdinə dərman
Səndə tapıb anla, mətləbinə qan.
Həsrətdir yandıran eşq oduna can
Sənin kimi incəbelin, Gülniyar.

VƏFASIZ

Əzəldən mənimlə ilqarınvardı,
Əhdə peymanından dönen vəfasız.
Eşqi atəsinə su kar etməyən,
İndi əl dəyməmiş sənən vəfasız.

Mən səninlə varam, demədinmi bəs?
Əhdə vəfadaram, demədinmi bəs?
«Söz verdim, dönmərəm», demədinmi bəs?
İndi qeyrisilə olan vəfasız.

Söylədin ki, «mənəm bil vəfadarın,
Qalsam səninkiyəm, ölsəm məzarın»
Nədən oldu boşça çıxdı bunların
Satdın aşiqinə yalan, vəfasız.

Etibarı, sədaqəti unutdun,
Şöhrət üçün məhəbbəti unutdun.
Vəfadarın Həsrəti unutdun,
İndi get əğyarla dolan, vəfasız.

DEYNƏN

Başına döndüyüm alagöz canan
Get mənim dərdimi gullərə deynən.
Eşq ucundan Məcnuna tay olubdu
Düşübdü dağlara, çöllərə, deynən.

Alıb həmdəmini boran, ağlayır,
Olubdu qəlb evi viran, ağlayır.
Dərdi tüğyan edir, hər an ağlayır,
Göz yaşı dönübdü sellərə, deynən.

Həsrət çox çekdi cəfa dünyada,
Yar sevdi sürmədi səfa dünyada.
Səfil gəzdi bu bivəfa dünyada,
O verdi ömrünü yellərə, deynən.

ATA VƏ QIZ

Ata:

Söylə görüm nədən belə qəmlisən,
Gizləmə sirrin de atana, qızım,
Bənzəyirsən sönüb ümid çırağı
Gəmisi dəryada batana, qızım.

Qız:

Soruşursan, mən də verim cavabın
Məhəbbət oduna yanıram, ata.
Bülbül oxuyanda gülün eşqinə
Özümü bir məşuq sanıram, ata.

Ata:

Xoşbəxtliyin üçün həm sev, həm sevil,
Oyuncaq məhəbbət sevgi deyil, bil.
Aldanma formaya, şöhrətə qafıl,
Yaxşıdır söyləmə yetənə, qızım.

Qız:

Körpəyəmmi şirniyyata suyulam?
Tüstüyəmmi yel vuranda əyiləm?
İyirmi yaşım var, uşaq deyiləm,
Yaxşını-yamanı qanıram, ata.

Ata:

Bəlkə bir aşiqin məşuqəsisən,
Yanırsan oduna, pərvanəsisən?
Söylə görüm kimin divanəsisən,
Danişma utana-utana, qızım.

Qız:

Pünhanı sırrimi eyləyirəm car,
Sevdiyimi nişan verim aşikar:
Sənəti şoferlik, adı Şəhriyar,
Nə eldən, nə səndən danıram, ata.

Ata:

Kəsərəm başını, yəqin bil ki, sən
Əgər Şəhriyarı sevirəm desən.
Atan deyir verəcəyəm səni mən
Özümün ürəyim tutana, qızım.

QIZ:

Qızın nə vurulan, nə gedən deyil
Şəhriyardan qeyrisinə, yaxşı bil.
Axıdib qanımı eyləsən də göl
Yenə də demərəm dönürəm, ata.

A CEYRAN

Al əlinə qələm-kağız
Dediklərim yaz, a ceyran.
Coşdurursan şair qəlbim
Sən etdikcə naz, a ceyran.

Yüz canı bir baxışınla
Aldığını yaxşı anla.
Məhəbbətdən söz salanla
Danışırsan boz, a ceyran.

Oynayıb gülən çağındı,
Məhəbbət bilən çağındı,
Sevib sevilən çağındı,
Açmış gülsən təzə, ceyran.

Neçə canlar aşiqinəm
Dedilərsə, çəkdirdin qəm.
Sonrakı aşiqin mənəm,
Möhüvümü düz, a ceyran.

Həsrəti bir eşit barı,
Salma qəlbinə qubarı.
Gəl bu azad şən diyarı
Qoşa gəzək biz, a ceyran.

QIZ

Gözəllər içində təkcə gözəlsən,
Təkcə mən yox, bunu bilir el, a qız
Çox görmüşəm canlar alan cananlar,
Can almaqda görməmişəm belə qız.

Hurilər, pərilər yanında nədi,
Sən həqiqət, onlar bir əfsanədi.
Gözəlliyyin şöhrət tacı səndədi,
O səbəbdən can alansan, al, a qız.

Vurğunun Həsrəti gəl eşit barı,
Salma ürəyinə dərdi, qubarı.
Bu azad vətəni-gözəl diyarı
Hər ikimiz qoşa gəzək, gəl, a qız.

GÖZLƏRİNƏ

Vurulmuşam sənin, ay qız
Müəmmalı gözlərinə.
Hər baxışı min can alan
O mənalı gözlərinə.

Saldın məni bu sövdaya
Təmənnəm var üzdə paya.
Bağışlaram bir bu saya
Canı, malı gözlərinə.

Atəşinə sən Afətin
Yanan canım sönər çətin.
Görünəydi mən Həsrətin
Kaş bu halı gözlərinə.

VURULMUŞAM

Sənin bu naz-qəmzə ilə
Gəlmişinə vurulmuşam.
Süzgün baxan o gözlərin
Gülüşünə vurulmuşam.

Gül əlimdə gəlməyimi,
Söz dilimdə gəlməyimi,
Deməmişdən istəyimi
Bilişinə vurulmuşam.

Həsrətəm, mən hər anımı
Şən keçirəm dövranımı
Gülə-gülə bu canımı
Alışına vurulmuşam.

GƏRƏK

Deyirsən tərif de, şeir yaz mənə,
Hər sözdən bir məna alasan gərək.
Gözələ deyilən tərifnamələr
Nə üçün yazılır, biləsən gərək.

Deyilməmiş gözdən söz anlamağa,
Açılmamış qəlbə düz anlamağa,
İşarə almağı tez anlamağa
Ariflik həddinə dolasan gərək.

Varmı səndə bu əlamət, Afətim
Çəkdirirsən mənə zəhmət, Afətim.
Nə istəsən edər Həsrət, Afətim
Sən də onun kimi olasan gərək.

QUCAĞINDA

Arzum budur ömrüm boyu
Yatam sənin qucağında.
Gül ətirli can tərinə
Batam sənin qucağında.

Səni sevən gündən bəri
Bir sümüyəm, bir də dəri.
Qəlbimdəki qəm-kədəri
Atam sənin qucağında.

Can istəsə mələyimə
Sevinərəm verdiyimə.
Həsrətəm, kaş istəyimə
Çatam sənin qucağında.

MƏN AXI

A zalım, bilirsən dərd-qəm içində
Necə üzüb çağlamişam mən axı.
Ömürlük puç olan üzgün könlümü
Təkcə sənə bağlamışam mən axı.

Nələr çəkdiyimi bilməyib heç kəs,
Mənə gen dünyani etmisən qəfəs.
Gözlərim dolanda çıxarmayıb səs
İçin-için ağlamışam mən axı.

Hicranın Həsrətin qəddini əyib,
Bəxtim bəd gətirib, üzüm gülməyib.
Sənə istəyimi aça bilməyib
Ürəyimdə saxlamışam mən axı.

AĞRIN ALIM

Bir gülüb baxmaqla aldın ağlımı,
Bir də bax üzümə, gül, ağrin alım.
Camalın günəşdən şölə çəkibdir,
Tay da ola bilməz gül, ağrin alım.

Burun findiq, ağız, dodaq, diş incə,
Bir ox aldım gözlərini görünçə.
Necə tab gətirim buna mən necə?
Almisan səbrimi, bil, ağrin alım.

Salıbdır qəlbimi nara gözlərin,
Çəkir aşiqini dara gözlərin.
De, barı eyləsin çara gözlərin,
Tapmiram çıxmağa yol, ağrin alım.

Həsrət vurğunundu, onu dinlə bir,
Edirsən bu qədər işvə-naz nədir?
Həyatımın xoş anları səndədir,
Həmişəlik mənlə qal, ağrin alım.

A GÖZLƏR

Bu gün ayrılığın son məqamıdır,
Bir dəfə üzümə gülün, a gözlər.
Mən deyə bilmirəm, barı gözümdən
Oxuyub istəyim bilin, a gözlər.

Bilirsiz, yamandır hicran ölümündən,
Bülbül deyib gülməz ayrı gülündən.
Əhdə vəfa edib siz hərdən-hərdən
Barı görünməyə gəlin, a gözlər.

Qəlbdə eşqim çox böykdü dənizdən,
Bunları anlayın dediyim sözdən.
Bir cüt busə istər Həsrət sizdən,
Nə olar ki, peşkəş qılın, a gözlər.

GÖR

Görəni özünə heyran eyləsən
Bu hali etdiyin nazlarında gör.
Gənclik həyatının əvəzsiz dadın
Şəkərlə yoğrulmuş sözlərində gör.

Formada maralsan, baxışda ceyran,
Bu qəddi-qamətə kim olmaz heyran.
Canını yolunda verməyi qurban
Bir deyil, beş deyil, yüzlərində gör.

Həsrət qurbanıdı bir şirin dilin,
Gerdənindən mina bir incəbelin.
Sinəmin başına sancılan milin
Təqsirini sən öz gözlərində gör.

GÖZƏL QIZ

Sənə Afət desəm Afətim kimi,
İnciməz ki, gül qəlbiniz, gözəl qız!
Könül bulandırıar acı kəlmələr,
Aşıqiyəm bir şirin söz, gözəl qız.

Şirin dilli bir canansan, bilirəm,
Gülər üzsən, mehribansan, bilirəm.
Dil anlayan söz qanansan, bilirəm,
Bir ürəkli olaydıq biz, gözəl qız.

Zəhmət çəkdirirsən deməyim səni
Bəlkə də incidib, bağışla məni.
Sözlərimlə oxşamışam çəməni,
Sənsən mənə ondan əziz, gözəl qız.

Hansı mənadadır yazdığını mətin
Yəqin ki anlamaq deyildir çətin.
Əgər şairsənsə şair Həsrətin
Cavabını şeirlə yaz, gözəl qız.

VAR

Ay qız, sənin qədəmində
Al baharın gəlişi var.
Təbəssümlü dodağında
Körpələrin gülüşü var.

Sevincisən gülən kəsin,
Gül barisan dərən kəsin.
Baxışında sevən kəsin
Ümid verən görüşü var.

Bax verdiyi bu qiymətə
Hörmət elə gəl Həsrətə.
Bir şirin can sən Afətə
Həmişəlik bəxşisi var.

AY QIZ

Sənə bir sözüm var deməli, amma
Çatmir cəsarətim deməyə, ay qız.
Onu ölünenəcən aça bilmərəm
Özün yetişməsən köməyə, ay qız.

Fikrin müəmmalı, sözün mənalı,
 Baxışın, gülüşün, gözün mənalı.
 Yerişin, duruşun, nazın mənalı,
 Heyranam səndəki ürəyə, ay qız.

Doğrama bağrimi, ay sözü almaz
 Həsrəti dərk elə, fikirləş bir az.
 Birliyə bəli de, söyləmə olmaz
 Səni and verirəm çörəyə, ay qız.

İNÇİ

İstəsən başımı düşmənim üçün
 Yox deyib sözünə baxmasam inci.
 Mən pərvanə olum, sən şamı-şölə
 Canımı oduna yaxmasam inci.

Səni tən bilirəm göz bəbəyimlə
 Suyumla, havamla, duz-çörəyimlə.
 Şirin kəlmələrim, saf ürəyimlə
 Su kimi qəlbinə axmasam inci.

Həsrəti aşiqin an, a dilbərim
 Bağla ürəyini ona, dilbərim.
 Suya sal, oda at, sina, dilbərim
 İmtahandan əla çıxmasam inci.

BAĞIŞLARAM

Bağımdakı tər gülü
 Mən sənə bağışlaram.
 Hər çiçəyi, hər gülü
 Mən sənə bağışlaram.

Bir dərdi-qəm, bir ölüm
Sənə qıymaram, gülüm.
Qalan nə var, sevgilim
Mən sənə bağışlaram.

Baharımı, yazımı,
Sevincimi, arzumu,
Ürəyimi, özümü
Mən sənə bağışlaram.

GÖZLƏRƏ

Əzəldən canımı qurban demişəm
O süzgün baxışlı ala gözlərə.
Axı kim əsirgər, verməz canını
Baxışı can alan belə gözlərə?

Saat deyil, biləyimdə gəzdirəm,
Muncuq deyil, alam, təsbeh düzdürəm,
Şəkil deyil, sinəm üstə yazdırıram
Baxam ömürümcə elə gözlərə.

Həsrətəm, eşqılı deyib güldüyüm,
Qədrini canımdan əziz bildiyim,
Ey bizi yaradan, mənim sevdiyim,
Amandı, gətirmə bəla gözlərə.

GƏRƏK

Hər sevən kimsəyə vurğun deməzlər,
Vurğunda sevgidən nişanə gərək.
Yarpaqtək sarala, mum tək əriyə
Əlləri yetincə canana gərək.

Olug Məcnuna tay, sevən Leylasın
Gülə-gülə çəkməlidir cəfəsin.
Sevdiyindən bulmalıdır dəvasin,
Qeyriyə getməyə dərmana gərək.

Məhəbbətin gücün Şirinə Fərhad
Bisütun dağılə eylədi isbat.
Yar yolunda qazanmağa belə ad
Keçəsən sərindən mərdanə gərək.

BELƏ

Nə səbəbə söylə görüm
İncidirsən məni belə?
Özüm danlaram özümü
Mən incitsəm səni belə.

Hər görüşə gələndə sən
Səbəb nədir gecikirsən?
Əsirgəməm sən bilirsən
İstəsən bu canı belə.

Arzum olmuş belə, canan
Mənim kimi sən də hər an
Öpüb, qucub, oxşayasan,
Səndə cürət hanı belə?

Həsrət kimi sevsən hərgiz,
Duranmazsan sən də mənsiz.
İstəmərəm keçə sənsiz
Ömrümün bir anı belə.

OLARMI

İkimiz də gəl şərt kəsək, Afətim
 Canı cana qurban verək, olarmı?
 Ürəklər deyəni etməyək inkar
 İstəyinə əməl edək, olarmı?

Sevgi həyatını keçək qorxusuz,
 Eşqin şərabını içək qorxusuz.
 Köçsək də dünyadan köçək qorxusuz,
 Dar məzara birgə girək, olarmı?

Həsrəti eşqinin qurbanı tanı,
 Sevəcəyəm görməsəm də səfani.
 İstər ki, ömürlük çəkə cəfanı
 Bundan da dözümlü ürək olarmı?

NECƏ

Həyatımın günəşisən
 Səndən ayrı gəzim necə?
 Ürəyimin parasısan
 Həsrətinə dözüm necə?

Salma məni nəzərindən,
 Öpüm ala gözlərindən.
 Baldan şirin sözlərindən
 Doymamışam, bezim necə?

Sən Həsrətin sevincisən,
 Gözlərində birincisən.
 Gül tək zərif bir incisən,
 Səndən əlim üzüm necə?

NİYƏ

Küsübsənmi, yoxsa nədi
 Gəlməyirsən bizə niyə?
 İstəyirsən intizarın
 Ürəyimi üzə niyə?

Mehribanıq biz bilirsən,
 Sən ki, qəlbdən mənimləsən.
 Utanırsan, çəkinirsən
 Gələndə üz-üzə niyə?

Gəl incitmə sən Həsrəti,
 Göstər ona xoş sıfəti.
 Söyləyəndə həqiqəti
 İnanmırısan sözə niyə?

AY QIZ

Nə səbəbə söylə görüm
 İncimisən məndən, ay qız?
 Sevən könül belə hali
 Gözləməzdi səndən, ay qız.

Fərhada, Şirinə əvəz,
 Əhdinə sadıq dolan gəz.
 Şeytan da ayıra bilməz
 Sevəni sevəndən, ay qız.

Çox sevirdik bir-birimiz,
 O istəkdən qalmayıb iz.
 Xain dost tək döndərib üz
 Dolanırsan gendən, ay qız.

Vəfaliyam mən yarıma,
Öz əhdimə, ilqarima.
Boran gəlib baharıma
Ayrıldığın gündən, ay qız.

Həsrəti salmisan nara,
Dərdinə gəl eylə çara.
Qəlbimə vurdüğün yara
Keçib yüzdən, mindən, ay qız.

AFƏTİM

Ailə olmaq, həyat qurmaq, ev tikmək
Müvəqqəti evcik deyil, Afətim.
Bu sövda dərindir dəryalar qədər,
Zəhmətin çək, diz çök, əyil, Afətim.

Sınaq meydanına atıl mərdana,
Həmi çəkil, həmi çək imtahana.
Hər sevирəm deyib dil tökən cana
Aldanıban salma meyil, Afətim.

Könül ver, peyman et eşqi qanana,
Dözsün zəhmətinə, kövrü-cəfana.
Həsrətdən bu sözlər nəsihət sana
Qeyrəti şöhrətli sayıl, Afətim.

NƏ ÜÇÜNDÜR

Biz ki, qəlbən sevilmişik, sevmışik,
Eylədiyin belə naz nə üçündür?
İnkər eyləyişən nə deyirəmsə,
Cavabda tənəli söz nə üçündür?

Söz deyəndə hey çəkirsən özünü,
Baş bulayıb turşudursan üzünü.
Yad deyilik, gəl süzdürmə gözünü,
Bəs sevib, sevilmək, qız nə üçündür?

Məhəbbətdən nişan varsa harada
Demək, gülmək, oynamaq var orada.
Sarığı, dərmanı sevir yara da,
Olmasa istəkdən iz, nə üçündür?

Həsrət səni qəlbdən sevirsə necə
Ürəkdən sev sən də onu eləcə.
Ortalığa bir şirinlik gəlincə
Acılıq qatırsan tez, nə üçündür?

İSTƏDİYİM OLARSA

Bir acı söz demərəm
İstədiyim olarsa.
Yedirdərəm, yemərəm
İstədiyim olarsa.

Önündə əyilərəm,
Nə buyursa eylərəm.
Gözüm üstə söylərəm
İstədiyim olarsa.

Həsrətəm, xoş anımı,
Ürəyimi, qanımı,
Bağışlaram canımı
İstədiyim olarsa.

MƏNİM

Xəyalı pərişan olan könlümü
Deyirəm sevdiyim yar ala mənim.
Səndən gözləyirəm dərdimə dəva,
Demirəm qəlbimi yarala mənim.

Hər dəfə sevirəm deyəndə səni,
Deyirsən çirkinəm, neynirsən məni.
Neyləyim, atəşli məhəbbət səni
Bənzədir gözümdə marala mənim.

Həsrətəm, soyuyur o gənclik qanım,
Yetişir yarıya ömür karvanım.
Qorxuram beləcə keçə dövrənəm
Arzu çıçəklərim sarala mənim.

AFƏT

Qoyub sinəm üstə eşqin odunu
Yandırıa-yandırıa gedirsən, Afət.
Biz ki, mehbəbaniq əzəlki gündən,
Bəs nə üçün belə edirsən, Afət?

İllərlə arxanca salmışam yolum,
Deyirəm bəlkə də bir cavab alım.
Bu qədər də zəhmət olmaz, a zalim
Yoxsa imtahanmı edirsən, Afət?

Həsrətin gözündə dağ olub nida,
Ümid üzüldükcə böyüyür o da.
Canını da əsirgəməz dünyada
Əgər bilsən qiymət, qədir, sən Afət.

KÖNÜL

Səndən üz döndərib yaxın sirdaşın,
Daha bundan belə qan ağla, könül.
Təsəlli aldiğın gözlər də küsüb,
Alış səməndər tək yan, ağla, könül.

Eşqilə qaynayıb coşduğun Afət,
Adına nəğmələr qoşduğun Afət,
Təbib bılıb dərdin açdığını Afət
Olub indi xəyal, an, ağla, könül.

Həsrət cəfakardı əzəldən belə,
Tökür didələri yaş gilə-gilə.
Sevinib gülməyi bil, innən belə
Ölüncə görməzsən sən, ağla, könül.

GƏRƏK

Üz-üzə, göz-gözə dayananda biz
Şirin-şirin deyib güləsən gərək.
Arif olsan istəyimi deməmiş
Gözümdən oxuyub biləsən gərək.

Eşqin atəşinə, alagöz nigar
Pünhan alışmağın nə mənası var?
Sevdiyin tək sevildiyin aşikar
Əzəldən duyaydın hələ sən gərək.

Həsrəti axtarsan taparsan eldə,
Mehriban simada, şəkərli dildə.
Qəm-kədər anlasan əgər könüldə.
Onun xilaskarı olasan gərək.

KİM NƏ DEYİR, QOY DESİN

Mən səni sevən qədər sən məni sevsən əgər
Nə utan, nə çəkin gəl, kim nə deyir qoy desin.
Ürəyimdə yanana od ürəyində yanırsa
İstəyinə et əməl, kim nə deyir qoy desin.

Bir oturaq, bir duraq, bir danışaq, bir gülək,
Qəlbimizin sırrını bir anlayaq, bir bilək.
Həyatda bir dolanaq, bir yaşayaq, bir olək,
İstəyim budur gözəl, kim nə deyir qoy desin.

İstəklərinə əməl eyləyərəm et desən,
İnkar eyləmərəm bil, ölümə də get desən.
Verdiyin hər zəhməti çəkməyə hazırlam mən,
İmtahan eylə əvvəl, kim nə deyir qoy desin.

İlqar verib sonra gəl, dönmə bivəfalar tək,
Sevən sevdiyinə heç tor qurub gəlməz kələk.
Səndə varsa həqiqi sağlam istək, mərd ürək
İsbat eylə mükəmməl, kim nə deyir qoy desin.

Doğrusunu söyləyim, qəlbdən bağlıyam sənə,
Bilmirəm hansı tərzdə nəzər salırsan mənə.
Həsrət ölü bəlkə, onda biryolluq dönə,
Yoxsa çəkməz səndən əl, kim nə deyir qoy desin.

ÇIRPINIR

Tutulmuş quş qəlbi çırpınır necə
Mənim də ürəyim elə çırpınır.
Az qalır partlaya, tablamır, neynim,
Sixırsan əlində hələ, çırpınır.

Varlığımı düyünləyib sapa sən
Bircə tükdən asdığını bilirsən.
Ya məhv elə, ya da insaf elə sən,
Niyə incidirsən belə, çırpınır?

Yanır qəlbə sönməz nara Həsrətin,
Qalıbdı içində qəmin, möhnətin.
Yoxdu nə insafın, nə də mürvətin,
Saldın onu sən bu hala, çırpınır.

AĞLAMA

Nə dedim ki sənə, incidin məndən,
Ala gözlü mehribanım, ağlama.
Ömür varlığının günəşini sənsən,
Sənə qurban olsun canım, ağlama.

Əsirinəm, alçalıram önündə,
Günahkaram, yalvarıram önündə.
Nə dərdin var çəkim dərdli günündə,
Ol təbibim, ver dərmanım, ağlama.

Qəmlər dəryasında üzən də mənəm,
Hər kövrü-cəfaya dözən də mənəm.
Talehindən küskün gəzən də mənəm,
Həsrətəm, səndədir kamım, ağlama.

AĞLAMASINMI

Cavanlıq ömrünü döndərib puça
Sevinci qəm keçib, ağlamasınmı?
Gül bəxtinə ləkə vurduran gözəl
Qəm şərabın içib, ağlamasınmı?

Aldanan geyimə, şöhrətə, vara,
Düçər olacaqdır axırda xara.
Aldığı yaraya tapmayıb çara
Ölüm yolu seçib, ağlamasını?

Dinləyin Həsrəti –sinədəftəri,
Nəsihətdir onun bütün sözləri.
İxtiyar yad etsə ötən günləri,
O həyatdan köçüb, ağlamasını?

MƏNİM

Təkcə «yox» sözündür, sevdiyim Afət
Ürəyimi dələn ox olub mənim.
Dözmüşəm, dözürəm, dözəcəm yenə,
Belə yaralarım çox olub mənim.

Könlümü verdiyim ol gündən sana
Qalmışam dünyada mən yana-yana.
Nə dost-tanış bilir, nə ata-ana
Həmişə çəkdiyim ax olub mənim.

Gözəlim, bilmirəm səni müqəssir,
Bəxti yatmış mənəm, səndə nə təqsir.
Həsrət tək özünün bəxtindən küsür,
Əzəldən varlığım yox olub mənim.

AĞLAMA

Başına döndüyüm əziz sevgilim,
Mənəm dərd əlindən solan, ağlama.
Min bir dərdi sinəsində gəzdirib
Qurbətdə bağıri qan olan, ağlama.

Bizim kimiləri azmı dünyada?
Gətirib onları salsana yada.
Bülbüldü gül üstə can verən bada,
Mənəm səndən ayrı qalan, ağlama.

Hansı dərddən desən ürəyimdə var,
Götür xəncərini inanmırısan yar.
Tükənir səbrim, tutmuram qərar,
Belə dolanıram hər an, ağlama.

Sevən ürəklərdə sönməz məhəbbət,
Tablar ayrılığa çəksə də möhnət.
Nə qalmışan sən Həsrətdən həsrət?
Həsrətlə qəlbdən dolan, ağlama.

DEDİ

Bir dərdlinin halın sordum,
– Yox dərdimə çara-dedi.
– Qəm-möhnətlə keçir günüm,
Mənəm bəxti qara – dedi.

Bu yerində təbiətin,
Yeri yoxdu qəm-möhnətin.
Guşəsidir bil, cənnətin,
– Cəhənnəmdir bura – dedi.

Sənin kimi bir gözələ
Qəm yaraşmir dedim belə.
- Mənim kimi heç kim hələ
Almayıbdır yara-dedi.

Niyə sevinc yaddı sənə,
Səbəbini söylə mənə.

Gileylənə –gileylənə
– Qismət oldum xara – dedi.

Nə yazılsa alnına, bil
Görməyəsən mümkün deyil.
Düşünmürsən hələ kamil,
– Ağıl neylər zora-dedi.

Sevilərmi zorla ürək,
Sevdin seviləsən gərək.
– Bizim sevgi axıradək
Çətin başa vara-dedi.

Hər üzülüb qoxlanmış gül
Ayaq altda atılır, bil.
– Ay Həsrət, sən inan qafıl
Salınmışam tora-dedi.

AY QIZ

Tərifini deyirəm mən,
Yaxşı dinlə özün, ay qız.
Gözəllikdə yeganəsən,
Söyləyirəm düzün, ay qız.

Bir mələksən canlar alan,
Sözlərimdə yoxdu yalan.
Ürəklərə salır talan
Qaşın ay qız, gözün, ay qız.

Danışıram müxtəsərin,
Afətisən Afətlərin.
Şirinidir nemətlərin
Dilin, ay qız, sözün, ay qız.

Gül kimidir yanaqların,
Şərbət süzür dodaqların.
Şöləsisən çıraqların,
Aya bənzər üzün, ay qız.

Sən Həsrətini vəfali san,
İlqarından dönməz, inan.
Bağışlayar yolunda can
Sənin kimi qızın, ay qız.

22.VI.1978

GÜLÜM *(məktub)*

Xoş ətirli, təzə tərli
Bənzəyirsən gülə, gülüm.
Sənin kimi can alanı,
Görəməmişəm hələ, gülüm.

Şirin dilli, şirin sözlü,
Şən baxışlı, gülər üzlü.
İşvə nazlı, ala gözlü
Yaranıbsan belə, gülüm.

Eyibsizsən, bax aynaya,
Oxşayırsan şamamaya.
Hər doğulan bu dünyaya
Kaş sənin tək gələ, gülüm.

Həsrət səni sevir necə
Sən də onu sev eləcə.
Həmdəmi ol, qoyma təkcə,
Onla dostuq elə, gülüm..

NECƏ BİLİM
(sual)

Aşıqinəm, deyib dil tökən oğlan,
Qəlbən vurulduğun, mən necə bilim?
Üzülmüş gül kimi eşq həsrətindən
Saralıb solduğun, mən necə bilim?

Azmıdır həyatda vəfasız çıxan,
Hiylə qılıncılə saraylar yıxan?
Səməndər tək eşq oduna can yaxan
Bir aşiq olduğun, mən necə bilim?

İnanmaq olurmu hər şirin dilə?
Çoxları dil tökür, yalvarır belə.
Afətə sonacan bu istək ilə
Sən sadiq qaldığın, mən necə bilim?

AŞIQƏM
(cavab)

Necə istəyirsən imtahan eylə,
Yolunda canından keçən aşiqəm.
Zəhər təklif etsən alıb əlindən
Şərbət əvəzinə içən aşiqəm.

Layiqəm olmağa ürək sirdaşın,
Bir könül həmdəmin, könül yoldaşın.
Bilirəm qiymətin gövhərin, daşın,
Yaxşını yamandan seçən aşiqəm.

Canım qurtulmasa kövrü-cəfadan,
Həsrətəm, gen düşsəm gözü şəhlədan.

Yazdıraram baş daşima dünyadan
Almamış kamını köçən aşiqəm.

GÖRƏ

Gözəl aşiqiyəm, ağlım kəsəndən
Sevirəm gözəli gözünə görə.
Boy bədənə, bədən boyaya yaraşan
Eyibsiz qurulan üzünə görə.

Gəzdim tən edincə ömürdə sanı,
Axır buldum istədiyim ceyrani.
Demişəm yolunda qurban bu canı
Şirin ləhcəsinə, sözünə görə.

Eşqilə odlanan bir səməndərəm,
Həsrətəm, mən onsuz deyib gülmərəm.
Ömrüm boyu heç unuda bilmərəm
Qəlbimdə saldığı izinə görə.

MƏNİ

Aramıza düşən gündən ayrılıq
Gör odlar içində ağciyar məni.
Sədaqətli bir dost kimi sonacan
Gəl anla əhdinə vəfadər məni.

Gündə bir xəyalə dalan sən oldun,
Doğrunu anlayan yalan sən oldun.
Araya ayrılıq salan sən oldun,
Bu yolda bilməynən günahkar məni.

Vüsalına çatmasam da mən aşkar
Sevəcəm nə qədər canımda can var.
Gen gündündə hamı əhvalın sorar,
Darda bil özünə havadar məni.

Həsrət eşqimizdə sönükdür demə,
Qəlbi soyuq, üzü dönük dür demə.
Eşitsən ki, yara düşüb qəlbimə,
Bil, dərdindən tapıb bu azar məni.

ELƏSƏN

Bahar təravətli, bahar ətirli
Bənzəyirsən təzə tərli gülə sən.
Qəlbində qaynayıր gəncliyin qanı,
Yaxşı-yaman anlamırsan hələ sən.

Eşid dediklərim, mehriban canan
Vermə həyatını şöhrətə qurban.
Nə aldanma, nə inanma heç zaman
Evlər yıxan şirin, yağlı dilə sən.

Məhəbbət sevdası çətindir, çətin,
Qoru təmiz adın, namus-qeyrətin.
Başın uca olar, hərgah Həsrətin
Dediyi sözlərə əməl eyləsən.

BİLMƏRƏM

Ömürlük bağlıyam ürəkdən sənə,
Əlimi əlindən üzə bilmərəm.
Araya ayrılıq salma, amandı
Sənin həsrətinə dözə bilmərəm.

Bircə an gözümə görünməyəndə
Biləsən nə hallar görünür məndə.
Afətim, həyatda sənsiz bir gün də
Sevincli dolanıb gəzə bilmərəm.

Olasan vəfali könül həmdəmim,
Siline qəlbimdən kədərim, qəmim.
Nələr gələcəyi başıma mənim
Yazılmış alnıma, poza bilmərəm.

DİLBERİM

Sevgi nədir bilən gündən almışam
Məhəbbət eşqindən nar, a dilbərim.
İstəsən biləsən sevməyə məndə
Məcnunun qüvvəsi var, a dilbərim.

Gözeldir görkəmin, güldür camalın
Dahanda sözlərin tayıdır balın.
Səndə günəş, ulduz, bir də hilalın
Böyük bənzəyişi var, a dilbərim.

Eşqindən gəzirəm divanə kimi,
Yanırəm oduna pərvanə kimi.
Xəstə aşiqinin olub həmdəmi
Gəl eylə dərdinə çara, dilbərim.

Qəlbimi bir fikir çulğayıb yeni
Xəyal dəryasında üzdürür məni.
Həsrətdən qeyri də varmıdır səni
İstəsin özünə yar, a dilbərim.

QUCAĞINDA

İcazə ver yatım yorğan əvəzi
 Saçların üstümə sal qucağında.
 Körpə anasından istədiyini
 Sən də mənə söylə-al, qucağında.

Belə arzu, istək olsa hər kəsdə
 Olar mənim kimi ürəyi xəstə.
 Zambur olum pətəyində şan üstə
 Sorum asta-asta bal qucağında.

Gəl anla dərdimi, sevdiyim Afət
 Eşqindən çəkirəm gör necə zillət.
 Həsrəti istəyinə qoyma həsrət
 Yetir kama, canın al qucağında.

OLARMI

(cavab)

Qızın dililə

Ölümə əvəzdir etdiyin xahiş,
 Sən deyən işləri tutsam olarmı?
 Alıb səni qucağıma bir gecə
 İstədiyin kimi yatsam olarmı?

Xahişimə əməl eylə deyirsən,
 Nə olar sonrası, düşünürmüşən?
 Öz canımı azad etmək üçün mən
 Səni dar ayaqda satsam olarmı?

Afətinə çox salırsan dərinə,
 Ağırlıq yükünü al nəzərinə.

Eylədiyin təmənnanın yerinə
Bir cüt busə ənam etsəm olarmı?

AFƏTİM
(cavab)

İstək məcbur etdi, mən də söylədim,
Bağışla təqsirim, nolar Afətim.
Hamı bir düşünüb, bir anlamaz ki,
Biri az, biri çox bilər, Afətim.

Mən kanaram fırıldaqdan, kələkdən,
Əl üzmərəm sənin kimi mələkdən.
Hər sözünü qəbul qıllam ürəkdən,
Sən nə desən elə olar, Afətim.

Nə qədər çəksəm də yolunda zəhmət
İncimərəm, var qəlbimdə dəyanət.
Öz əhdinə, ilqarına, bil, Həsrət
Ölənəcən sadıq qalar, Afətim.

OĞLAN VƏ QIZ

Oğlan:
Çəkirəm cəfanı görmədən səfa,
De belə olacaq nə vaxta kimi?
Yetmək üçün vüsalına ürəyim
İntizar qalacaq nə vaxta kimi.

Qız:
Çəkəcəksən cəfa, görmədən səfa
Qəbin qəm dəryası olana kimi.

Vüsala çatmağı gözləyəcəksən
Ol həvəs ciçəyin solana kimi.

Oğlan:

Nədir qəbahətim, inciyib məndən
Müddətdir dolanıb gəzirsən gəndən?
Sənin hicranına bu yaziq bədən
Söylə, tablayacaq nə vaxta kimi?

Qız:

İnciyib küsməyin fərqiñə varma
Belə söhbətlərlə özünü yorma.
Dərdinin əlacın gəl məndən sorma
Qocalarsan cavab alana kimi.

Oğlan:

Qıyma mənə bu dərd ilə qocalım
Yoruldum deməkdən qadanı alım.
Həsrəti çox incidirsən, ay zalım
Sənə yalvaracaq nə vaxta kimi?

Qız:

Afət qərarını söyləyir aşkar
Məndən ötrü olma dərdə giriftar.
Nə özünü incit, nə mənə yalvar
Bu sövdən baş tutmaz ölənə kimi.

GÖRMÜŞƏM

Sevib-seviləmdən həyat quranın
Gözün ağlar, günün qara görmüşəm.
Ömür sürmüş qəmi-möhənət içinde
Olmamış dərdinə çara, görmüşəm.

Forma, şöhrət, var aldadır bəzini,
Eşqisiz ehtiras tutur gözünü.
Bədbəxtliyə düşcar edir özünü,
Sonra düşür dərd-azara, görmüşəm.

Sevgi aləmində etmiş qəleti,
Çalışıb düzəldə bilməmiş qəti.
Taleyindən gileylənən Afəti
Gömüləndə dar məzara, görmüşəm.

İstər oğlan olsun, istərsə də qız,
Bəxtəvər sevilib sevəndi yalnız.
Kiminə bəxş olur xoş gün, gülər üz,
Kimi düşür sönməz nara, görmüşəm.

Həsrətin sözlərin düşün, Sevda can
Həyat qurmaq sənə gəlməsin asan.
Bu yolda uduzan, ömürlük inan
Alır sağalmayan yara, görmüşəm.

SEVDA CAN

Xumar baxışların, qara qaşların
İsteyir canımı ala, Sevda can.
Dilindən sözüllən hər bir kəlmənin
Dadı bənzər yağa-bala Sevda can.

Arzu-kam gözündə qalmağa qoyma,
Qəlbini qəm-kədər almağa qoyma.
O lalə yanaqlar solmağa qoyma,
Düşməyəsən dərdli hala, Sevda can.

Demirəm gözəllər içində təksən,
Suyu şirin, qəlbə yatan mələksən.
Həsrətin qəlbindən keçənləri sən
Anlayasan kaş nə ola, Sevda can.

QADAN ALIM

Oxu sözlərimi, düşün dərindən,
Anla istəyimi düz, qadan alım.
Gözlərim önündə tay olmaz sənə
Gələ huri-gilman yüz, qadan alım.

Xəstəyəm, təbibim anla özünü,
Dərmanım bilirəm şirin sözünü.
Hansı günü görməyəndə üzünü
Bil, tükənir səbrim, qız qadan alım.

Həsrətin gözü yox dünya malında,
Səni dolandırır tək xəyalında.
Gəl verib əl-ələ ömür yolunda
Birgə addımlayaq biz, qadan alım.

DEMƏDIMMI

Həyat mürəkkəbdi, keşməkeşlidi,
Ehtiyatla dolan sən, demədimmi?
Uçurumdu, sildirirdi yolları,
Asta-asta yeri, mən demədimmi?

Baxmadın sözümə, baxmadın, Afət
O səbəbdən başın çəkir müsibət.
Bir etmisən, bir də eyləmə qələt
Boş yerə az alış, yan, demədimmi?

Dedim hər sevgidə məhəbbət olmaz,
Hər sevən ürəkdə sədaqət olmaz.
Hər aşiq olandan bil, Həsrət olmaz,
Gəl ondan dolanma gen, demədimmi?

GÜLÜM

Qocalırıq ötdükcə il,
Gəlir ömrə qış, a gülüm.
Əzəldən də demişəm mən
Əcəl baxmir yaşa, gülüm.

Bu dünyadan düşün, axı
Kam almamış gedir çoxu.
Elə tuşla eşqin oxu
Yönəlməsin boş'a gülüm.

Tənhalığın daşını at,
Sürmə belə yalqız həyat.
Həsrət ilə dostluq yarat
Gəl dolanaq qoşa, gülüm.

O TƏRZDƏ

Ana körpəsinə bağlıdır necə
İnan ki, bağlıyam sənə o tərzdə.
Yeganə diləyim budur xudadan
Sən də bağlanasan mənə o tərzdə.

Ürəyimdən keçənləri biləsən,
Hara getsəm düz yanına gələsən.
Mənim ilə bir danışib güləsən
Yenə o istəkdə, yenə o tərzdə.

Anlar hər mətləbi köksümdə ürək,
Hər insan qəlbində bu duyu gərək.
Həsrət istər sevdiyi də özü tək
Anlaya o tərzdə, qana o tərzdə.

DAHA

Oturmaqla evin bir bucağında
Bəlkə öz arzuna çatırsan daha.
Sevinc ümmanında nə üz müsən ki
Yorulub qolların, batırsan daha.

Boğar ağuşunda həyatın qəmi
Olmayanı yarı, könül həmdəmi.
Əbədi göz yumub yatanlar kimi
Talehi yuxuda yatırsan daha.

Yavaş-yavaş gənclik səndən gen düşür,
Ruhun ölürlər, ürəyinə qəm düşür.
Üz qırışıl, saçlarına dən düşür,
Gözəllik şövqünü atırsan daha.

Ümid varmı bir də gələ o günlər,
Döndərə sevinci selə o günlər.
Gəlməz ömrə, gələr dilə o günlər,
Qəm yükündən karvan tutırsan daha.

Həsrət, elə yaz ki, nəsihətlərin
Hər kəs oxuduqca düşünsün dərin.
Məsəl kimi dilə düşür sözlərin,
Könüllərdə məskən tapırsan daha.

ARTIQ TAMAHЛИQ
(sifariş)

Eşit dilimdən tərifin söyləyirəm mən, gözəlim
Deyim artıq tamahlığın yaxşı dinlə sən, gözəlim
Gözəllikdə gülə taysan, ağında heçsən, gözəlim
Danışmağın, nə gülməyin yerin bilmirsən, gözəlim.
Bunların dursun bir yana, keçək nəfis söhbətinə
Yeməkdə də ad almışan, qarinqulusan, gözəlim.
Nə görsən kimin əlində ondan mənə ver deyirsən,
Mağazadan kim nə alsa bir məni də gör, deyirsən.
Artıqtamah olmayıni özün sübut eyləyirsən.
Sözün açığı yaxşdı, müxtəsəri, qoy deyim mən
Ölkəmizin sənin üçün bir maqazın, bir bazarı
Adına pulsuz işləsə doyan deyilsən, gözəlim.
Doğrudan da bu misaldi «gözəllərdə ağıl olmaz»,
Nə nəfisin, nə namusun mənasını tam anlamaz.
Səndə bunun nə yarısı, yüzdə biri də tapılmaz,
Həsrət səni belə gördü, başqasın təəccüblü sanmaz.
Daha düşdün təcrübəmə, sənin kimi olsa biri
Qeyrisi də var deyəcəm, bir sən deyilsən, gözəlim.

POÇTALYONSAN AXI SƏN
(sifariş) 1970-ci il

Ardıcıl bir qəzet, jurnal almamışq biz hələ,
Səhlənkarlıq eyləyirsən söylə nə üçün belə?
Yaxşı işlə, yaxşı ad al, pis adla düşmə dilə,
Anlasan xalqına xidmət eyləməkdi vəzifən,
Şərəfli ad daşıyırsan, poçtalyonsan axı sən.

Kimə nə gəlirsə dəqiqliq hesabın bilməyirsən,
Gələni də sahibinə vaxtında verməyirsən.

Saxlayırsan, yiğib-yiğib həftəlik eyləyirsən,
Yarımazdı çox işlərin, gərək başa düşəsən,
Şərəfli ad daşıyırsan, poçtalyonsan axı sən.

Paylayanda uşaq pulu, pensiya nə zaman sən
Hər adamın ya xoş, ya zor bir manatın kəsirsən.
Deyəndə ki, belə olmaz, - olmalıdır – deyirsən,
Artıqtamahlıq eyləmə, tez hörmətdən düşərsən,
Şərəfli ad daşıyırsan, poçtalyonsan axı sən.

İşindəki pis əməllər alınarsa qələmə
Tam bir dastan olmasına heç də şübhə eləmə.
Nöqsanların söylənilib car olmamış aləmə
İşlərini sahmana sal, çalış düz işləyəsən,
Şərəfli ad daşıyırsan, poçtalyonsan axı sən.

SAAT VƏ ÜRƏYİN FƏRQİ

27.09.1977

Saat ilə ürəyin arasında nə fərq var?
Mənim məqsədim budur onu edim aşikar.
Saat özü ürək tək hey hərəkət eyləyir,
Ürək də saat kimi fasılısız işləyir.
Ürək sağlam, saat saz, durmadan çalışırlar,
Elə bil ki, plan vermək üstündə yarışırlar.
Doğma qardaş bilirəm onları işləməkdə,
Bir-birindən geridə qalan deyil əməkdə.
Saat qırılmış olsa, düzəldilər, işləyər,
Müalicə olunar ürək ağrısına əgər.
Toz basarsa saatı, silinib, təmizlənər,
Ürəkdənsə dərd-qəmi deyib-gülmək yox edər.
Bu sahədə yoxdu fərq onların arasında,
Bəs onda fərq olacaq bunların harasında;
Saat dayansa əgər, qurular da işləyər,
Çarə tapmaq çətindir ürək dayansa əgər.

QAFQAZ DAYI
(sifariş) 1971-ci il

Məsləhətim var sənə, dinlə gəl bir az, dayı
Fayda verər eyləsən əməl, a Qafqaz dayı.

Unutma ki, bir hamam tapşırılıb adına,
İrəlini, gerini sal hər zaman yadına.
Hörmət et, böyük-kicik: bütün kişi, qadına,
Pis işləsən deyərlər: yox belə olmaz, dayı
Bacarmırsan işləmə, gəl çıx, a Qafqaz dayı.

Böyüün, nə kiçiyin fərqiñə varmayırsan,
Biletlərin satarkən eyni hesablayırsan.
Artığı verməyirsən, əskiyi almayırsan,
Belə artıqtamahlıq sənə yaraşmaz, dayı
Bacarmırsan, işləmə, gəl çıx, a Qafqaz dayı.

Qadınlar obşisinə qafil niyə girirsən?
Üryandır hamı orda, sən ki, bunu bilirsən.
Düşün ki, bir nə qədər alçaq işlər görürsən,
Atıb abır, həyanı, olma oyunbaz, dayı
Bacarmırsan işləmə, gəl çıx, a Qafqaz dayı.

«Külli ixtiyarlıyam, sahibkaram» - deyirsən,
Nahaq yerə özünü sən bu qədər öyürsən.
Hörmətsizlik eyləyib, hər yetəni söyürsən,
El ilə belə rəftar eyləmək olmaz, dayı
Bacarmırsan işləmə, gəl çıx, a Qafqaz dayı.

Belə getsə bütün el sənə nifrət eyləyər,
Nə çimməyə gələrlər, nə hamamın işləyər.
Dediyim nöqsanları düzəltməsən sən əgər
Nələr gələr başına mən deyim sən yaz, dayı
Bacarmırsan işləmə, gəl çıx, a Qafqaz dayı.

Verə bilməzsən plan, bil kəsərlər maaşını,
Mindirərlər xoruza, bişirərlər aşını.
Dəlmə-deşik gəzərsən, soxmaq üçün başını,
Axır bu hamam sənə olacaqdır paz, dayı
Bacarmırsan işləmə, gel çıx, a Qafqaz dayı.

AY PAYIZ

Nə uğurlu gəlişin var,
Sevinirik biz, ay payız.
Sən hər eli, hər obanı
Bu uğurla gəz, ay payız.

Sevir səni bizim diyar,
Qucağında min nemət var.
Alma, heyva, qızılı nar
Qamaşdırır göz, ay payız.

Qızıl adlı qiymətin var,
Vətənimdə hörmətin var.
Tükənməyən sərvətin var
Yox varına söz, ay payız.

Ağ qızılı tarlaların
Məhsulu bağça-bağların.
Aşır, daşır bu çağların
Artır birə yüz, ay payız.

Yazdım nəğməm düşsün elə,
Yayılsın ağıza-dilə.
Məhsulunu deyə-gülə
Yığır oğlan, qız, ay payız.

BAHAR BAYRAMI ÜÇÜN

Əziz dostlar, üzünüzə xoş gələn
Bahar bayramınız mübarək olsun.
Günləriniz keçsin sevinc içində,
Hər gələn anınız mübarək olsun.

Arzum budur sevinəsiz, güləsiz,
Neçə-neçə belə bayram görəsiz.
Ömür boyu xoşbəxt həyat sürəsiz,
Azad dövranınız mübarək olsun.

BAHARDI

Təzə tərli gəlişilə döndərən
Təbiəti gülüstana bahardı.
Ətirlər qoxuyan, çölü, çəməni
Geyindirən əlvan dona bahardı.

Təsviredilməzdir ondakı zinyət,
Yoxdu heç gözəldə belə məlahət.
Yaranmış olsa da gündə min Afət,
Gözəllər gözəli yenə bahardı.

Uğurlu qədəmli, xoşniyyətlidir,
Qoynu bağ-bağatlı, bol nemətlidir.
Xəstə üçün şəfa təbiətlidir,
Cansızı gətirən cana bahardı.

Gələndə yurduma çölüm də gülür,
Vətənim də gülür, elim də gülür,
Yazan əlim, deyən dilim də gülür,
Şənliyi gəlməyən sana bahardı.

Hər eldə, obada toy-bayram quran,
Ürəklərə arzu, fərəh doldurən,
Aləmi özünə eyləmiş heyran
Belə cazibədar sona bahardı.

MÜBARƏK
(8 mart üçün)

Əziz, xoşbəxt analar, şən, mehriban bacılar
Şadlıq, sevinclə gələn bayramınız mübarək.
Hərənizin qolunda bir igidin gücü var,
Şöhrəti dastan olan bayramınız mübarək.

Elə sahə tapılmaz olmayaşınız orda,
Harda zəhmət, əmək var, siz də varsınız orda.
İşiniz qiymətlərin yalnız bizim diyarda,
Əvəzsiz hörmət olan bayramınız mübarək.

Səsiniz ön cəbhədən, arxa cəbhədən gəlir,
Fabrikadan, zavoddan hər müəssisədən gəlir.
Zəhmətin hünər eşqi adınıza yüksəlir,
Hər il zəfərlə gələn bayramınız mübarək.

TƏBRİK
İncəsənət işçilərinə

Gözəl çalğınızla, xoş səsinizlə
Oxşayırsız qəlbimizi, a dostlar.
Musiqini sevən tamaşaçılar adından
Təbrik eyləyirəm sizi, a dostlar.

Arzu eyləyirəm sənətinizlə
Şöhrətiniz eldən-ellərə düşsün.

Adınız dolansın Vətən mülkünü
Yayılsın dillərdən-dillərə düşsün.

Sizə işinizdə müvəffəqiyyət,
Xoşbəxtlik, uğurlu yol diləyirəm.
Uzun ömür, can sağlığı, səadət
Hamınıza nəsib olsun deyirəm.

XOŞ GƏLIBSİNİZ

Nuri-didəmsiniz, əzizimsiniz,
Hal-əhval bilməyə xoş gəlibsiniz.
Bu xoş gündə dost evinə dost kimi
Deməyə, gülməyə xoş gəlibsiniz.

Varım da, yoxum da dostlara qurban,
İnkar eyləmərəm istəsəniz can.
Açığım süfrəmdə olmağa mehman
Halal duz-çörəyə xoş gəlibsiniz.

Arzumdur bu birlik, bu dostluq belə
Yazılı tarixə, düşə hər dilə.
Saf ürək, xoşniyyət, xoş qədəm ilə
Həsrəti görməyə xoş gəlibsiniz.

HƏR TƏZƏ İLDƏ

Əzizlərim, arzum budur beləcə
Şadlanıb güləsiz hər təzə ildə.
Sevinc, fərəh dolu belə günlərin
Qədrini biləsiz hər təzə ildə.

Dönsün yollarınız nurlu çırığa,
Hünər meydanında düşün qabağı.
Yeni ili gözəl qarşılıamağa
Üzü ağ gələsiz hər təzə ildə.

Çətinliyə sinə gərin, çalışın,
Təhsildə, əməkdə daim yarışın.
İstərəm mehriban qəlblə görüşün,
Gülərüz olasız hər təzə ildə.

Gücünüz sel olsun, dönün gur çaya,
Əmək zəfəriniz gəlməsin saya.
Doğma yurdumuza-elə, obaya
Xoş səda salasız hər təzə ildə.

TƏZƏ İL GƏLİR

Bu gün köhnə ili salırıq yola
Gülə-gülə, sevinc ilə, a dostlar.
Yeni ili qarşılıayır xalqımız
Üzlərində gülüş, alnında vüqar.

Vətənimin hər yerindən günbəgün
Gələn şad xəbərin tükənmir sayı.
Zəfərlərimizlə il yetir sona,
Fərəhlə vurmuşuq başa hər ayı.

Uğurlu qədəmlə sən də, yeni il
Ayaq bas ölkəmə, elim sevinsin.
Hər qarış torpağım gül-çiçək açsın,
Bol bəhrə-bar verən çölüm sevinsin.

Sərvətilə şöhrət tapmış dünyada
Görüşünə Muğan gəlir, Mil gəlir.
Sevirəm ən əziz bayramım kimi
Yurduma, elimə təzə il gəlir.

TƏZƏ İL
01.01.1994

İstərəm bənzəmə keçən illərə,
Yaxşı adla yayıl dildən-dillərə.
Uğurlu qədəmlə gəl bu ellərə
Sevinc, birlək, dinclik gətir, təzə il.

İstər cavan olsun, istər ixtiyar
Bil, sənədir ümidləri nəki var.
Sevindir, heç kəsi qoyma intizar
Hamiya xoş müjdə yetir, təzə il.

Arzu istəyimi duyuram səndə
Yoluna dikmişəm yolumu mən də.
Deyirlər ki, hər yenilik gələndə
Köhnəliyin ömrü bitir, təzə il.

Gəlişinlə qoy sevinsin təbiət,
Bəşər övladları çəkməsin zillət.
Elə baharla gəl, deyir ki Həsrət
Yayılsın hər qəlbə ətir, təzə il.

SAĞLIQ
28.10.1972

Övladımin kiçik toy məclisinə
Əziz qonaqlarım, xoş gəlibsiniz.
Arzu eyləyirəm hər bir ailə
Şən məclislər görsün qəmsiz, kədərsiz.

Dərdsiz həyat sürüb xoşbəxt yaşasın,
Zərrə qədər qəlbi yara almasın.
Yetişsin yerinə bütün diləklər,
Ürəklərdə bir arzu, kam qalmasın.

Mənim də mətləbim yetdi yerinə
Etdiyim xeyallar həqiqət oldu.
Qədəmini gözəl gözlədiyim gün
Üzümə şən gəldi, nəhayət oldu.

Qaldıraq badəni, ey əzizlərim
Ömürlərdə xoş günlərin eşqinə.
Bir də sədaqətli, mərd təbiətli
Saf ürəkli insanların eşqinə.

SAĞLIQ
26.06.1974

A dostlar, var əlimdə şərab dolu niyalə
Mən bunu içirəm şən, xoşbəxt ellər eşqinə.
Addım-addım gəzirəm vətənimin diyarın
Saf ürəkli bülbüllər, gözəl güllər eşqinə.

Bacı-qardaş söyləyir bir-birinə qohum-yad,
Canım qurban deyirəm şirin dillər eşqinə.
Heyranam yurdumdakı bu qurulan büsata,
Şeir yazıram yaradan polad əllər eşqinə.

Gen açıram süfrəmi hər qonağım öündə
Sərvəti tükənməyən geniş çöllər eşqinə.
Qəlbimdə həvəs, ilham artır belə anbaan
Bir-birindən uğurlu gələn illər eşqinə.

Arzu dolu ürəklər həyat pillələrində
Sevinc ilə döyüñür nurlu yollar eşqinə.
Həsrətəm, musiqiyə bağlamışam könlümü
Səsilə qəlb oxşayan incə tellər eşqinə.

SAĞLIQ
28.10.1976

Mehriban yoldaşlar, hörmətli dostlar
Sağlıqda söylənir istək, arzular.
Şənlik, geniş süfrə, badə var harda
Xoşsözlü sağlıqlar söylənir orda.
Hər kimin qəlbində nə mətləbi var
İstəyirəm ona çata, a dostlar.
Yeganə istəyim budur həyatda
Bəşər tarixində, bu kainatda
Heç kəsin olmasın dərdi, kədəri,
Bax beləcə keçsin ömür günləri.
Qoyun qəm sevincdən tutmasın soraq
Xoş günlər eşqinə badə qaldıraq.
Amma mənim bir xahişim var sizə
Sevincli, şadlıqlı hər təzə-təzə
Harda olsa belə məclisləriniz
Sağlığa qalxanda badələriniz
Həsrəti də yadınıza salın siz.

SAĞLIQ

Bizim bu şən məclisin başqa bir aləmi var
Yeyin, içün, şənlənin, keyf eyləyin, a dostlar.
Arzularam kaş ola hər bir evdə belə gün,
Belə şənlik, yığıncaq, belə gözəl toy, düyüñ.
Dərddən, qəmnən, kədərdən uzaq olaq hər zaman

Belə xoş günlər görək, keçirək belə dövran.
Həmişə sülh, azadlıq, dinclik olsun dünyada,
Heç vaxt qara buludlar görünməsin səmada.
Gəlin bu badələri bizim xoşbəxt ellərin
Bu gözəl anlarının sağlığına qaldıraq.
Belə bolluq yaradan qəlbi işlək, həvəсли
Zəhmətkeş canlarının sağlığına qaldıraq.

SAĞLIQ

Bir sağlıq söyləyim bu şən məclisə
Diqqətlə dinləyin məni, a dostlar.
Ömür səhifəsindən qopmayan kimi
Qeyd eyləyək biz bu günü, a dostlar.

«Dünya beş günlüğündü» el məsəlidi
Onun qəmi də var, sevinci də var.
Kimi həyat sürər dərd-qəm içində,
Kimi fikir çəkməz, qəlbi şən yaşar.

İçək sağlığına bu xoş günlərin
Qədir-qiyətini bilən kəslərin.
Həyatını kef-damaqla keçirən
Yeyib-içən, deyib-gülən kəslərin.

SAĞLIQ

Əziz el-obamin gül sakinləri,
Uğurla açılsın qədəmləriniz.
Qəlbimin istəyi gözümün ilki
Bu şən məclisimə xoş gəlibsiniz.

Ay ellər, inanın, bu gün özümü
Xoşbəxt ataların biri sayıram.
Bütün ata, ana, bacı, qardaşa
Mən belə məclislər arzulayıram.

Hər ailəyə nəsib olsun belə gün,
Yetişsin yerinə arzu, diləklər.
Görünməsin çöhrələrdə qəm izi,
Sevinclə döyünsün bütün ürəklər.

SAĞLIQ

Belə şənlikləri istəyirəm mən
Körpəsini sevən bir ana kimi.
Amma bir-birinə ola mehriban
Qocasından tutmuş cavana kimi.

Təmiz vicdan, xoşxasiyyət, sadəlik
Kaş nə ola, hər bir kəsdə görülə.
Bakallar bir-birinə vurulan kimi
Ürəklər də bir-birinə vurula.

Bu sevinc, bu şadlıq, bu toy, bu büsat
Bu azad, bu xoşbəxt ellərinkidir.
Bu geniş süfrələr, bu bol nemətlər
Zəhmətkeş qabarlı ellərinkidir.

Nurlu gələcəyə geniş yol salan
Bəxtiyar həyatlı ellərə alqış.
Qızıldan qiymətli, poladdan möhkəm
Yorulmaq bilməyən ellərə alqış.

Mənim ürəyimdə bir arzum da var
Aşkar eyləyirəm, el hamı bilsin.
Zəhmətilə ucalanlar yaşasın,
Xainin, paxılın kökü kəsilsin.

Adam var ki, qalanları saymayırlar
Çatıb vəzifəyə, tapanda şöhrət.
Elin nifrətinə layiqdir ancaq
Arxa ilə, pulla tapanlar hörmət.

Hörmətsizlik edib elinə qarşı
Şöhrət pilləsinə adana nifrət.
Mənimsəyib başqasının əməyin
Zəhəri bal kimi dadana nifrət.

Əzizlərim, içək bu badələri
Ömürlərdə xoş anların eşqinə.
Qırılmaz tellərlə qəlbdən bağlanan
Həyat quran cavanların eşqinə.

A QARDAŞ OĞLU

İntizarlı qalan ata-ananı,
Yaman sevindirdin, a qardaş oğlu.
Bacı-qardaşını, qohumu, dostu,
Şad edib güldürdün, a qardaş oğlu.

Bu azad diyarın övladısan sən,
Sənin kimilərlə fəxr edir vətən.
İlham atəşini ürəyimdə sən
Məşəl tək yandırdın, a qardaş oğlu.

Həsrət bu xoş günə bir sağlıq desin,
Hamı şənlik etsin, qoy içsin, yesin.
Təbimi qaynayan, kəsməyən səsin
Çeşməyə döndərdin, a qardaş oğlu.

BİRİSİ

Bir otaqda oturubdu iki şəxs
Ağlayır birisi, gülür birisi.
Birisi dünyaya kor kimi baxır,
Hər şeyi tanıyor, bilir birisi.

Tutduğu işlərdən etməzlər tövbə
Var aralarında belə dəbdəbə:
Bir sutka ərzində növbəvənövbə
Dirilir birisi, olur birisi.

Biri qara geyir, biri ağ geyir,
Biri sevinc deyir, biri qəm deyir.
Birləşir ikisi ömürdən yeyir
Qoparır birisi, alır birisi.

Kamil ustad söylər gözəl nəsihət
Heç vaxt unudulmaz yaxşı vəsiyyət.
Gəlir, gedir Həsrət kimi çox Həsrət,
Uduzur birisi, çalır birisi.

ORDA DA VAR, BURDA DA VAR

Həm ağıllı, həmi axmaq
Orda da var, burda da var.
Həmi qorxmaz, həmi qorxaq
Orda da var, burda da var.

Biz fərqiñə varsaq əgər
Burdan orda çoxdu hünər,
Şair, alim, əməksevər
Orda da var, burda da var.

Gərəksizdi yersiz söhbət,
Deməliyik düz, həqiqət.
Yaxşı, yaman deyir Həsrət
Orda da var, burda da var.

OLMAZ

Gur atəş ürəkli bir insanam mən
Gördüyümü deyib yazmasam olmaz.
Ədalət yolcusu, eşq atəsiyəm,
Eşqin dəryasında üzməsəm olmaz.

Ön-önə duranda dərindən danış,
Nə qədər odlansan sərindən danış.
Öz könül mülkünün barından danış,
Demə özgə bağdan üzməsəm olmaz.

«Dalğalı bir seləm» deyən bir ürək
Vurulan bəndləri uçursun gərək.
Coşan sellər kimi, əsən külək tək
Həsrətəm, mərdanə gəzməsəm olmaz.

A DOSTUM

Olub keçənləri çıxart yadından
Çox da uyma xəyallara, a dostum.
Peşimanlıq çəkmə tutduqlarından,
Hamı düşür bu hallara, a dostum.

Ağıl yetkinləşir, huş dərinləşir,
Təcrübə yiğırsan dolduqca yaşa.
Bəzinin taleyi gül vurur, amma
Bəzinin taleyi çırpılır daşa.

Nahaq taleyindən gileylənirsən,
İstəklər, arzular hələ öndədi.
Qoyma yol tapmağa qəlbinə dərd, qəm,
Coşqun ilham, qaynar gənclik səndədi.

Aqillər fürsəti quş adlandırıb,
Buraxdınsa əldən, tuta bilməzsən.
İldirimdan qanad taxsan, yenə də
Cəhdin boşça çıxar, çata bilməzsən.

OLA

A dostlar, istəyim belədir mənim
Həyatda bir canı yanının ola.
Sevincin, kədərin bölgə səninlə
Səni başa düşən cananın ola.

Özümü tutmuram ədəbaz, yekə,
Məndə də səhvlik var bilmirəm bəlkə.
Qananın çəkdiyin qanmazlar çəkə
Qanmazın çəkdiyi qananın ola.

Xoşbəxt ömür sürə dünyada hamı,
Heç kəsin qəlbində qalmaya kamı.
Qazanıb yeyəsən ölüne kimi
Xəstəlik görməyən sağ canın ola.

Həyat qanununu dəyişib qəfil
 Mənim istəyimlə qurayı əsil.
 Yaxşılar qocalıb yaşaya yüz il,
 Az ömür, tez ölüm yamanın ola.

Qara günlü ömürləri təbiət
 Zalima, xainə eyləyə qismət.
 Yaxşı insanlarla həmişə, Həsrət
 Bax belə şən keçən dövranın ola.

İSTƏRƏM

03.07.1983

Yadıma düşdükcə sizin tərəflər
 Quş olub oraya uçmaq istərəm.
 Aıləli, uşaqlı, evli, eşikli
 Yığışışb bir yolluq köçmək istərəm.

Vətənimin nə şən guşələri var
 Qəlbimdə doğulur gör nə arzular;
 İrtış sahilində sizinlə, dostlar
 Yenə gəzmək, yeyib, içmək istərəm.

Həsrətəm, məsəl var eldə, mahalda:
 «Vətənindi günün xoş keçsə harda». Sizin tək dostlarla elə diyarda
 Yüz illik bir ömür keçmək istərəm.

ƏZİZİM

Əzzəlindən tərgivətən olan kəs
 Bir yuvasız quşa bənzər, əzizim.
 Günlərini ahu-vayla keçən bəxt
 Qar-boranlı qışa bənzər, əzizim.

Çəkinə bilməyən qovğadan, qaldan,
Nə əzəl sevinər, nədəki daldan.
Xəyallar içində ömür qocaldan
Heykəl tipli daşa bənzər, əzizim.

Yetib isbatına bunların Həsrət,
Cəmləyib, haqqında yazıb nəsihət.
Məqsədsiz, boş yerə çəkilən zəhmət
Səmərəsiz işə bənzər, əzizim.

ÇALIŞ

Çox sözdə bir fikir söyləmə heç vaxt,
Bir sözdə çox fikir verməyə çalış.
Şer üçün hər kəlmə bir elementdir,
Onu zər qiymətdə görməyə çalış.

Genişdir, sonsuzdur gəzdiyin diyar,
Hər bir addımında bir xəzinə var.
İz düşməmiş təzə bağça-bağ axtar,
Dərilməmiş meyvə dərməyə çalış.

Sözündə olsa da forma, yaraşıq,
Məna dumanolıdır, məqsəd dolaşıq.
Fikir söyləyirsən qarmaqarışıq,
Zəncir tək əlaqə hörməyə çalış.

Təhlil olunarsa tam şeriyyətin,
İçində xalisi tapılar çətin.
Məsləhəti budur sənə Həsrətin
Bu sənətdən əlin çəkməyə çalış.

YOXDU

Könlüm qəmlər dəryasında çalxalanır, bilən yoxdu,
Axıdırəm qanlı yaşlar, göz yaşımı silən yoxdu.
Nə müddətdi xəstə yatır, inləyirəm qərib kimi,
Nə halımı xəbər alan, nə yanına gələn yoxdu.

Bir kimsəyə qəlbə dəyən, bir acı söz deməmişəm,
Halal qazanıb yemişəm, haram tıkə yeməmişəm.
Darda dada yetişmişəm, pislik nədi bilməmişəm,
Bu günümədə xatırlayıb, bir yadına salan yoxdu.

Şöhrət üstə, var üstündə bərqərərdir xətir, hörmət.
Dediklərim həqiqətsə, yəqin verən olar qiymət.
İndi niyə anılmırsan, bil səbəbini, ay Həsrət
Tanışlarda, nə dostlarda etibarlı olan yoxdu.

24.IV.74

MƏZƏLİ SUAL

Kor çayın üstündən körpü salsalar
Usta keçməz, naşı keçər, əzizim.
Qanmaz quran körpü qanan zərbinə
Tablamaz, dağilar, uçar, əzizim.

Fayda verməz bənd vurulsa yüz yerdən,
Burda ayırd eylə bəyanı sirdən.
Vuruş meydanında pişiklə şirdən
Hansi durar, hansi qaçar, əzizim?

Gedib başqa bağdan eyləmə daşbaş,
Yükündə nə varsa tök yavaş-yavaş.
Çox deyirdim ustadına az sataş
Cəllad olub qanın içər, əzizim.

O hansı cansızdı, söylə, can kimi
Nəfəs alıb verir bir heyvan kimi?
Həsrət sözlərindən bir ümman kimi
Önündə xəzinə açar, əzizim.

SƏS SAL

Sən ey bülbül, al baharın eşqinə
Oxu şirin-şirin, çöllərə səs sal.
Öz yuvanda qərib kimi yaşama,
Qoşul haqq çığırın ellərə səs sal.

Xoşbəxtliyin üçün elə inqilab,
Çətinliyə sinə gərib gətir tab.
Qəhrəmanlığına yazılışın kitab
Zəfər dastanınlı illərə səs sal.

Hər an qardaş kimi arxanda varam,
Qorxma, düşsən darda səni qoymaram.
Düşməninə bir tükün də qıymaram,
Təki hünər göstər, dillərə səs sal.

SƏNƏ

Həyat yollarının keşmə-keşləri
Çox da görünməsin belə dar sənə.
Arzuya, diləyə çatmağa hələ
İstədiyin qədər imkan var sənə.

Gəncliyin həyatı qaynar qanında,
Qaynar ürəyində arzularında.
Ovu vurmaq gərək öz məqamında,
Zərdən qiyətlidir bu çağlar sənə.

Cavanlıq ömrünü vermə gəl bada,
Al kamını, yet arzuya, murada.
Həsrətə heç nəsib olmamışsa da,
Həyatda xoşbəxtlik arzular sənə.

ƏZİZİM

Təbiətin təravətli çağında,
Göndərirəm xoş salamlar, əzizim.
Yetə muradına, gülə bahar tək,
Arzuları min olanlar, əzizim.

Ayrılıq, nə hicran olmayıyadı kaş,
Açılan güllər də solmayıyadı kaş.
Arzular ürəkdə qalmayıyadı kaş,
Ölməyəydi heç cavanlar, əzizim.

Həsrət diləyir yüze ömrünü,
İstəyən kəslərlə keçə hər günü.
Bir də tuta bilməz o keçən günü
Gündən-günə qocalanlar, əzizim.

BİLƏM

Yoxdu məndə gözəl talant, nə bilik,
Hər şeyə yerində söz deyə biləm.
Kəlmələr düzəldəm, cümlələr quram,
Qafiyələr tapam, düz deyə biləm.

Çətindir şairlik haqqı-hesabı,
Heç birinin ola bilmərəm babı.
Suallara istənilən cavabı
Çatmir cəsarətim, tez deyə biləm.

Kiçik bir damlayam, göllər içində.
Misin nə qiyməti ləllər içində.
Qazannam hörməti ellər içində
Ötkəm sözlər yazam, yüz deyə biləm.

Nə lazımdı öymək özü-özünü,
Yaxşıdır hər şeyin demək düzünü.
Arif ol, Həsrətin anla sözünü,
Gəl könül bağında gəz deyə biləm.

SƏNƏ
(*divani*)

Nə qədər gərdiş eyləsən, qalmaz bu dövran sənə,
Arxalanma dövlətinə, bil, deyil qalan sənə.
Yüz imarət tikdirsen də qalacaqdır dünyada,
Axır payın naməlumdur, xakidir məkan sənə.

Gəl unutma haqqın yolun, doğru danış, düz dolan.
Ara vurma, qeybət etmə, nə də söyləmə yalan.
El içində hörmət qazan, yaxşılıq eylə hər an,
Qazancından bir yaxşılıq olacaq qalan sənə.

Səxavətli ol, ad qazan Hatəm kimi dünyada
Dar günündə gələn olsun çağıranda imdada.
Tərəqqidə bulunsan da tənəzzülü sal yada,
Zənn eyləmə qalacaqdır bu şövkəti-şan sənə.

Dəryalardan xərac alan söylə, hanı Süleyman?
Hökümünə baş endirdi kainatla, asiman.
O dünyadan nə apardı, necə oldu xaniman?
Bəyan ol bu sözlərimdən, işarədir qan, sənə.

Ay Həsrət, yetə bilməz kimsə haqqın işinə
Mənəm deyib heç zaman gəl döyücləmə döşünə.
Nə bilirsən bundan belə nə gələcək başına,
Yollarında göstərəcək gərdişi-zaman sənə.

ELƏ ARXALAN

Nəsihət olaraq götür sözümüz
Çatanda şöhrətə tək mənəm demə.
Mərd ol, sadəliklə ömür keçir ki
Enmə tənəzzülə, nə də qəm yemə.

Demə ki, geyirəm ləki, tirkonu,
Ağıl, mərifət yoxsa yaraşan deyil.
Hər şey dəyişəndir tam olmaz sonu,
Tərəqqi var, tənəzzül var, onu bil.

Özün tərif etmə el arasında,
Qoy elin tərifi ucaltsın səni.
Birləşmələrin ol sırasında
Elə eyləmə ki, el atsın səni.

Dövlət əl çirkidir, gələr də gedər.
Yaxşılıqla yamanlıqdır əbədi.
Mülkü-varın olsa dəryalar qədər
İnsanlığın yoxsa mənası nədi?

Arxalanma dövlətinə, varına
Qarşışalınmaz selə arxalan.
Dar günü arxanda dayaqdarına
Vətənə arxalan, elə arxalan.

A QARDAS

Eldə bir məsəl var, deyim qulaq as
Deyiblər «Tökülən dolmaz», a qardaş.
Namusu, isməti atan kimsənin
Heç yerdə hörməti olmaz, a qardaş.

Çuğulun, şeytanın sözünə baxdın,
Beş övladı, bir ananı buraxdın.
Demə bir ev tikdim, bir ev dağıtdın,
Yaman oldun qədirbilməz, a qardaş.

Gör bir necə viran etdin ailəni,
Atdın namusunu, atdın ailəni.
Beş günlük xoş günə satdın ailəni,
Bu kef, damaq belə qalmaz, a qardaş.

Necə çıxıb beş balanın üzünə
Bilməm necə görünürsən gözünə.
Hər kim olsa sənin bil əvəzinə
Ağlar ölənəcən, gülməz a qardaş.

Bağışlanılmazdı etdiyin qələt,
Azalır hörmətin artdıqca nifrət,
Həsrətəm, yazıram mən sənə töhmət,
Eşidən təsdiqlər, pozmaz, a qardaş.

DUR

Gel bu qədər etmə tügyan, aşma həddin, qında dur,
Keçərsən aslan əlinə, qalarsan amanda, dur.
Şirə kəllə gələn dana, əminsənsə gücünə
O sən, bu mən, indi göstər hünəri, meydanda dur.

Hər özündən söz deyən kəs tək allam dövran sanar
Hər kimsənə vücudunun gücünü aslan sanar.
Sərçələr də bahar fəsli özlərin tərlan sanar,
Hünərin varsa tab gətir çovğunda, boranda dur.

Əgər kamil ustad isən, gəl dolan bu meydanı,
Verək sual, alaq cavab, səni eyləyim qani.
Ustad kimdir, şeyird kimdir indi burda bil, tanı.
Ustad, şeyird aşkar olar üzbüüz duranda dur.

Cürük bəndəsən, tablamazsan bu gur gələn selə sən,
Get sənətin kamil öyrən, nəkamilsən hələ sən.
Beş-on kəlmə söz bilməklə qürrələnib gəl, ə sən
Öz-özünü dərya sanma qətrəsən ümmənda dur.

Gəl Həsrətlə bəd başlama, salma özün əngələ,
Bilə-bilə öz yaxanı gəl keçirmə çəngələ.
Qorx ki, duman çən bürüyə ərəsət-divan gələ,
Haray salma çəkmə aman igidsənsə onda dur.

BİLƏYDİM

Sənət zirvəsinə ucalmaq üçün
Bildiyim sənəti beşə biləydim.
Sözdən düzəldəydim elə bir ox ki
Zalımin daş bağın deşə biləydim.

Kim ad-san qazanıb odur bəxtəvər,
Taleyi yar olan tez çalar zəfər.
Meydana girəndə göstərib hünər
Kəllər ilə kəllələşə biləydim.

Demirəm layiqli yoxdu sənətkar,
Zirvələr fəth edən çoxdu sənətkar.
Həsrətəm, mənimsə bu istəyim var
Şəmşir kimi püxtələşə biləydim.

YALNIZ

Hörmət etsən gər nadana
Sənə zəhmət qalar yalnız.
Bir qızılı dəyən sözü
Bir qəpiyə alar yalnız.

Pis işindən eyləməz ar,
Həqiqəti yalan sanar.
Varlığı da heç nə anar,
Boş xəyalalalar yalnız.

Elə kəsdə olmaz vəfa,
Yaxşılığı olar cəfa.
Həsrət kimi qəlbə səfa
Ağır zərbə çalar yalnız.

NƏ OLAYDI

Xain olanların, qansoranların
Düşəydi başına daş nə olaydı.
Haramlıqla dövlət, var yiğanlarının
Qalaydı əlləri boş nə olaydı.

Heç kəsin heç kəsə olmaya qəti
Baxan pis nəzəri, nə ədavəti.
İnsanların bir-birinə hörməti
Çoxalaydı birə-beş nə olaydı.

Halal qazanc ola, kəsilə rüşvət,
Olmaya aldatma, get-gəl, pis niyyət.
Qəlbindəki bu arzular, ay Həsrət
Yetəydi yerinə kaş nə olaydı.

TÖKƏR

Nadan nə söyləsə olar mənasız,
Aqil olan hər kəlməni ləl tökər.
«Çox bilənlər az danışar» demişlər,
Boşboğazlar əsər, coşar, dil tökər.

Gəvəzəlik etməz mərifətli kəs,
Ağlına gələni danışmaz əbəs.
Dediyin düşünər insan olan kəs,
Danışdıqca dahanından bal tökər.

Mərd yixilsa deyər, yıldığın deməz,
Sadə geyər, gəzər, özünü öyməz,
Kimsəni incidib qəlbinə dəyməz,
Ürəyindən ürəklərə gül tökər.

Üzə gülüb, söz danışmaz arxada,
Pislik etməz nə dostuna, nə yada.
Hər kəsə darında yetər imdada,
Yeri gəlsə can bağışlar, mal tökər.

Bəlkə ifadəmdə bir səfliyim var,
Kim bilir özümə söyləsin aşkar.
Həsrətə qanundur verilən qərar,
Çünki olsa hər nə tədbir el tökər.

GÖRÜRƏM

Sorsanız yaxşılıq, pislik nədədir,
Onu xasiyyəti-halda görürəm.
Yaraşığı mən formada, camalda,
Gözəlliyi tək kamalda görürəm.

Namussuzluq ilə qeyrətsizliyi,
Haqq ilə nahaqqa qiymətsizliyi,
İnsanlar içində hörmətsizliyi
Yalnız vəzifədə, pulda görürəm.

Qəlbə təsəllinin hər sərinliyin,
Kəlmələr saflığın, söz dərinliyin,
Zəhər acılığın, bal şirinliyin
Bir tikə ət olan dildə görürəm.

Gen, açıq süfrəni, halal çörəyi,
Gözəl xasiyyəti, təmiz ürəyi,
Təbii mərdliyi, qaynar əməyi
Qaralan qabarlı əldə görürəm.

Mən aşiqəm nə şöhrətə, nə vara,
Vurğunam düz, sədaqətə, ilqara.
Həsrətəm, düşəndə çətinə, dara
Arxanı, köməyi eldə görürəm.

POZMAĞA

Gəl əzizim, məni məcbur eyləmə
Görmədiyim, bilmədiyim yazmağa.
Belə işlər görsəm sanki meşəyə
Bilə-bilə yol gedirəm azmağa.

Xasiyyəti-halın bilməzsən tanış
Olsan da birilə, yoldaş olmamış.
Qiymət verə bilməm aşdan dadmamış
Baxmaq ilə üzündəki qazmağa.

Həsrəti gəl qoyma belə çətində
Gördüyün deməkdir xasiyyətində.
Əzəldən kök salıb öz adətində
İnad etmə bu adəti pozmağa.

BİLİRƏM MƏN

Nizami günəşdir, onu təbiət
Bəxş etmiş bizlərə pay bilişəm mən.
Sənət aləmində Füzulimizi
Günəşdən nur alan ay bilişəm mən.

Əleyhinə qılınc çalan durgunun,
Cavabına hazır olan sorğunun,
Şair Süleymanın, Səməd Vurğunun
İllahını axar çay bilişəm mən.

Çekiləydi adı kaş Həsrətin də
Şöhrət tapmışlar tək öz sənətində.
Məzahir Daşqını söz sənətində
Aşıq Ələsgərə tay bilişəm mən.

KİM TANIMIR Kİ

Adı əzbər olan dildə, ağızda
O gözəl insanı kim tanımir ki?
Şer sənətinin qoca qartalı
O qəlbi cavani kim tanımir ki?

Atəşlə yoğrulan hər bir cümləsi,
Qiğılçımlar saçan nitqi, nəfəsi.
Tükənmək bilməyən söz xəzinəsi
O dərin ümmanı kim tanımır ki?

Həsrət sevir sənətində ulunu,
Qəlbi Vətən eşqi ilə dolunu.
Odlar diyarının odlu oğlunu
Şair Süleymanı kim tanımır ki?

YAZIRAM

Sən heç nə bilmirsən şer sənətindən,
Özün də deyirsən mən şer yazıram.
Hər yazana Molla Pənah deməzlər,
Çoxları sənintək deyir yazıram.

Şerdə məna gərək, dərinlik gərək,
Qafiyə, rədif, həm şirinlik gərək.
Heca, bölgüsü, mətinlik gərək,
Çoxu bilmir, özün öyür yazıram.

Şer də yetkin qız tək çox sevir zinyət,
Mənasız, formasız şer almaz qiymət.
Nəzmin üsulların bilməsə Həsrət
Deməz ki, şairəm, mən şer yazıram.

GÖZƏ GÖRÜNMƏZ (*divani*)

Əgər bəxtin bəd gətirsə yatar, gözə görünməz,
Şərbətinə zəhirmarı qatar, gözə görünməz.
Nanəcibə, nainkora hörmət olsa nə qədər
Əldə qalar quru zəhmət, batar, gözə görünməz.

El qayğısı çəkənləri kim istəməz qəlbində,
Həqiqəti axtaranın doğru gərək qəlbi də.
Mən arifəm, tanıyıram yaxşını da, qəlbi də,
Hiylələrin dostu yada satar, gözə görünməz.

Günəş nuru istəməyən bir yapalaq kimisən,
Tərəqqiyə, inkişafa baxırsan kor kimi sən.
Mələk donlu bir iblissən aldadırsan kimi sən?
Tələn özün kimiləri tutar, gözə görünməz.

Varlığı duyğusuz qəlblə görürsən tor gözlə sən,
Bağlı qapı aça bilməz göylər, min il gözləsən.
Elədirsə, işləməyib otur evdə, gözlə sən,
Nə istəsən bacanızdan atar gözə görünməz.

Həsrətdən olmaz inciyən həqiqəti söyləyər,
Xain, yaltaq, ikiüzlü, görə nifrət eyləyər,
Avamların adətidir, boşluqlara baş əyər,
Sanar darda harayına çatar gözə görünməz.

A VURĞUN (*məzəri üstündə*)

Deyir sənə belə yatmaq yaraşmir
Aşığın sazında tellər, a Vurğun.
Məzarda yox, beşikdə san özünü
Sənə layla çalır dillər, a Vurğun.

Həsrətdən bənövşə boynunu əyir,
Adın çəkiləndə çöl gülümsəyir.
Sənin qələmindən tərif istəyir
Çəmənlər, çiçəklər, güllər, a Vurğun.

«Gəl indi sinəmdə dolan, gəz»-deyir,
«Taparsanmı mənə bir əvəz»-deyir,
«Qələm, kağız götür, məndən yaz»-deyir
O gördüyün susuz çöllər, a Vurğun.

Dur indi nəzər sal Muğana, Milə,
Sərvəti tükənməz yer hani belə.
Bil, həvəsə gəlir nəğmələrinlə
Polad qollar, qızıl əllər, a Vurğun.

Yorulmaq bilmədən çalışan, quran,
Hünər meydanında döş-döşə duran.
Yetişir gündə min Manya və Sarvan,
Yayılır sorağı ellərə, Vurğun.

Şirin məhəbbətli, Fərhad qüdrətli,
Vaqif əzəmətli, Xanlar cürətli.
İgidlər doğulur mərd təbiətli,
Adı düşür dildən-dillərə, Vurğun.

«Dənizlər mürəkkəb, ormanlar qələm»,
«Vurguna yaranıb» - söyləyir aləm.
Deyir: «Təbinə tən bəlkə mən gələm»
Coşğun çaylar, daşgün sellər, a Vurğun.

Gözləyir yolunu hələ çobanlar,
Dağlarda kəkliklər, çöldə ceyranlar.
Gözləri yollarda qalıb intizar
Obalar, a Vurğun, ellər, a Vurğun.

Təbiət çox şair yetirir desən
Özünü onlardan geri bilmə sən.
Şairlər səfində yenə öndəsən
Keçsə neçə aylar, illər, a Vurğun.

İlhamı Vətəndən, elindən aldın,
 Gündən-günə şöhrət tapdın, ucaldın.
 Ölməz sənətkarsan, tarixdə adın
 Keçəcək illərdən-illərə, Vurğun.

Həsrət heyranıdır dərindən dərin
 Gələcəyi mahir görən gözlərin.
 Mayaq kimi işiq saçır sözlərin
 Gələcəyə gedən yollara, Vurğun.

AŞIQ VƏ MOLLA

Bütün mollalara şamil edilmir

Aşıq:

Hər kəs uzaq düşə qəmdən, kədərdən,
 Ola arzuları bay istəyirəm.
 Heç ürək görməyə hicran dağını,
 Keçirə günlərin nay istəyirəm.

Molla:

Səninki şənlikdi, mənimki qəmlik,
 Ömür arzuların zay istəyirəm.
 Ölüm çox olanda artır qazancım,
 Matəmsiz keçməyə ay istəyirəm.

Aşıq:

Məclislərə yaraşığam sazımla,
 Şirin söhbətimlə, xoş avazımla,
 Şadlıq, sevinc gəzdirirəm özümlə,
 Şənlik axtarıram, toy istəyirəm.

Molla:

Bayquş nəfəsliyəm, deyim aşikar
 Hər vaxt şər işlərə edirəm güzar.

Uğursuz qədəmim, pis niyyətim var,
Yaslı yer gəzirəm, vay istəyirəm.

Aşıq:

Sevincdir qədəmim, xoşdur niyyətim,
Hər eldə, obada vardır hörmətim.
Çalıb oxumaqdır mənim sənətim,
Aşıgam, ilhamı çay istəyirəm.

Molla:

Avamları aldatmaqdı sənətim,
Ara vurmaq, ev yixmaqdı adətim.
Yasda, vayda dolanmaqdı niyyətim,
Mollayam, özümə tay istəyirəm.

BİRİSƏN

Arsızlıq eyləyib gülmə bir belə,
Dərdi həddin aşanların birisən.
Şöhrətindən, hörmətindən vurma dən,
Ayaqlara düşənlərin birisən.

Öz xeyrini güdənlərdə nə şöhrət,
Yaldaq, şeytan olanlarda nə hörmət.
Yalançıda, firildaqda nə ismət,
Odlu sözdə bişənlərin birisən.

Kim sənə yaxşılıq eyləsə əgər,
Hörmət əvəzinə yamanlıq görər.
Həsrət bilir üzə gülüb müxtəsər,
Ayaq altı eşənlərin birisən.

YADINDAN ÇIXIB

Yadindan çıxıbdı sayarkən, ay dost
Şairlər səfində şer ustadları.
Nəhənglərin cərgəsində gərəkdir
Fəğanlinin, Dumanlinin adları.

Nurunu dinləyən deyir afərin,
Nitqi qığılçımı Zahid-Kədərin.
Su da söndürənməz, olsun xəbərin
Belə alovları, belə odları.

Təmkin xəzinədi, qəlbədə zəri var,
Məqaminin bir dağlarca zoru var.
Çoxunda tükənməz ləl, mirvari var,
Sən Həsrətdən bir-bir soruş onları.

GÖRMÜŞƏM MƏN

Mənəm-mənəm deyənlərin,
Aqibətin görmüşəm mən.
El malını yeyənlərin
Aqibətin görmüşəm mən.

Olur yüzdə, mində biri,
O cərgədən qalır geri.
Yığanların pulu, zəri,
Aqibətin görmüşəm mən.

Düz danışır sözü Həsrət,
İşlərində etməz qələt.
El eyləyib kimə nifrət
Aqibətin görmüşəm mən.

SÖZÜN

Qurbanıyam o kəsin ki
Qiymətinə bilə sözün.
Dəyərinə hər çəkilən
Zəhmətinə bilə sözün.

Diqqət edə hər kəlməyə,
Hər sətirə, hər cümləyə.
Başlananda deyilməyə
Ləzzətinə bilə sözün.

Uzaq görən, yaxın görən,
Sırılları xəbər verən.
Tarix boyu ömür sürən
Şöhrətinə bilə sözün.

Hədəfini doğru alan,
Düşməninə zərbə çalan.
Daşlar qıran, dəmir dələn
Cürətinə bilə sözün.

Həsrət kimi ola hər an
Şeriyyətə meyil salan.
Dağ yıxmağa qadir olan
Qüdrətinə bilə sözün.

AY MÜDİR

Ədalətlə el qayğısı çəkirsən,
Qəlbən sevilirsən, sağ ol, ay müdir.
Zirvələr aş, tərəqqidə bulun kaş,
Nurlan, sonsuz çı�çıraq ol, ay müdir.

Arzum budur hər işində zəfər çal,
Əmək meydanında şərəfli ad al.
Günbəgün şöhrət tap, günbəgün ucal,
Əyilməz vüqarlı dağ ol, ay müdir.

Qədəmin uğurlu ola hər zaman,
Birə iki dola verdiyin plan.
Vətən, partiya, xalq yanında hər an
Başı uca, üzü ağ ol, ay müdir.

BİR GÜN
1991-ci il

Səbr eylə, a qardaşım
Olar dərdə çara bir gün.
Mənimsəyən el malını
Düşəcəkdi tora bir gün.

Cəzasını bil çəkəcək,
Yığdığını yeməyəcək.
Özü nifrət eyləyəcək
Haram dövlət, vara bir gün.

Həsrət, özün öyənlərin,
Günahsızı döyənlərin,
Zəhmətsiz al geyənlərin
Ali olar qara bir gün.

ANLAMAZLARA

Söz de, yaraşıqlı, mənasız olsun,
Nadana xoş gələr, nə qanacaqdır?
Özün tərif eylə, basılmazam de,
O, səni hamidan baş sanacaqdır.

Doğru, yalan nə bilirsən söylə sən,
Bərabər biləcək hər nə söyləsən.
Dağı sözlərimlə yixaram desən,
Bütün hap-gopuna inanacaqdır.

Həsrət, anlamaza dəryalar qədər
Söz desən hər biri lələ bərabər.
Nə təsirin, nə dəyərin dərk edər,
Ancaq bir şirinlik qazanacaqdır.

KİŞİ

Bir işi bacara bilməsə əgər,
Onu öhdəsinə götürməz kişi.
Bu gün, sabah deyib get-gələ salmaz,
Gündə bir bəhanə gətirməz kişi.

Əvvəli, axırı salar yadına,
Darda qalanların çatar dadına.
Düz dolanar, ləkə gəlməz adına,
Heç kəsə bir xəta yetirməz kişi.

Başı papaqlılar azmidir məgər,
Kişi az tapılar axtarsan əgər.
Halalca qazanar, halalca yeyər,
Haram bir tikə də ötürməz kişi.

Sədaqət, səxavət, mətanət, vüqar
Bu adda cəm olub, tutubdur qərar.
Həsrət deyir ölüncən yaşadər
Kişilik adını itirməz kişi.

VAR
(Təsadüfü yüksəlis)

Talehin gətirib şöhrət tapmisan,
Belə ucalmağın enməyi də var.
Döyərək dösünə öyünən kəsin
Əcəl səməndinə minməyi də var.

Uçurum qalxırsan şöhrət yerinə,
Nifrət qazanırsan hörmət yerinə.
Mardı torladığın dövlət yerinə,
Bal əmməyin zəhər əmməyi də var.

Şöhrət, var düşkünü, insaf cəlladı
Tanımadı qohumu, dostu, nə yadı.
Unudar darında eldi imdadı,
Düşünməz yanmağın sönməyi də var.

El içindən gedir o hörmət payın,
Təbilə bənzəyir həşir-harayın.
Daşaraq çöllərə səs salan çayın
Alınıb köpünün senməyi də var.

Həsrətdir nəsihət yazan, el oğlu,
Yaxşı adla hörmət qazan, el oğlu.
Heç kim unutmasın getdiyi yolu,
Bir zaman geriyə dönməyi də var.

KİMİ

Fələk gözdən salmış bir bəxti qara
Ömür keçirməzmi yaralı kimi.
Səxavətli, mərd ol, yoxsa şöhrət, var
Sayarlar cərgədən aralı kimi.

Qiymət də verməzlər ləl olsa sözün,
Baxmazlar dadına bal olsa sözün.
Dinlər dərddə əhli-hal olsa sözün
Səbrinin kasası daralı kimi.

Bir sərraf gözülə salıram nəzər,
Kim necə əylənər, kim necə gəzər.
Adam var görkəmi Yusifə bənzər,
Ürəyi zülmətdən qaralı kimi.

Görüb təcrübədən çox keçirmişəm,
Olubdur qəlbimə ox keçirmişəm.
Min nalə çəkmişəm, ax keçirmişəm
Arzu çıçəkləri saralı kimi.

Dost olanlar dolu cibin adına
Boşalandı salarlarımı yadına?
Dar gündündə biri yetməz dadına
Baxarlar tanınmaz haralı kimi.

Gileylisən söylə nədən, ay Həsrət
Eyləyirsən kimdən kimə şikayət?
Əlacı bulunmaz dərdlisən əlbət
Ömrünün çıraqı qaralı kimi.

ƏZİZİM («*mən kiməm») cavab)*

Tanımayan halda özün-özünü
Kim səni tanıya bilər, əzizim.
Kimliyini başqasından sorana
Hamı tənə edib gülər, əzizim.

«Mən kiməm» deyərək düşmüsən elə,
Heç kim bilmir, özün söylə, ay lələ.
Yersiz sözlərinlə inan ki, belə
El səni nəzərdən salar, əzizim.

Danışansan, geyinənsən, yeyənsən,
Adı bir insansan bizim kimi sən.
Əgər bilsələr ki, göydən enmisən,
Maxluqat səcdənə gələr, əzizim.

Şairsənsə haqq işi al qələmə,
Fayda verən şeirlər yaz aləmə.
Faktı daniş, cəfəngiyyat söyləmə,
Onda el qədrini bilər, əzizim.

Heç vaxt acısozlü sanma Həsrəti,
Hər kəs üçün faydalıdır nəsihəti.
Nitqin dəyəridir başın zinyəti,
Kimdə varsa o ucalar, əzizim.

AĞILSIZ HAQQINDA (*sifariş*)

Ay ağılısız, a bədbəxt
Gör nələr didir səni.
Yoxluqlar, əfsanələr,
Heç nələr didir səni.

O qısqanlıq səndədi,
Səndən ev tikən olmaz.
Nə ailə saxlayan,
Nə qayğı çəkən olmaz.

Göz tikirsən, ay yazıq
Yersiz ata malına.
Düşünmürsən sonranı
Kim yanacaq halına.

İstəmirsən evinə
Qohum, dost, tanış gələ.
Sənin kimi olanı
Görməmişəm mən hələ.

Yoxsa dostun, tanışın,
Demək yoxsan həyatda.
Çoxsa dostun, tanışın,
Demək çoxsan həyatda.

Köməyinə darında
Qohum, dost, tanış gələr.
Bəzən müşgül işlərin
Dost, tanışla düzələr.

Nə qohumu sevirsən,
Nə dostun, tanışın var.
Sənin kimi tənhalar
Ola bilməz bəxtiyar.

Boş-boş artan şübhələr
Varlığını sökürlər.
Qorxunc qara fikirlər
Qəlbində ev tikirlər.

Belə xasiyyətlə sən
Məhv olub gedəcəksən.
Həyatda öz yerini
Tapa bilməyəcəksən.

Elə səhv'lər buraxdırın
Düzəlməz, qalasıdır.
Düşdүүн дәрд sağalmaz
Qısqanlıq bəlasıdır.

Xəyalına gələnlər
Görünmədi gözünə.
Getməz qara ləkələr
Yaxdır özün-özünə.

Yaddan hədiyyə sandın
Ana, bacı alanı.
Nəhayət ailənə
Saldın belə talanı.

Allah sənə bir gücü,
Bir savadı veribdi.
Əvəzində ağlını,
Düşüncəni alıbdı.

Nələr vəd oldu sənə,
Rədd etdən, a bədbəxt.
Bu gözəl şəraiti
Qoyub getdin, a bədbəxt.

Qazanmışan nifrətin
Doğmanın da, yadin da.
Olacaqsan peşiman
Yaxşı saxla yadında.

Nə nəsihət etdilər
Qulağına girmədi.
Nə məsləhət verdilər
Heç bir fayda vermədi.

Böyüün, ağsaqqalın
Eşitmədin sözünü.
Tərsə qəbul eylədin
Hər bir sözün düzünü.

Kişıyə xas olmayan
Hərəkətlər eylədin.
Demək də mümkün deyil
Çox qələtlər eylədin.

Eldə adam qalmadı
Görməmiş iç üzünü.
Şəxsiyyətin alçaldın
Gözdən saldın özünü.

Yaxşı demiş atalar
Sözlərinə yox əvəz:
«Öz-özünə edənə
El əlac edə bilməz».

Sözünü dinleyənlər
Səni dəli bildilər.
«Dua yazdır özünə,
Mollalıqsan» - dedilər.

Sənə təsir etmədi
Elin bu təhnizi də.
Biabır etdin tamam
Özünü də, bizi də.

Etdiyin bəd əməllər
Bir kitaba sığışmaz.
Tutduğunu saysalar
Haqq-hesaba sığışmaz.

AY SƏDİR

Heç kəsi saymirsan sədir olandan,
Mən səni bilməzdim belə, ay sədir.
Nə aqsaqqal, nə çalsaqqal qanırsan,
Hörmət eyləmirsən elə, ay sədir.

Kimə nə gətirib çarxın gərdişi?
Kimsəyə car deyil fələyin işi.
Düşün gələcəyi, düşün keçmişi,
Çox şeyi bilmirsən hələ, ay sədir.

Yoxla keyfiyyətin görülən işin,
Qulaq as sözünə hər zəhmətkeşin.
Qayğıkes ol, ədalətli yol düşün,
Sən qədəm qoy yeni yola, ay sədir.

Bu sözlər kimindi, sorma adını
Pis qələmə vermə şer ustadını.
Sal qəlbinə vicdan, zəhmət odunu
Axıracan işlə elə, ay sədir.

OLMASA *1991-ci il*

Ucalmazdın bu zirvəyə
Varın, arxan bol olmasa.
Cəmlə tarla suvarılmaz
Bənd aparan sel olmasa.

Gəl düşünək sən də, mən də
Bay olmariq eldən gendə.
Haram olar yeyilən də
Zəhmət çəkən əl olmasa.

Zalımlığı sanma hünər,
Gur alovlar tezcə sönər.
Tez yixılar tək olsa nər,
Arxasında el olmasa.

Asandı nifrət qazanmaq,
Çətindi hörmət qazanmaq,
Yaxşıdı şöhrət qazanmaq
Arxasınca yel olmasa.

Anlamaza çəkib zəhmət
Yorma özünü, ay Həsrət.
Verilsə də yüz nəsihət
Almaz əhli-hal olmasa.

QARDAŞIM

İblisi görmüsən mələk donunda
Dost deyib uymusan ona, qardaşım.
Zahirdə yaltaqdı, batində xain
Görünməz tor qurur sana, qardaşım.

Hər kimdə bacarıq duysa dərindən
Çalışar salmağa el nəzərindən.
Bu bir xasiyyətdir onda yerindən,
Dəyişməz yetəcək sona, qardaşım.

Aldanıb dilinə etsən etibar
Elə bil arxanda yüz düşmənin var.
Həsrətəm, edirəm səni xəbərdar
Çalış ondan dolan gen, a qardaşım.

SÜFRƏ BAŞINDA

Qəbul et sözümü el oğlun kimi
Özünü öymə gəl süfrə başında.
İstər dostun olsun, istər düşmənin
Qəlbinə dəymə gəl süfrə başında.

Hər kimə hər necə eyləsən hörmət
Salma səxavətin haqqında söhbət.
Lovğalanıb məndən sənə emanət
Döşünə döymə gəl süfrə başında.

Mərd ol, sadə dolan, tox olsun gözün,
Yaltaqlıq eyləyib alçaltma özün.
Elə et, utanıb qızartma üzün,
Başını əymə gəl süfrə başında.

Mərdlik xasdır mən demişəm min kərə
Əliqabarlıya, əməksevərə.
Öyünür özündən söyləyir hərə,
Mərdliyi duyma gəl süfrə başında.

Dinlə, Həsrət deyən nədir biləsən,
Saxlayıb yadında əməl elə sən.
Şirin-şirin, yağlı-yağlı dilə sən
İnanıb uyma gəl süfrə başında.

YEYİB İÇƏNDƏ

Dediyim sözlərə əməl eylə, dost
Acgözlük eyləmə yeyib içəndə.
Arxanca nifrətlə deyib gülərlər
Nüfuzdan düşərsən həddi keçəndə.

Hər yetənə xərcleməynən pulunu,
Boş yerə dağıtma dövlət-malını.
Kamil öyrən xasiyyəti-halını,
Yaxşı tanı dost-aşnanı seçəndə.

Unutma Həsrətin nəsihətini,
Xalqınla six eylə ünsiyyətini.
Yaxşılıqla qazan el hörmətini,
Rəhmət al son mənzilə köçəndə.

HESABLA

Tam musiqi aləmində özün nə hesablaşan
Mənisə şer aləmində onun kubu hesabla.
Sən bilikdə öz kəlləni nəyə əvəz anlasan
Dərinlikdə mənim kəlləm onun qabı hesabla.

Ulduzsansa mən səmayam, sən məndə cəmləşirsən,
Ölkəsənse mən qitəyəm, sən məndə yerləşirsən,
Səhrasansa mən də dağam, sən məndə birləşirsən,
Sürətdə də məni maşın özün yabı hesabla.

Şairlərdən söz düşəndə Həsrəti söylə sən,
İtirmə gel vicdanını, həqiqəti söylə sən.
Çətinlikdən var çıxmaga məharəti söylə sən,
Söz dəryası olanların məni bəbi hesabla.

DÜZÜ

Mən söz ustadiyam, sən məndən betər
Od yanına odla gəlirsən düzü.
Ürək qorxur istədiyin deməyə,
Arifsən, deməmiş bilirsən düzü.

Çətinlik çəkirəm öündə bir az,
Şübhələr sərimdə eyləyir pərvaz.
Dilin təzyanədir, ürəyimsə saz,
Bilmirəm nə üçün çalışsan düzü.

Gər səni səsləsəm alagöz kimi
Qəlbinə dəyməz ki, acı söz kimi?
Şirindil, mehriban, gülərz kimi
Həsrətin canını alırsan düzü.

YAZIQSAN

Üstünə axıtma gəl bu dəryani,
Tablamazsan gur selində yazıqsan.
Köpüksən, düşərsən burulğanına,
Qərq olarsan daxilində yazıqsan.

Lax qarpız tək atılırsan dəryaya,
Demirsənmi çırpı daşa, qayaya?
Bütün məqsədlərin döndərrəm zaya,
Mat qalarsan əməlində yazıqsan.

Mar olub çalışsan hər yetən kəsi,
Nadanla danənin tutarmı bəhsisi?
Aslana neyləyər pişik pəncəsi?
Gəl Həsrətdən dolan gendə yazıqsan.

AY DAYI

Xeyrinə məsləhət eylədim sənin,
Düşmədin hörməti başa, ay dayı.
Sənsə əvəzində incidin məndən,
Dedin: - Barışmaram haşa –ay dayı.

Deyim xasiyyətin necə adamsan
Atılıb düşürsən deyəndə nöqsan.
Tərif eyləyəndə xoşallanırsan
Şişib çəkilirsən başa, ay dayı.

Aqil olan kəsə yaramaz bu hal,
Nüfuz enər, başı çəkər qeylü-qal.
Etdiyim söhbətdən olma kəcxəyal,
Necə istəyırsən yaşa, ay dayı.

Hara, nə məqsədlə eyləsən səfər
Xeyrinə, şərinə deməz bir nəfər.
Al hədəfi, at oxların sər-asər,
Çalış ki çıxməsin boş'a, ay dayı.

Həsrətəm mən, məqsədini bilmışəm,
Düşdüyüñ yol qorxuludur demişəm.
Nə söyləyib ürəyinə dəymışəm
Dediklərim gəlmir xoşa, ay dayı?

NİYƏ

Tərəqqidə bulunardın bir zaman,
İndi tənəzzülə enmisən, niyə?
Əzəldən atəşli zülfüqar idin
Düşüb hərarətdən sönmüsən niyə?

Keçmişdin atəsdən, ümmandan, a dost
Sazda, sözdə hər imtahandan, a dost.
Ərlər dayanmayan meydandan, a dost
Ustadan şeyirdə dönəüsən niyə?

Nəzər sal Əflatun, Ərəstutelə,
Hər elmə xəbərdar ol alımlərə.
Onlar da özünü öyməmiş belə,
Onlardan sərdanə sənmisən niyə?

Həsrətdən haqsız incimisən sən,
Yaz, hansı sahədə yazmaq istəsən.
Xətrinə dəyməyən cavab verim mən
Məni bir təqsirkar sanmışan niyə?

KİŞİ

Töhmət, tənqid yazıram gəl incimə sən, kişi
Əgər faktı deməsəm, günahkaram mən, kişi.
Yaşda böyüklüyün tək başda körpəsən, kişi
Qırx lotular deməkdə nə fikirdəsən, kişi?
Kinayədir, nifrətdir alındığın əhsən, kişi.

Sənə dişsiz əjdaha adı verib qananlar
Bilmirsənmi bu sözün içində nə məna var?
Boş yerə gövşəyirsən səndən olmaz sənətkar.
Gəl, çəkil bu sənətdən şairliyin dan, kişi
Çulğalayıb dörd yanın almamış duman, kişi.

Qırx lotular sandığın qırx igid pəhləvana
Nəzər sal ki, hər biri bənzəyir bir aslana.
Baş götürüb qaçarsan çağırsalar meydana.
Sən onların yanında heç nəsən, inan, kişi
Dediklərim dərk elə, anla, kişi, qan, kişi.

Ələsgəri, İmanı tay etmir sən özünə,
Fındıq boyda görünür dünya sənin gözünə.
Açıq söyləyirəm mən nöqsanını üzünə

İstəyirsən desinlər sənsən çox qanan kişi
Amma səndən az qanan yoxdur bil, inan, kişi.

Sonsuz üfüq kimidir şer, sənət dünyası,
Duymaq dərk eləməkdir şairliyin mənası,
Söylə, yazdıqlarının elə nədir faydası?
Cəfəngiyyat yazırsan nə yazırsan, an, kişi
Tapa bilməzsən belə yazmaqla ad, san, kişi.

Səfər, Daşqın, Əzablı, Molla, Bəhman, İsmixan,
Şeir, sənət aləmində hər birini dünya san.
Sən onların yanında yenicə addım atan
İnqə-inqə eyləyen körpə uşaqsan, kişi
Onlara çatmaq sənə gəlməsin asan, kişi.

Sərrafa, ağıllıya, qanana səy deyirsən,
Başqasını pisləyir, özünüsə öyürsən.
İsmətini alarlar, əgər belə əyirsən,
Əyir haqqı nahaqdan əyrini düzədən, kişi
Düşərsən el içində tər-təmiz gözdən, kişi.

Birinə tula deyib birin lotu edirsən,
Birinə səy söyləyib ürəyini didirsən.
Sən bu yolda hansının arxasınca gedirsən?
Çox çəkməz ki, qurarlar sənə haqq-divan, kişi
Təqsirini anlayıb olarsan peşman, kişi.

Hərəkət eyləmirsən bir böyük ağa kimi,
Elə işlər görürsən qundaqlı çäga kimi.
Çanağına girirsən sonra tisbağa kimi,
Oyunbaz, məzəkünsən, sanki şarlatan kişi
Yaraşmayır yaşına, həya et, utan, kişi.

Belə eyləməklə sən guya admı alırsan?
Xeyir, səhv eyləyirsən daha da alçalırsan.
Mənliyini itirir, özün gözdən salırsan,
Şairsənsə yaz azad, gözəl dövrəndən, kişi
Keç elinin, xalqının yolunda candan, kişi.

İstəyirsən bu yolla ad qazana biləsən,
Düşəsən şair kimi elə dildən-dilə sən.
Çatmazsan niyyətinə ölenəcən, ölüsən,
Əli qılınc qələmli mənəm bir orman, kişi
Kəsəcəyəm yolunu hər yerdə hər an, kişi.

Həsrəti gəl özünə tay eyləmə bu yolda
Onda var sadəlik də, mərifət də. kamal da.
Səhvi varsa, qananlar bağışlayar hər halda
Sən də onu qəlbisaf tanı bir insan, kişi
İnsana insan kimi yanaşar insan, kişi.

DUMANLI (Əliyə)

Daxilində itər, batar, bilirsən
Qarışarsa damla selə, Dumanlı.
Buynuzsuz quzu tək girib meydana
Kəllə göstərirənsən kələ, Dumanlı.

Xoruz döyüşünə tablamaz cücə,
Göz çıxar kəlləyə düşəndə gücə.
Dediyim sözlərdən çıxar nəticə,
Gəl tüğyan eyləmə belə, Dumanlı.

Mənim ilə bəhs etməkdə ol əmin
Nola bərabərdir biliyin sənin.
Sallam kökü altda en üstü enin
De necə çıxarsan çolə, Dumanlı?

Hər addımın salar səni dərinə,
Peşmançılıq arxasınca yerimə.
Əməl eyləməsən dediklərimə
Çəkəcəkdir başın bəla, Dumanlı.

Həsrətin haqqında etmisən qələt,
Şeytanlar çıxarmış yolundan əlbət.
Basilər duz-çörək, kəsilər hörmət,
Gəl uyma fitnəyə-felə, Dumanlı.

QOCASAN

Saqqalın ağarıb himayin kimi
Daha gətirməyir başın, qocasan.
Arsızlıq eyləmək yaraşmir sənə
Keçiribsən yarı yaşın, qocasan.

Cavanlıqda varmış məzən, deyirlər,
Olmusan qorxusuz gəzən, deyirlər.
Ağıra-yüngülə dözən, deyirlər,
İndi çətinləşib işin, qocasan.

Həsrətəm, demirəm cavan qocalmaz,
Hər şey dəyişəndir, bir qərər qalmaz.
Gənclik çağlarında olan tək olmaz
Nə duruşun, nə yerişin, qocasan.

DE

Nə çox belə hədə, qorxu gəlirsən,
Tülkü də aslanı qorxudarmı, de?
Avamlar yanında lovğalanırsan,
Dardan çıxan hünərin də varmı, de?

Danə gərək söz öündə söz desin,
Cavab versin, mənasını düz desin.
Gətirməsin bir bəhanə, tez desin,
Bundan səndə əsər tapılarımı, de?

Öz dilinlə başın salma kəməndə,
Bacara bilməzsən otur yerində.
Mən dəryayam, sən bir səhəng, su məndə,
Bir səhənglə dərya qurtararmı, de?

Boş səs-küydən qeyri nə var ki, səndə,
Hap-gopundan dərya sanır görən də.
Sel gücü çatmayan bəndəm öündə,
Sən tək arxlar məni apararmı, de?

Həsrət, bu həyat dövranında sən
Bərkiməzsən, bərkə-boşa düşməsən.
Şirü-nərlər ilə cəngələşməsən
Şöhrətin aləmə ucalarmı, de?

DÜŞMƏ

Dost evinə belə min səfər eylə,
Bir dəfə uğursuz güzara düşmə.
Hər təbibdə dərdə çarə axtarıb
Dərd biləni atıb azara düşmə.

Yaxşı imarətin memarın axtar,
Şeriyət mülkünün xiridarın axtar.
Hafizən, talantın, məharətin var
Əlacsızam, deyib məzara düşmə.

Əziz dostum, budur sözüm müxtəsər,
Təhnizin Həsrətə eylədi əsər.
O misi mis görür, gövhəri gövhər,
Qiyməti bilinməz bazara düşmə.

ƏZİZİM

Mənə göndərdiyin məktubda sənin
«Lalə» adlı şerin aldım, əzizim.
Şikayət edirsən kimlərdən niyə
Etdiyin gileydən bildim, əzizim.

Bu haqda kimsəni sanma günahkar,
Çox yerdə şerinin qüsurları var.
Məzmunu məqsədi ödəmir aşkar
Mənasına nəzər saldım, əzizim.

Sözün yarasığı, nə çoxluğunu bil
Nə məna, nə məzmun, nə məqsəd deyil.
Çalış gətirəsən hər sözə dəlil,
Demə buna nail oldum, əzizim.

Mənalar kəsb eylə cümlə quranda,
Əlaqələr yarat bəzək vuranda.
Cavab vermək bacarasan soranda
Deməyəsən aciz qaldım, əzizim.

Yazan zaman hər kəlməyə nəzər sal,
Öz-özünə sual verib, cavab al.
Bu qaydaya əməl etsən, ay Calal
Deməzsən heç peşman oldum, əzizim.

AŞIQ KAMALA

Qoy deyim mən səndə nəyi sevmişəm
Heyranam səsinə, ay aşiq Kamal.
Döşü sazlı məclislərə varanda
Coşğun həvəsinə, ay aşiq Kamal.

Qocalmayıb kaş beləcə qalasan
Bu eşq ilə oxuyasan çalasan.
İstərəm silinməz bir ad salasan
Odlar ölkəsinə, ay aşiq Kamal.

Sənətdə kamilsən kamalda mətin,
Yara məlhəmidir şirin söhbətin.
Təsdiqlər sözünü yəqin Həsrətin
Düşən məclisinə, ay aşiq Kamal.

AY QOCA

Ağlına gələni danışma, sənə
El ağılsız deyib, gülür, ay Qoca.
Adın kimi fikrin də qocadır,
Tək mən deyiləm, hamı bilir, ay Qoca.

Hər sahədə yersiz bəhsə girirsən,
Düz fikrin əleyhinə gedirsən.
Eyləyirsən gəvəzəlik nədir sən?
Ağlı kəmlər belə olur, ay Qoca.

Sənət həmkarına gəl eylə diqqət
Nöqsanın üzünə söyləyir Həsrət.
Yersiz danışmağın, olmağın höcət
Bil, səni hörmətdən salır, ay Qoca.

ƏBDÜL DAYI

Biz bir elin, bir vətənin oğluyuq,
Bilirəm bunları mən, Əbdül dayı.
Köksümüzdə bir döyünür qəlbimiz,
Yaxşı duy bunları sən, Əbdül dayı.

Xəyalın dolansa əvvəli hərgiz
Bir olubdur əzabımız, dərdimiz.
Bir candan, bir qandan yaranmışq biz
Dolana bilmərik gen, Əbdül dayı.

Düşünmə ki, sən də təksən, mən də tək,
Aslanlar həmişə doğulur tək-tək.
Qoy mərdliklə olsun yediyin çörək,
Əyilmə kimsəyə, can Əbdül dayı.

Sadə təbiətli xasiyyətin var,
Mərifətin, hörmətin, səxavətin var.
Neçə ürəklərdə məhəbbətin var,
Qazanmışan şöhrət, şan, Əbdül dayı.

Həsrətəm, sözümü dinlə müxtəsər,
Gör nəyi andırır bu kiçik əsər.
Sənə yaxın olmaz mən olan qədər
Olsa da dost-tanış min, Əbdül dayı.

ÜRƏKSİZ GÖRÜŞ

İstəmirsən görüşməyi, görüşmə,
Görüşəndə elə görüş, yaxın tək.
Niyə əl tutursan murdar ət kimi,
Kimdir səni məcbur edən görüşək?

Münasibətinin dosta, ya yada
Üzdə necəliyi duyulmasa da,
Qaranlıqda məskən salmış olsa da,
Aydınca görünür salamda ürək.

Salamda duyulur istək də, kin də,
Xainlik, paxilliq duyuram səndə.
Həsrət ilə hər üz-üzə gələndə
Səbəb nədir istəmirsən görüşmək?

DÜŞƏNDƏ

Dost, tanış yaxşıdır, amma qardaşım
Çata harayına dara düşəndə.
Unutmaya nanı, olmaya xayın,
Xeyrinə danışa hara düşəndə.

Uymaya şöhrətə, vara heç zaman,
Verə sədaqətə varını qurban.
Yad edə, araya, axtara hər an
Qurbət elə, bir diyara düşəndə.

Səxavət naminə dostluq edənlər
Düz çıxmaz ilqara bir zərrə qədər.
Ay Həsrət, sən əlac umma müxtəsər,
Ehtiyacın o dostlara düşəndə.

OLMASA

Salam lazımsızdır görüşən kəslər
Arasında əgər hörmət olmasa.
Haqsızlıq bilirəm dəqiq fərq ilə
Yaxşıya, yamana qiymət olmasa.

Bir darda qalana əl tutmayan kəs,
Özü darda kömək ummasın əbəs.
İşin düşsə əməl eyləməz heç kəs
Rüşvət ilə qoşa minnət olmasa.

Gör necə dəyişib zaman, ruzigar
Qardaş qardaşına etmir etibar.
Namərd də tanınar, mərd də tanınar
Varlı, kasıb kimi nisbət olmasa.

Toxunmasın sözüm sizə, a dostlar
Bir gül açılmaqla olurmu bahar?
Mənim nəzərimdə heyvan tək yaşar
Hansı kəsdə namus, qeyrət olmasa.

Həsrətəm, yaxşı, pis qandığım andan
Mərd üçün hazırlam keçməyə candan.
Nə cinayət desən gözlənər ondan
O kəsdə ki, əgər ismət olmasa.

UYĞUN

Tanımırəm kimsən, amma ki, yersiz
Dil atdın piñəçi bizinə uyğun.
Mən deyən sağlığa əlavə etdin
Düşmədin fikrimin izinə uyğun.

Kişilikdən dəm vurursan, görürəm,
Özün ondan gen durursan, görürəm.
Nəzakəti unudursan, görürəm,
Görmürəm özünü sözünə uyğun.

Şora şor kimi bax, yağa yağ kimi,
Boşa çürük kimi, sağa sağ kimi.
Təpəyə təpə tək, dağa dağ kimi,
Ağlını işlətmə gözünə uyğun.

Hər sahədə sərraf tanı Həsrəti,
Xəyalın baş-ayaq vurmasın qəti.
Atalar haqq deyib belə hikməti
«Hərə tayın tapar özünə uyğun».

DANIŞANDA

Aqil isən tərif etmə özünü,
Sözündən tanıyar el, danışanda.
Dediyini qabaqcadan fikirləş,
Nədir söylədiyin, bil, danışanda.

Acı dil başına açar bəlanı,
İtirər inamı sözün yalani.
Kiçiltmə başqasın, düz de olanı,
Eyləmə özünü fil danışanda.

İstər ya alim ol, ya da qəhrəman,
Öyünsən nəzərdə heç nəsən, inan.
Səsinə sərhəd qoy danışan zaman
Əsmə, coşma, getmə zil danışanda.

Az danış, yorğunluq yaratma əbəs,
Sözündə təsiri dinləməz heç kəs.
Ürəyin atlanıb gələndə həvəs
Oynatma havada əl danışanda.

Həsrət, ustadların önündə diz çök,
Ağıl, mərifətdir götürdüyüñ yük.
Varsa bir məclisdə özündən böyük
İstəyib icazə al danışanda.

İÇKİ DÜŞKÜNÜNƏ

Şənlənərsən, dərdi-qəmin dağilar
Yüz, yüz əlli qramı içəndən sonra.
Ağlına gələni sayaqlayarsan
İstənilən həddi keçəndən sonra.

Ona, buna təpik, kəllə atarsan,
Yuxun gəldi, harda olsa yatarsan.
Unutma bir quşdur, çətin tutarsan
Sırrın ürəyindən uçandan sonra.

Axar gözün, biri iki görərsən,
Hər yetən kimsəyə corab hörərsən.
Bəlkə öz-özünü töhmət edərsən
Ayılıb gözünü açandan sonra.

Olsa da nə xeyri var məsləhətin,
Tökülər abırın, gedər ismətin.
Qalmaz el içində zərrə hörmətin
Həya pərdəsini açandan sonra.

Oynayarsan, tamaşana gələrlər,
Hərəkətlərinə baxıb gülərlər.
Həsrət deyir sənə nifrət edərlər
Bil ki, dünyadan da köçəndən sonra.

AY DAYI

Vuruş meydanına girməzdən qabaq
Kimdirsə rəqibin tanı, ay dayı.
Çayla gələn seli arx götürərmi,
Səndə o dərinlik hani, ay dayı?

Körpə quşsan, caynaq çalma tərlana,
Demirsənmi vurar, boyayar qana?
Çatmaq əvəzinə şöhrətə, şana,
Baturarsan o ad-sanı, ay dayı.

Ağlın, gücün çatan kəslə bəhs elə,
Damlasan, özünü qərq etmə selə.
O hansı istəkdi düşmüsən belə
Dolandırır hər bir yanı, ay dayı?

De, Əzablı, Daşqın, Səfər, sən hara?
Təpə, dağ tək fərq var sənlə onlara.
Sözləri zərr misli ol ümmanlara
Atılma gəl, boğar səni, ay dayı.

Həsrətin sözlərin sanma nəsihət,
Oğlun əvəzində edir məsləhət.
Əməl eyləməyib çəksən əziyyət
Gəl günahkar bilmə məni, ay dayı.

A ÇAYÇI QARDAS

Mənim sənə beş-on kəlmə sözüm var,
Gəl eyləyim bəyan, a çayçı qardaş.
Hər qonağın gülər üzlə qarşıla,
Pişvazında dayan, a çayçı qardaş.

Gülərzüzlü, şirin dilli ol hər an,
Gen aç süfrən, çay-çörək ver bol hər an.
Elin vari tükənməzdirdir, bil hər an,
Timsalıdır ümman, a çayçı qardaş.

Çay verirsən, yoxdu qəndi, nə rəngi,
Qəndsız çay içilməz bilirsən sən ki.
Çayından bir ləzzət almadım mən ki,
Su yaxşıdır bundan, ay çayçı qardaş.

Çay verirlər rəngi qandı deyirsən,
İçməmişdən iyindəncə doyursan.
Bu çayla o çaya nə fərq qoyursan,
Özün de insafnan, a çayçı qardaş.

Nə bir xoşa gələr, nə də dad verər
Çayın xoş rəngi olmasa əgər.
Həsrət məsləhət edir müxtəsər,
İşini gör kannan, a çayçı qardaş.

QAĞANIN

Bil ay qağa müxtəlifdi qağalar,
Yaxşısı var, yamanı var qağanın.
Mərifət, nəzakət hamida olmur,
Qanmazı var, qananı var qağanın.

Var şöhrət qağası, yemək qağası,
Gün keçirmək, demək, gülmək qağası.
Dar çağında arxa, kömək qağası,
Yandırani, yanarı var qağanın.

Hamı bir-birinə qağa olsa gər
Qorxusuz yaşayar cahanda bəşər.
İnam meydan sular, yox olar nəşər,
Tufanı var, xoş anı var qağanın.

Dinlə əhli-halın ixtilatını,
Yoxla qağaların davamatını.
Qağalıq yolunda zəhmət atını
Minəni var, enəni var qağanın.

Həsrət deyir mərdlik yaddı alçağa,
Təpəni bənzətmək olarmı dağa?
Olmayıbdı, olmaz gədədən qağa,
Şan-şöhrətli dünəni var qağanın.

NAMƏRDLƏR ÜÇÜN

Müəmmalı sözü nadan nə qanır,
Onu sərrafa de, anlasın səni.
Yaxın sanma hər üzünə güləni,
Danlasa qoy dostun danlaşın səni.

Hər şirinsözlüdən, hər xoşüzlüdən
Ola qeyrisinə hörmət gözləmə.
Girər ürəyinə min hiylə ilə,
O kəsdə insanlıq, ismət gözləmə.

Görəndə halını üzdən soruşar,
Soyuqluq duyular görüşlərində.

Həmişə üzgörə gülər, danışar,
Kin qatı gizlənər dinişlərində.

Yəqindir düşərsə əlinə fürsət
Hörmət əvəzinə kəsər başını.
Yaxşını, yamanı tanır Həsrət,
Sınaqlarla keçib yarı yaşını.

DAŞQINA

Sızla, ey gözlərim, ürəyim kimi,
Gör necə dil deyir dillər Daşqına.
Çalır unudulmaz matəm havası
Aşığın sazında tellər Daşqına.

Tərlan caynağından şikarlar alan,
Düşmənə söz oxun yerində çalan,
Ələsgər əvəzi sənətkar olan
Silinməz ad yazır illər Daşqına.

Bu itki ağırdı Azərbaycana,
Eşidən hər qəlbi döndərir qana.
Həsrətəm, mənimlə bir yana-yana
Heyif deyir bütün ellər Daşqına.

ZAHİD KƏDƏRƏ *(dost)*

Diqqət edin, a dostlar, yazdığını hər əsərə
Könlümün sərvətini sərf edirəm ellərə.
Əzəldən vətənimə, xalqıma bağlıyam mən,
Bir timsaldır bu vəhdət poladdan zəncirlərə.
Elə həyat aşığı, elə yolçuyam ki, mən

Tayam sönməz eşq ilə sevib-sevilənlərə.
Mən həmişə düzü düz, əyrini əyri duyдум,
Rəssam gözləri ilə baxıram hər nəfərə.
Yaxşını pisdən seçən şair təbli insanam
Bərabər tutmamışam çay daşını gövhərə.
Kiçilər el gözündə olar qarışqa boyda
Öyünərək özünü bərabər tutan nərə.
Çoxdu şairəm deyib şeir, qəzəl yazanlar
Şirinliyi xoş gəlir onu dinləyənlərə.
Silsilələr yaradan sözlər nəyə gərəkdir
Gər onlardan olmasa bir kimsəyə səmərə?
Sevimli şair kimi tanınarsan o zaman
İnci ola hər sözün yazıla ürəklərə.
Həsrətəm, mən heyranam o sehrkar, duyğulu,
Nitqi atəş, sözü zər şair Zahid Kədərə.

QOCALMISAN, AY İBRAHİM
(dosta)

Üç ayağa çatıb yaşın
Qocalmisan, ay İbrahim.
Ağarıbdı üzün, başın
Qocalmisan, ay İbrahim.

Sən əməkdə olub pələng
Tarlaları gəzirdin tək.
Qəddin əyib indi fələk
Qocalmisan, ay İbrahim.

Əllərinindən düşməyib bel
İsləmisən düz əlli il.
O qaynarlıq dönən deyil
Qocalmisan, ay İbrahim.

Qocalmazdın bəlkə yenə
Qılincını zaman sənə
Yaman çaldı dönə-dönə.
Qocalmışan, ay İbrahim.

Hanı gənclik, o şux camal?
Qucub səni fikir, xəyal.
Yoxdu daha əvvəlki hal
Qocalmışan, ay İbrahim.

Azalıbdı hərarətin,
Çəkilibdi təravətin,
Artır dərdin, qəm-möhnətin
Qocalmışan, ay İbrahim.

Sözlərimi sanma əbəs
Gözdən düşür qocalan kəs.
Ölgünləşib görkəm, həvəs,
Qocalmışan, ay İbrahim.

Qocalıqda budur adət
Elənirsən hey məzəmmət.
İtir zəhmət, gedir hörmət,
Qocalmışan, ay İbrahim.

Söz eşitmır arvad, uşaq,
Gileylənib çəkirsən ax.
Qoca günü budurancaq,
Qocalmışan, ay İbrahim.

Yaman olur yaxşı sözün,
Fikir vermir oğlun, qızın.
Yox dəvası çarəsizin,
Qocalmışan, ay İbrahim.

Qocalıqdı yaman bəla
Salır səni haldan-hala.
Bədən ləngər vurur yola,
Qocalmisan, ay İbrahim.

Üz qırışır, diş tökülür,
Diz tutulur, bel bükülür.
Külli təravət çəkilir,
Qocalmisan, ay İbrahim.

Cılızlaşır tamam bədən
Olur geri-geri gedən.
Keyləşirsən hərdən-hərdən,
Qocalmisan, ay İbrahim.

Yetər isən yetmiş yaşa
Özün tay tut cansız daşa.
Yaxınlaşır ömür başa,
Qocalmisan, ay İbrahim.

Nurdan düşür getdikcə göz,
Qulaqların gec alır söz.
Dediklərim dərk elə düz,
Qocalmisan, ay İbrahim.

İştahan az çəkir yemək,
Gücdən düşür mədə, ürək.
Dördə üçə çatdın, demək
Qocalmisan, ay İbrahim.

Canda ağrı edir tügyan,
Döyülmüsən sanki yaman.
Yuxun qaçır yatan zaman,
Qocalmisan, ay İbrahim.

Yeriş yavaş, duruş yavaş,
Əl, baş əsir yavaş-yavaş.
Yaş göstərir özün, qardaş
Qocalmisan, ay İbrahim.

Olan belə vəziyyətdə
Sən deyilsən tək əlbəttə.
Sən gündədi bil Həsrət də
Qocalmisan, ay İbrahim.

SƏN

Xeyli müddətdir ki, görüşmürük biz
Nə yamanca qocalmisan, dayı sən?
Şair olmaq idi yeganə arzun
Qazanmadın o umduğun payı sən.

Bəyənmədin Ələsgəri, İmanı,
Səfəri, Daşqını, Şair Bəhmanı.
Aşıq Əzablinı, Əhməd mollanı,
Arx sanırdın gur dalğalı çayı sən.

Qırx lotular sənə oturdu baha
Ləqəbin qoydular dişsiz əjdaha.
Dedilər: boş yerə gövşəmə daha
Olanmazsan o nərlərin tayı sən.

Boş nağara kimi döşünə döydün,
Özgəni pisləyib, özünü öydün.
Səhvini deyəni danlayıb söydün,
İndi bədnam olanların tayisan.

Avamlar içində natiq olursan,
Arif məclisində lalca durursan.
Həsrət deyir zili bəmdə görürsən,
Nöqsan olur danışanda nəyi sən.

DARIXMA

Anladım halımdan kədərləndiyin
Qalib intizarda lələ, darıxma.
Dərd, bəla insanın başına gələr
Görüşərik deyə-gülə, darıxma.

Təki sağlıq olsun, xoş keçsin zaman
Gənclik qanımızda eyləyir dövran.
Gördüyünü duyub yazmağa inan
Təb, talant bizdədi hələ, darıxma.

El üçün yaradan nəgməkariq biz,
Coşub daşmaqdadı zəhmət eşqimiz.
Qaynar bir çeşmədir şair qəlbimiz
Çağlayacaq bundan belə, darıxma.

Həsrətin sözləri işlər məsəl tək
Ümidsiz yaşasa tez solar ürək.
Adımız, sözümüz zaman gələcək
Düşəcək ağıza, dilə, darıxma.

ƏMİOĞLUNUN DİLİYLƏ ƏMİOĞLUYA

Məqsədini sözlərindən duymuşam
Salma özün əziyyətə, əmioğlu.
İnanmiram istəyinə çatasan
Düşər olsan bu niyyətə, əmioğlu.

Bərabəri tutma kəlçəni kəlin,
Əlcətməz zirvəyə uzatma əlin,
Başqadır dəyəri mis ilə ləlin
Ola bilməz bir qiymətə, əmioğlu.

Sən qulaq as, zər qiymətli sözünə,
Hörmət elə, sənətinə, özünə,
Dağlar təpə görünməsin gözünə,
Yol verərsən qəbahətə, əmioğlu.

Hər sözündə vətən deyir, el deyir,
Əyrilərə – doğru yola gəl – deyir,
Haqq qəlblidir, yol – ərkani gözləyir,
O, yol verməz bir qələtə, əmioğlu.

Zalimla, haqsızla barışan deyil,
Nadanlar səfinə qarışan deyil,
Özündən gücsüzlə yarısan deyil,
O, uzaqdır pis adətə, əmioğlu.

Öyünüb, özünə qazandırma haqq,
Sən bir gölməçəsən, o, qaynar bulaq.
Onun ilə bəhsə girmə sən nahaq,
O, kamildir bu sənətə, əmioğlu.

Diqqət elə axan hər kiçik çaya,
Axarı səs salır elə, obaya.
Səsin kəsir töküləndə dəryaya,
Düşmə elə vəziyyətə, əmioğlu.

Beş, on söz bilməklə eyləmə tügyan,
Sənə həqiqəti söyləyir Cavan.
Ağılda, talantda, savadda inan
Tay deyilsən sən Həsrətə, əmioğlu.

MƏRHUM DÖNMƏZƏ

On yeddi yaşına girən çağında
Ölüm şərbətini içdin, a Dönməz.
Yaradan bu ömrü çox gördü sənə,
Vaxtsızkən həyatdan köcdün, a Dönməz.

Səni elə tutdu amansız əcəl
Təbiblər dərdinə tapmadı çarə.
Diləklərin, arzuların özünlə
Birlikdə gömüldü soyuq məzara.

Qəbrini ziyarət eyləyir bu gün
Sinif yoldaşların, müəllimlərin.
Üzü kədərlidir, gözü nəmlidir
Məzarın önündə hər bir nəfərin.

BAYATILAR

Əzizim, belə dərdə
Dəva yox, belə dərdə.
Ana olan dözərmi
Tapdığı belə dərdə?

Əzizim, kaman ağlar,
İnləyər, yaman ağlar.
Dünyadan cavan köçən
Cavanı cavan ağlar.

Əzizim, kaman ağlar,
Dərdimi qanan ağlar,
Balası cavan ölü
Ana hər zaman ağlar.

İstəyən gələr ağlar,
Ana saç yolar, ağlar,
Oğulsuz qalan ata
Arxasız qalar, ağlar.

Günəş sönməz deyirlər,
Göydən enməz deyirlər,
Bu uğursuz səfərə
Gedən dönməz, deyirlər.

Göz tikən, vara torpaq
Əhdə, ilqara, torpaq
Qoca, cavan demirsən
Udursan, qara torpaq.

Hamıdan uca fələk
İnsafsız qoca fələk
Belə gül cavanlara
Qayırsan necə, fələk?

Əcəl atı çapardı
Nə qiyamət qopardı.
Amansız ölüm səni
Aramızdan apardı.

Bənzər idin gülə sən,
Döndün solan gülə sən,
Vaxtsız getdin, a Dönməz
Cavan idin hələ sən.

İndi də sıramızda
Yoldaşımızsan bizim.
Qəlbimizdə əbədi
Qalacaqsan, əzizim.

KİMİ

De, gül, danış, tay-tuşların içində
Əsil mətləbinə çatanlar kimi.
Atilma xeyallar burulğanına
Otuz beş yaşını ötənlər kimi.

Keçən gəncliyini, uşaqlığını
Qaynarlıq soyuyub, üzüyəndə gəz.
Keşməkeşli yollarında həyatın
Ağırlıq yükünü daşıyanda gəz.

Erkən başlamışan bu gəzintiyə,
Yaxını yaxında gəzmək əbəsdi.
21; 23 yaş hələ nədir ki?
Bu yaşda özünü üzmək əbəsdi.

Sən nədən yazdığını, necə yazdığını
Əlinə qələmi alanda düşün.
Fikir ver şeirin gözəlliyyinə
Yoxla keyfiyyətin, gördüğün işin.

Sözdə gözəl forma, şirinlik yarat,
Yığcamlıq, aydınlıq, dərinlik yarat.
Söz bölgüsü, qafiyələr, hecalar,
Şeir şeir olmaz olmasa bunlar.

MAMEDƏ AİDDİR

Mən el tutdum bir nadana
Sinamamış sədaqətin.
Hiylə qurub gəldi kələk
Əvəzində bu hörmətin.

Baxdim gözəl söz danışır,
Nə danışır, düz danışır.
Təmkinlidir, az danışır,
Anlamadım xasiyyətin.

Öz qəlbimə bilib uyğun
Sözündən çəkmədim boyun.
Axır açdı min bir oyun
Başına mən Həsrətin.

29.III.78

OYANA
(təcnis)

Yaxşı dostun qadasını alım mən,
Qoymam düşə göz önmədən o yana.
Qadam düşsün namərd dostun canına,
Kənar dolan, rədd elə o yana.

Məndən sənə yetişəndə ol sada,
Yazdığım sözlərdən həl olsa da,
Xəstəni sağaldan təbib olsa da
Ağrıyan kəs yenə deyir: «Oy ana!»

Keçmişəm enisi, yoxusu, düzü,
Həsrətəm, seçmişəm əyrini, düzü
Nadanlar arıftək istərəm düzü,
Həyatı dərk etmək üçün oyana.

HEYRANAM

Bil, ey mənim vəfali, əziz qardaşım Dilən
Keçirdiyin firavan, şən həyata heyranam.
Səfali bir guşədə məskən eyləmisən sən,
Bu gözəl şəraitə, bu büsata heyranam.

Hər günün, hər saatın keçir qonaqlı-qaralı,
Səyyadın qəlb arzuları səndə tutubdur qərarı.
Valeh olur hər kim görür bu qurğunu, bu calalı,
Hatəm səxavətinə, şan-şöhrətə heyranam.

Nə var yüksək vəzifən, nə də adlı sənətin,
Sadəcə qaravulsan, budur işin, adətin.
Vəzifəli şəxslərdən çoxdur sənin hörmətin,
Fitindəki təsirdə o qüvvətə heyranam.

Sanki hərbi əmrdir söylədiyin hər nə var,
Qətiyyətdi sözlərin heç biri olmur inkar.
Elə bil hakim verir «olar, olmaz»a qərar,
Səndə bu dönməzliyə, cəsarətə heyranam.

Nə qədər tanıyan var səxavətindən deyir,
Gözəl mərifətindən, sədaqətindən deyir.
Hörmətini saxlayır, məhəbbətindən deyir,
Bu mərdliklə sevilən o ismətə heyranam.

Maliksən saf ürəyə, sadə, şirin dilə sən,
O səbəbdən əzizim, sevilirsən belə sən.
Həsəd apararaq mən hansı tərzdə biləsən
Səndəki təbiətə, xasiyyətə heyranam.

Bu şad günlü dövranın görünüm daim var olsun,
Dost-tanışlar sevinsin, düşmənlərin xar olsun.
Həsrət tərifin yazır, qoy aləmə car olsun
Dosta belə mehriban şəxsiyyətə heyranam.

1979

GƏLİN

Salamımı qəbul edin, dostlarım
 Qoy əllər qovuşsun əllərə, gəlin.
 Gəlsəniz evimə dostunuz bilib
 Dönər sevincimiz sellərə, gəlin.

Könlümün istəyi budur biləsiz
 Heç kəsi olmasın dostsuz, kimsəsiz.
 Şair gözlərimi intizarda siz
 Qoymayın aylara, illərə, gəlin.

Arzumdur bu birlik əbədi qalsın,
 Zəfər bayraqı tək göyə ucalsın.
 Dostluqda dostlara nümunə olsun,
 Yayılsın dillərdən-dillərə, gəlin.

Sabir, Mahir –Həsrətin əzizi,
 Mən özümə həmdəm sanıram sizi.
 Gəlmək istəsəniz yad edib bizi
 Qurbanam siz gələn yollara, gəlin.

GÖRMƏDİM

Vəfasız dost, gəl incimə sözümdən,
 Sənin kimi qəlbi qara görmədim.
 «Biz çətin günlərin dostuyuq» - dedin,
 Düşdüm də köməyin dara, görmədim.

Bütün canlı bayram edər baharda,
 Arzular baharı boranda, qarda.
 Dost-dosta gəndə yox, gərəkdi darda,
 Bunu səndə mən biçarə görmədim.

Şöhrət, var dostudur dost olan kəslər,
 Şöhrətsiz bəndəyə kim hörmət bəslər?
 Pul qoymaz seçilə yaxşilar, pislər,
 Pul tək qadir olan zora görmədim.

Dosta sədaqətin, əhdə vəfan yox,
 Sanma səndən Həsrət üz döndərib, yox.
 Bil dostluğun yolu mürəkkəbdi çox,
 Tam hər oğul başa vara görmədim.

«DOST» DEYİŞMƏSİ

Şəmistan:

Usta şeyirdinə verəndə dərsi
 Həqiqət yolunu azmasın gərək.
 Bilməsə ərəbi, əcəmi, farsı,
 Gördüyü röyyanı yazmasın gərək.

Həsrət:

Kamil üsta azmaz həqiqət yolun
 Alanda dərsini biləsən gərək.
 Hər yazana şair adı verilməz,
 Şairlikdə kamil olasan gərək.

Şəmistan:

Mənəm deyib öz-özünə çəşmasın,
 Qətrə ikən qaynayıban daşmasın.
 Cəhd eləsin el gözündən düşməsin,
 Bəxtin dəftərini pozmasın gərək.

Həsrət:

Ola söz xəzinən bir ümman qədər,
 Ərlər meydanında dayanasan ər.

Nitqin atəş ola, kəlmələrin zər,
Rəqibinə qalib gələsən gərək.

Şəmistan:

Şəmistanın sözün saxla əmanət,
Dərs almışam, olmamışam xəcalət.
Bilməyən fizimat, kimya, təbiət,
Mənasız şeirlər yazmasın gərək.

Həsrət:

Çoxdur yazanların sanı, Həsrət
Ələsgər, Hüseyn hanı, Həsrət?
Kamil ustadları tanı, Həsrət
Onlardan dərsini alasan gərək.

DEYİŞMƏ II

Şəmistan:

Özün ustad sandın mənəni bilsən,
Kəm görünmə sədaqətə, ay usta.
Dərsin mükəmməldi, çox mötədilsən,
Əl atırsan avtomata, ay usta.

Həsrət:

Yersiz, kinayəli ifadələrlə
Gəl əl atma məzəmmətə, Şəmistan.
Həqiqəti deyib yazan sənətkar
Kəm görünməz sədaqətə, Şəmistan.

Şəmistan:

Sazda, sözdə imtahandan keçmişəm,
Ər dayanmaz o meydandan keçmişəm.
Atəş olub ol ümmandan keçmişəm,
Dözənməzsən zarafata, ay usta.

Həsrət:

Sazda, sözdə nə imtahan vermişəm,
Nə də ərlər meydanına girmişəm.
Amma olsa incimərəm, görmüşəm
Yüz min belə zarafata, Şəmistan.

Şəmistan:

Şəmistanın yazanları vardı, bil
Ələsgər, Hüseyn, Bəxtiyardı, bil.
Yüz ustad çağırısan yerin dardı, bil
Sən zəifsən ədəbiyyata, ay usta.

Həsrət:

Nə tablar öndə bənd yıxan selin?
Nə alar qarşısın amansız yelin?
Haqsız təhqirlərə keçməyin, gəlin,
Yaraşmayır, bil, Həsrətə, Şəmistan.

DEYİŞMƏ III

Şəmistan:

Eşitmışəm dərin məna yazılısan
Dalğalanan bəhri-ümmən, a Həsrət.
Olsa meydan xədənginə hazırlısan?
Gəlirmi özünə güman, a Həsrət?

Həsrət:

Eşitsən də görməmisən təsirin,
Odur ki, açırsan dil, a Şəmistan.
Bu meydanda aslan bilsən özünü,
Anla öndəkin fil, a Şəmistan.

Şəmistan:

Lənət de şeytana, yolunu azma,
Dərindən dərk elə, əfsanə yazma.
Haqqın dərgahından əlini üzmə,
Elə tövbə, gətir iman, a Həsrət.

Həsrət:

Həqiqəti gəl əfsanə anma heç,
Çəkil, boşluqlara yuvarlanma heç,
Təkcə mövhümata arxalanma heç,
Uçarsan dəyərsə yel, a Şəmistan.

Şəmistan:

Unutma üqbanı, gündə sal yada,
Sən baş aparırsan həddən ziyada.
Unutma dostunu hərgiz nəbada,
Çağırarsan Allah, aman, a Həsrət.

Həsrət:

Mənə nəsihətlə oxuma meydan,
Suyun nə qorxusu alovdan, oddan?
Uyub fitnələrə söyləmə hədyan,
Çəkərsən cəzasın, bil, a Şəmistan.

Şəmistan:

Güçün yoxsa ağır daşı götürmə,
Sonra peşman olub köksün ötürmə.
Arif ol, zərraf ol, zəndin itirmə,
Sənə gülər yaxşı-yaman, a Həsrət.

Həsrət:

Gəl atma özünü abı-leysana,
Qərq olarsan çevrilərsə tufana.

İstəsən gücünü mənlə sınana
Onda meydanıma gəl, a Şəmistan.

Şəmistan:
Şəmistan sözlərin saxla yadigar
Ölüm qabaqdadır açıq-aşikar.
Tökəndə üstünə odu zülfüqar
Kömək olar Sahib-zaman, a Həsrət.

Həsrət:
Sənət silahılə yüklüyəm kamil,
Həsrətəm, qorxusuz dolanıram bil.
Toxunsan ömürlük olarsan əlil,
Ümmana neyləyər göl, a Şəmistan?

AY MAMED
Dosta

Həbibim də olsan gəlməyir xoşum
Səndə olan xasiyyətdən, ay Mamed
İnsanlıqda nakamilsən doğrusu
Çox uzaqsan mərifətdən, ay Mamed.

Üzündə saqqal var, başında papaq,
Deyirlər kişidir, amma çox nahaq.
Gec-tez səni yalançılıq, fırıldaq
Salacaqdı bil, hörmətdən, ay Mamed.

«Dostunam» -deyirsən yemək zamanı,
Pünhanda gəzirsən kömək zamanı.
Yeyib-içmək, deyib-gülmək zamanı
Dəm vurursan sədaqətdən, ay Mamed.

Şöhrət düşkünüsən, səndə aşikar
Nə sədaqət, nə etibar, nə ilqar,
Nə vicdan, mərifət, nə kişilik var,
Al nəticə bu tənqidən, ay Mamed.

Dost doston nöqsanın üzünə söylər,
Namərdə kölgənə izinə söylər.
Həsrət gördüyüնü düzünə söylər,
Deyir, yazır həqiqətdən, ay Mamed.

VAR

Dost, səni sınadım tanış olanda
Dəryalar qədəri mərifətin var.
Yoldaşlar, tanışlar, dostlar içində
Hesaba gəlməyən bir hörmətin var.

Nəcib bir insansan xasiyyətdə sən
Namərdə də mərdsən, mərdə də mərdsən.
Adın, sanın dildə gəzir biləsən,
Neçə könüllərdə məhəbbətin var.

İnsanlıqda olan gözəl simalar
Səndə cəmləşibdir, tutubdur qərar.
Səxavət, sədaqət, düzlük, etibar,
Hər şeydən qiymətli bu nemətin var.

Dediyi hər sözdə bir məna verən,
Arxa, ön düşünən, gələcək görən.
Ədəblə oturan, ədəblə duran
Ağıl sahibisən, nəzakətin var.

Sən el şairisən, eldən yazırsan,
 Bol məhsul gətirən çöldən yazırsan,
 Həsrət tək qabarlı əldən yazırsan,
 Könüllər oxşayan şeriyyətin var.

VƏFASIZ DOSTLARA

Hilal tək vəfasız dostlar yolunda
 Üzüldün, çapıldın, talandın, Həsrət.
 Mərd olan kimsəyə olmadın düçar,
 Həmişə namərdə calandın, Həsrət.

Süfrələr başında özün öyənə,
 Mənəm deyib sinəsinə döyənə,
 Kişiym, sözümə düzəm deyənə
 Dost dedin, inandın, aldandın, Həsrət.

45-i keçəndə anladın ki, sən
 İstədiyin dostu tapa bilməzsən.
 Sonrakı anları bax bu səbəbdən
 Belə tənha gəzib dolandın, Həsrət.

İNCİMƏ

İncidirsən məni bu qədər ki, sən,
 Abır, ismətini alsam, incimə.
 Nakişilik eylədiyin, aləmə
 Söyləyib hörmətdən salsam, incimə.

Min hiylə, min kələk gəlirsən mənə,
 Dostluq xatirinə dinmirəm yenə.
 Axır kəsib haqqı-salamı, sənə
 Mən də sənin kimi olsam, incimə.

Lap canına doydurmusan Həsrəti,
 Dağ anlayır çəkdirdiyin zəhməti.
 Yarası sağalmaz ox kimi qəti
 Qələmimi sənə çalsam, incimə.

AY MAMED

Nə müddətdir dostum deyib mən səni
 Gəzirəm əlimdə çıraq, ay Mamed.
 Kimdən soruramsa «görmürəm»-deyir,
 Verən yoxdur səndən soraq, ay Mamed.

Əhdinə vəfali anırdım səni,
 Özümə bir həmdəm sanırdım səni.
 Qoyub dar ayaqda, çətində məni
 Dolandın həmişə iraq, ay Mamed.

Nə üçün Həsrətə gəlirsən kələk?
 Dostluq üçün kəsən vaxtı duz-çörək
 Demədinmi «bu dostluğu biz gərək
 Sədaqətlə başa vuraq» - ay Mamed.

3.IX.1979

AMMA

Dostum olduğunu etmirəm inkar,
 Unudub vicdanı atansan amma.
 Bəhanələr, firildaqlar işlədib
 Dostuna yalanlar satansan amma.

Söz açıb kişilik ləyaqətindən
 Danışırsan dosta sədaqətindən.
 Görürəm, duyuram xasiyyətindən
 Qəlbində hiylələr yatansan amma.

Kimsənin bir işi düşərsə sana
Rüşvətsiz möhvüv düzməzsən ona.
Özün oxşadırsan mömün insana,
Haramı halala qatansan amma.

Deyirsən əlimdən pislik gəlməmiş,
Yaxşılıq etməyi etmişəm vərdiş.
Başqasının ziyanına olan iş
Olsa öz xeyrinə tutansan amma.

«Sınıq calaq tatar»- deyiblər –çətin
Əvəzsiz qiyməti var bu hikmətin.
Özünü dostu bil yenə Həsrətin,
Tutduğun işlərdən utansan amma.

DÜNYADA

Çörək kəsib, dostluq eyləyən kəsin
Möhkəm gərək sədaqəti dünyada.
Darda da, gendə də ola həmdəmi,
Eyləməyə xəyanəti dünyada.

Mərd ürəklə qədəm qoya bu yola,
Tablaya düşəndə hər çətin hala.
Zəncir kimi bağlı qırılmaz ola
Dostun dosta məhəbbəti dünyada.

Dostu dostun mən pənahı bilirəm,
Bağışlarlar çox günahı bilirəm.
Dostluqda dostların şahı bilirəm
Əhməd ilə Məhəmmədi dünyada.

Dost dostuna yalan satmaya gərək,
Bir sözünü iki etməyə gərək.
Özün dostdan üstün tutmaya gərək,
Uyğun gələ xasiyyəti dünyada.

Ara, axtar elə bir dost ki, Həsrət
Onda ola dediklərin əlamət.
Qazanmış olarsan dəryaca dövlət
Tapa bilsən bu neməti dünyada.

NƏYƏ LAZIMDI

Bir kəs ki dostluğa deyilsə layiq
O kəsə dost demək nəyə lazımdı?
Genində həmdəmdi, darında gəlməz,
Gözləsən də kömək, nəyə lazımdı?

Yaxşılıq eyləsən qorxaq sanacaq,
Yamanlıq eyləsən axmaq sanacaq.
İşin düşər olsa kənarlanacaq,
Çəksən də yüz əmək, nəyə lazımdı?

Kimin varsa varı, pulu, şöhrəti,
Ona yaltaqlanar, eylər hörməti.
Yəqin bil ki, açar tapsa fürsəti
Başına min kələk, nəyə lazımdı.

Nəsihət, məsləhət gəlməz xoşuna,
Bəd əməldən çətin olar daşına.
Nə yaxşılıq etsə qaxar başına,
Verdiyi duz-çörək nəyə lazımdı?

Çalışar özünü gözə soxmağa,
Tənhalıqda tədbir tökər yixmağa.
Heç vaxt arxalanma elə axmağa
Olsa da şir-pələng, nəyə lazımdı?

Həsrətin sözlərin çıxarma huşdan
Kimsəyə dost demə sınamamışdan.
Evə sütun olmaz qarğı-qamışdan
Basırsan min dirək, nəyə lazımdı?

A DOST

Bir neçə söz deyim diqqət elə sən
Mənasını yaxşı düşün, bil, a dost.
Hörmət qazanmağa üç şey gərəkdir
Saf ürək, gülər üz, şirin dil, a dost.

Hər kəs özün etibarlı, mərd sanar,
Yüzdə biri bu adları qazanar.
İnsanlıqda müxtəlifdi simalar
Sən bunlardan tam xəbərdar ol, a dost.

Namərddə qaydадı dostonu gülər,
Şənliyin istəməz, qəmliyin dilər.
Yaxşı, yaman onda asan seçilər
Olmuş ola qəlbən-qəlbə yol, a dost.

Xasiyyətim anla sözümnən mənim,
Öyrən tutduğumu özümnən mənim.
İstəsən gələsən izimnən mənim
Saf ürəklə, pak vicdanla gəl, a dost.

Həsrətəm, mən həqiqəti sevirəm,
Etibarı, sədaqəti sevirəm.
Düzlük olan bir sərvəti sevirəm,
Yanında bir heçdi onun ləl, a dost.

AYRILANDAN
(dosta məktub)

Məndən salam olsun sizlərə, ay dost
Çəkirəm intizar, biz ayrılandan.
Həbibimsən deyib dosta yadigar
Yazmırısan bir qatar söz, ayrılandan.

Dostu dostdan ayrı salsa da zaman
Olar bir –birinə yenə mehriban.
İstək arzusilə alışib yanan
Qalıbdı yollarda göz, ayrılandan.

Budur gəlib gözönümdə durursan,
Məclislər yiğırsan, dövran qurursan.
Sağlıqlar deyirsən, badə vurursan,
Qalmayıb onlardan iz, ayrılandan.

Kəsildimi ara, getdimi hörmət,
Hani bu dostluqda olan məhəbbət?
Bağlanan əhd, bəslənilən sədaqət,
Olub şübhələrim yüz, ayrılandan.

Öz dostun Həsrətdir yazan naməni,
Özün tək vəfasız gəl sanma məni.
Deyirdin ki. unutmaram mən səni,
Çıxmadın əhdinə düz, ayrılandan.

AY HİLAL DAYI

Əsil olan dostluq etsə itirməz
Kəsdiyi qisməti, ay Hilal dayı.
Şöhrət üçün, var üçündür, unutma
Namərdin ülfəti, ay Hilal dayı.

Yaltaqlıqla dərər dostluq barını,
Dar gündə görməzsən etibarını.
Ad-san üçün satar namus-arını,
Atar da isməti, ay Hilal dayı.

Almaz məsləhətin bircə kəsin də,
Sixilar həyatın məngənəsində.
Duyulmaz səsində, nə nəfəsində
Həyat həqiqəti, ay Hilal dayı.

Çoxları yaşayır, dolanır belə,
Faydası var nə özünə, nə elə.
İstədiyi yerə ucalsa belə,
Az olar müddəti, ay Hilal dayı.

Həsrətəm, arzumdur tapmasın nicat
Nə xain, nə yaltaq, nə qəlbi cəllad.
Kimdə var sadəlik, sədaqət, saf ad
Qazanar hörməti, ay Hilal dayı.

YAZIRSAN

Mənim şair dostum, qələm yoldaşım
İri çörəkləri kökə yazırsan.
Pişiyi pələngdən, tülküni şirdən
Niyə güclü bilib, yekə yazırsan?

Gölləri dənizdən, bağcanı bağdan,
Alçağı ucadan, təpəni dağdan,
Qatığı süzmədən, şoru da yağıdan
Ayıra bilmirsən bəlkə, yazırsan.

Mahirə söyləyib nabələd, naşı,
Dəyərdə bir tutub gövhərlə daşı.
Danəni nadanla qoyub yanaşı,
Bütöv cəmdəyi də tikə yazırsan.

Çay nə qədər hirsli-hirsli dolana,
Sakitləşər töküləndə ümmana.
Qüvvədə birdirmi kəl ilə dana
Qoşquda bərabər yükə yazırsan?

İsmayıł, Müseyib, Aydın, bilir el
Şer sənətində sayılır kamil.
Şairlik səfində heç insaf deyil
Vahidi onlardan çəkə yazırsan.

Uçurub tərlənə, tutma qarğanı,
Tərlanın hünəri qarğada hanı?
İgidi çovğunda, boranda tanı,
Zəncirin dözümün tükə yazırsan.

Nə deyim, sahibi-ixtiyarisən,
Hər necə istəsən yaza bilərsən.
Çox belə çağlayan çeşmə görərsən,
Heyif ki, dürrəri kilkə yazırsan.

Həsrət söyləmir ki, şairəm mən də,
Hərdən quraşdırır yeri gələndə.
Zərbə tab gətirər durarsa öndə
Palidin yerinə cökə yazırsan.

AY MAMED

Əvvəl-əvvəl bu yazdım namədə
Salamımı mərdanə al, ay Mamed.
Nə töhmətdir, nə tənqiddir sözlərim
Mənasına düz nəzər sal, ay Mamed.

Tanış olub biz kəsmişdik duz-çörək
Bunları nəzərə alaydın gərək.
İşlətdin firıldaq, gəldin yüz kələk
Gözləmirdim səndə bu hal, ay Mamed.

Yüz əlli manatı nə müddətdi sən
Nədir ki, düzəldib verə bilmirsən?
- Yoxumdur, bağışla, istəmə desən
İstəmərəm edib halal, ay Mamed.

Yüz əlli manata satıb isməti
Kəsdin aramızda xətir-hörməti.
Nə qədər ki, incidirsən Həsrəti
Əvəzini ol haqdan al, ay Mamed.

12.IX.1979

DİLƏNƏ

Bir dəfə Mingəçevirdə olmuşam mehman Dilənə,
Gördüklərim yaza bilsəm, bağlaram dastan Dilənə,
Ağıl, kamal sahibidir, min dəfə əhsən Dilənə,
Taleyi qismət eyləyib, şənli güzaran Dilənə,
Mərd adamdı, halal olsun bu gözəl dövran Dilənə.

Hər bir günü, hər bir anı keçir qonaqlı-qaralı,
Səyyadın qəlb arzuları onda tutubdur qərarı.

Valeh olur, hər kim görür, bu qurğunu, bu cəlali
Halal zəhmət bahasına qazanıb bu dövlət –mali,
Səxavətli Hatəm kimi gətirib ad-san Dilənə.

Nə qədər ki, tanıyan var, mərifətindən danışır,
Düz işindən, düz sözündən, sədaqətindən danışır,
Yol-ərkənə kamil olan nəzakətindən danışır,
Ürəklərdə məskən salan məhəbbətindən danışır,
Mərdliyilə nəsib olub bu şöhrəti-şan Dilənə.

Gülərzüzlü, şirindilli, xoşxasiyyət bir insandı,
Dost-aşnaya, qohum-yada, hər bir kəsə mehribandı.
Toy-bayram tək keçir günü, həyatı xoş firavandı,
Soruşsalar onda belə bu varlanma haradandı
Zəhmətinin bəhrəsidir, verib yaradan Dilənə.

Xoş səfali bir guşədə, məskən salıb, şən dolanır,
Bütün ailə şad yaşayır, qəm-kədərdən gen dolanır.
İslah gördüm cümlə-cəmin, necə mehriban dolanır,
Həsrət də o ailəyə olubdu heyran, dolanır,
Arzularam ailəsilə xoşbəxtlik, sağ can Dilənə.

GETDİ

Qoca dünya yola saldı çoxların
Bəzi nakam bəzi kam aldı, getdi.
Bəzi ayaqlarda sürünen oldu
Bəzi şöhrət tapdı, ucaldı, getdi.

Tarixdə olubdur bu qayda hər an
Vara, mülkə görə sayilar insan.
Bəzi ömrün başa vurdu firavan,
Bəzi vaxtsız ikən qocaldı getdi.

Çoxu özlərini mərd, igid sandı,
Yüzdən biri bu adları qazandı.
Bəzi qorxa-qorxa gəzdi, dolandı,
Bəzi bac vermədi, bac aldı getdi.

Bəzi cəfa çəkdi, qazandı dövlət,
Yığdığı özünə olmadı qismət.
Bəzi yedi, gəzdi, çəkməyib zəhmət
Dünya şərbətindən güc aldı getdi.

Ay Həsrət, bil bir hökmü var hər anın,
Etibarı yoxdu, yox bu dünyanın.
Fərqiñə varmayır qoca-cavanın,
Kim gördü ləzzətin, o çaldı getdi.

TÜLKÜ VƏ ÇAQQAL

Bir gün rastlaşarkən
Tülküyə çaqqal dedi:
– Bu nə işdir, a tülü
Qoymusan saqqal – dedi.
Tülü cavab verdi ki,
İstəyirəm, a çaqqal
El içində özümü
Tanıtdırım ağsaqqal.
Hamı inansın mənə
Daha tülü deməsin.
Tülüllük etdiyimi
Bir kimsənə bilməsin.
Çaqqal dedi: - görkəmi
Dəyişmək olar asan.
Xasiyyət təbiidir
Dəyişilməz heç zaman.

Odur ki, bil, müxtəsər
Masqalansan nə qədər
Sanacaqlar yenə də
Fırıldaqçı, hiyləgər.

ÇOBAN VƏ QURD

Çoban durub sürüyə nəzarət eyləyirdi,
Əlində çox davamlı bir çomağı var idi.
Ona baxıb fərəhlə deyirdi: - bir dənəsən
Neçə ki, mən çobanam, sən mənim əlimdəsən.
Qoruyacam səninlə təhlükədən sürüünü,
Yırtıcıya, düşmənə yedirtmərəm birini.
Bir canavar bu zaman yaxınlaştı sürüyə,
Çoban görüb ucadan:

Dedi: - qayıt geriyə.
Lakin ona canavar
Əhəmiyyət vermədi,
Yetirib qoyunları
Parçalamaq istədi.
İşlə belə görəndə
Yaman hirsəndi çoban.
-Kəsərəm nəfəsini
-Dedi: - bu saat, dayan.
Cəld cumaraq üstünə
Yerə sərdi qurdu o,
Ağzında dişlərini
Bircə-bircə qırdı o.
Sonra qurda: - bax budur
Sənin cəzan- söylədi.
- Bil ki. – düşər bu hala
Yolun azan – söylədi.
- Günahkar olduğunu

Bəlkə indi biləsən.
Qurd inləyə-inləyə
Çox öyünmə –dedi-sən.
- Əlindəki çomaqdı
Cəsarət verən sənə.
O çomaq olmasaydı
Bata bilməzdin mənə.
Çoban təsdiq eylədi
Canavarın sözünü.
-Kim olsa qorxar –dedi
-Görsə sənin üzünü.
Odur ki, söyləyirəm
Doğrusunu, bil ancaq
Yırtıcı olmasaydın
Götürməzdim mən çomaq.

ƏSGƏR GEDƏNLƏR ÜÇÜN
12.10.2001

Atan, anan arzu etmiş körpəykən
Görmə həyatında qada sən, oğlum.
O gününə qurban kəsərəm sənin
Böyüyəsən, əsgər gedəsən, oğlum.

Gəlib çatdı istənilən həmin gün,
Arzular yerinə yetdi, nəhayət.
Böymüsən indi bir əsgər kimi
Gedirsən etməyə Vətənə xidmət.

Sədaqətlə xidmət eylə Vətənə,
Çətinlikdən qorxma, cəsarətli ol.
Ata, ana, qohum, qardaş, el – hamı
Sənə bir ağızdan deyir: yaxşı yol.

Get yaxşı adla gəl, arzumuz budur,
Belə bir məclis də quraq burada.
Deyək, gülək, yeyək, içək, şənlənək,
Sağlığına badə vuraq burada.

QARDAŞ

Gözlə, qoyma doğma yurda
Düşmən izi düşə, qardaş.
Xain baxan gözlərini
Öz nizənlə deş, a qardaş.

Qoru elin sərvətini,
Vətənini, millətini.
Vur əsgəri xidmətini
İncimədən başa, qardaş.

Sədaqətli ol Vətənə,
O, bəxş etmiş xoş gün sənə.
Baş əyibən döñə-döñə
Ona sadıq yaşa, qardaş.

İşlərində qazan zəfər,
Dön elinə üzügülər.
Atan, anan yolun gözlər
Dost-tanışla qoşa, qardaş.

ƏZİZ BALA

Qohuma, qardaşa, dosta, naməndə
Hər an xoş xəbərlər yaz, əziz bala.
Çətinliyə sinə gərib mərd dayan,
Əymə vüqarını, döz, əziz bala.

Ataların belə bir məsəli var:
«Rişəsində mərdlik olan mərd olar».
Namərd lənət, mərd rəhmət qazanar,
Mərdliklə ad qazan, gəz, əziz bala.

Düşməninə boyun əymə dünyada,
Vətən, el yolunda can eylə fəda.
Vətəndən alırıq hünər, güc, qida,
Borcluyuq ona da biz, əziz bala.

GƏLMIŞİK (əsgərlərin dililə)

Vətənin borcunu vermək üçün biz
Xidmətə könüllü olub gəlmişik.
Anamız torpağın, el-obamızın
Ürəkdən qeydinə qalıb gəlmişik.

Qəlbimiz, sözümüz, niyyətimiz bir,
Kinimiz, gücümüz, cürətimiz bir.
Düşmənə zərbəni çalmağa əlbir
Yetkinlik yaşına dolub gəlmişik.

Sənin övladınıq, ey Azərbaycan
Hazırıq yolunda getməyə qurban.
Sədaqət andına hazırlıq hər an
Özündən tərbiyə alıb gəlmişik.

**MÜHARİBƏDƏ HƏLAK OLAN
ƏSGƏRİN DİLİYLƏ
(sifariş) 1991-ci il**

Ay ellər, bu məzarda
Gözü nəmlı yatıram.
Dəvasız dərd əhliyəm
Qəlbi qəmli yatıram.

Xəstə düşdüm, dərdimin
Bulunmadı çarası.
Parçaladı sinəmi
Dərdlərimin yarası.

Batıb qaldı gözüm də
Neçə arzu, diləyim.
Bu qədər dərd yükünə
Tablamadı ürəyim.

Gətirdi zalim fələk
Dərd üstünə dərdimin.
Mənəm burda uyuyan
Yarası min, dərdi min.

MƏRHUM ƏSGƏRİN DİLİYLƏ

Sədaqətlə xidmət etdim vətənə
Sonacañ borcumu verə bilmədim.
Dedim qabaqdadı sevincli anlar,
Tale bəd gətirdi, görə bilmədim.

Gənclik həyatıma bir cəllad kimi
Əcəl qılınçını çaldı vədəsiz.

Qəlbimdə, gözümdə qaldı istəyim,
Arzu çiçəklərim soldu vədəsiz.

Əsgər yoldaşlarım, əsgər dostlarım
Gözünüz öündən asın əksimi.
Məni xatırlayın ömrü yarımcıq
Dünyadan köç edən nakamlar kimi.

ALLAH
1990-ci il

Həmişə istəyim bu olub mənim
Gəncliyin çıçayı solmasın, Allah.
Bahar bağlarına xəzan yelləri,
Gözlərə qəm yaşı dolmasın, Allah.

Dinc xalqımız gördü yaman müsibət,
Lənət bu qurğunu qurana lənət.
Haqsızlığa zəfər çalsın həqiqət,
Xeyir şərə təslim olmasın, Allah.

İyirmisi yanvar o qanlı dövran
Ölüncə qəlbimdə qoparar tufan.
Varlığına inanaram o zaman
Nahaq qanlar yerdə qalmasın, Allah.

Haqq çağırən səslər batır, nə üçün,
Məhbəsdə, zindanda yatır, nə üçün,
Düşmən mətləbinə çatır, nə üçün,
Niyə bunu dünya bilməsin, Allah?

Xoşbəxt yaşamağa yoxdu imkanım,
Qəm, kədər içində üzülür canım.

İnsaf et bu kölə Azərbaycanım
Köləlikdə batıb qalmasın, Allah.

Özgələrə işləmişik 70 il,
Dinclik nədi bilməmişik 70 il,
Çox qazanıb, az yemişik 70 il,
Niyə haqq yerini almasın, Allah?

Uzun illər ümid verən siyaset
Səadət yerinə gətirib möhnət.
Xalqımın başına gələn fəlakət
Amandı bir daha gəlməsin, Allah.

ZALIM CƏLLAD ƏLİNDƏ

20 Yanvara həsr olunub

Üzülürəm ay ellər
Zalim cəllad əlində.
Əzilirəm ay ellər
Zalim cəllad əlində.

Tapılıydı kaş çəkən
Bu dərdləri mənlə tən.
Qanla sulanır Vətən
Zalim cəllad əlində.

Oğul dağlı hər ana
Ağlayır yana-yana.
Səsi düşüb cahana
Zalim cəllad əlində.

Çəmən ağlar, dağ ağlar,
Meşə ağlar, bağ ağlar,

Qara gülər, ağ ağlar
Zalim cəllad əlində.

Dağılsın taxtın, fələk
Daş dəlir baxtın fələk.
Boğulur arzu, dilək
Zalim cəllad əlində.

Qərənfillər yan üstə
Döşənibdi can üstə.
Qan tökülür qan üstə
Zalim cəllad əlində.

Solan güllərim haray,
Qərənfillərim haray,
Qalıb ellərim haray
Zalim cəllad əlində.

Tükənibdi səbirlər,
Üzülübdü ümidlər.
Həlak olur igidlər
Zalim cəllad əlində.

Gedim kimə güvənim?
İçimdədi düşmənim.
Haqsız ölürlər ölənim
Zalim cəllad əlində.

Nə vaxtacan hələ biz
Ömür sürək belə biz?
Niyə qalaq kölə biz
Zalim cəllad əlində.

Açılarıq solmariq,
Yada təslim olmariq,
Birlək olsa qalmariq
Zalim cəllad əlində.

Sərvətimiz, varımız,
Günəşli diyarımız,
Qalib ixtiyarımız
Zalim cəllad əlində.

Düşməni dost bilmisik
Xidmətində olmuşuq.
Beləcə qocalmışıq
Zalim cəllad əlində.

Ay Həsrət, çək ax ağla,
Bu dünyaya bax ağla,
İnsaf əli yox, ağla
Zalim cəllad əlində.

25.01.1990

MƏRHƏMƏT EYLƏ
1990-ci il

Ey böyük yaradan aman günüdür
Bizim bu ellərə mərhəmət eylə.
Əkən, biçən, quran, tikən, yaradan
Qabarlı əllərə mərhəmət eylə.

Ağalar bildiyin edən zamandı,
Yoxsulu, kasibi didən zamandı.
Əlac sənə qalib, Allah amandı
Dərdli könüllərə mərhəmət eylə.

İşsizlər çoxalıb iş tapa bilmir,
Qalıbdı əlləri boş, tapa bilmir.
Əlacsız, imkansız hesaba gəlmir,
Sən o zəlillərə mərhəmət eylə.

Boş qalan torpaqlar əkilə gərək,
Sökülən, dağilan tikilə gərək.
Bağ-bağçanı barsız qoyma, a fələk
Açılan gullərə mərhəmət eylə.

Ağirdı vətəndə yurdsuz yaşamaq,
İnsafmı yadlara qala Qarabağ?
Çox şəhidlər verdi bu ana torpaq,
Gələn nəsillərə mərhəmət eylə.

Çox ana-bacılar qalıbdı ağlar,
Oğul, qardaş dərdi köksünü dağlar.
Atını oynada qıyma yağılar
Məhsullu çöllərə mərhəmət eylə.

Ehtiyac içindən çıxart milləti,
Dağıt üstümüzdən bu fəlakəti.
Etdiyi arzuya yetir Həsrəti,
Haqq deyən dillərə mərhəmət eylə.

FƏLƏK
(müxəmməs)

Nə qalıbdı etmədiyin
Özün gətir sana, fələk.
Çox gəncliyin çıçayıni
Döndərdin xəzana, fələk.
Neçə ana-bacıları

Qoydun yana-yana, fələk.
Çoxlarını edib bədbəxt
Saldın zimistana, fələk.
Heç təbibdə bu dərdlərə
Yox dava-dərman, a fələk.

Xuday kimi bir oğulun
Talehin eylədin qara.
Ağlar qoydun anasını
Yarına geydirdin qara.
Şirin sevgi şərbətini
Çeviribən zəhirmara
Toyunu döndərdin yasa
Vaxtsız göndərdin məzara.
Necə qıydın kam almamış
Belə bir cavana, fələk?

Bir kimsənə varmı görən köksünə dağ çəkmədiyin,
Sevincin döndərib qəmə gözündən yaş tökmədiyin,
Dərd əlindən qamətini kaman kimi bükmədiyin?
Bir yırtıcı ejdahasan, ömür yoxdu sökmədiyin
Pəncəndən heç bir qəhrəman qurtaranmaz can, a fələk.

Əlimdə olsa ixtiyar zəhər qataram aşına,
Elə dərdi verrəm sənin ana, bacı, qardaşına.
Onun başına gətdiyin gətirrəm sənin başına,
Tutduğun bəd əməlləri yazdıraram baş daşına
Oxuyanlar yaymaq üçün zülmünü cahana, fələk.

Səbəb nədir hər an belə
Dərd qananı ağladırsan?
Gülər üzlü, saf ürəkli
Mərd insanı ağladırsan?
Arzuya, kama yetməmiş

Gül cavanı ağladırsan?
Həsrət kimi yolunda düz
Dolananı ağladırsan?
Zərrəcə fərq qoymayırsan
Yaxşıya, yamana, fələk.

FƏLƏK
22.01.1991-ci il

Bütün qatillərin başçısı sənsən
Haqsızlığa yollar saldırın fələk.
Hünər meydanında mərdi basdırıb
Namərdə zəfərlər çaldıran fələk.

Sənsən səbəbkəri nahaq qanların
Dünyadan günahsız köçən canların.
İlham, Fərizə tək gül cavanların
Arzu çiçeyini solduran fələk.

Qəlbimə vurmusan elə bir yara
Onu sağaltmağa tapmirəm çara.
Görüm gömüləsən özün məzara
Ölməzləri vaxtsız öldürən fələk.

Nalə çəkir sinədağlı hər ana
Taxtı-səltənətin boyansın qana.
Bəd niyyətlə səfər edib cahana
Özünü dost kimi bildirən fələk.

Köksünə çal-çarpaç çəkilən dağı
Unuda bilərmi Vətən torpağı?
On beş qardaşına kəsilib yağı
Düşməni özünə güldürən fələk.

Ömrüçə qarğışçın tanı Həsrəti
Ürəyim səninlə barışmaz qəti.
Dağıdır qüdrətli bir məmləkəti
Adını dillərdən sildirən fələk.

QARABAĞ

Odlar diyarının dilbər guşəsi
Sənə qurban canım, gözüm, Qarabağ.
Ölərəm, yadlara vermərəm səni,
Budur mənim ürək sözüm, Qarabağ.

Gen süfrəli, bol nemətli diyarım,
Hər qarışı ləl sərvətli diyarım.
Ey həmişə təravətli diyarım
Necə səndən əlim üzüm, Qarabağ.

Aranımda, yaylağımıda axı mən,
Doğma Vətən torpağımıda axı mən,
Öz evimdə, öz bağımda axı mən
Qorxa-qorxa niyə gəzim, Qarabağ?

Səndən çəkiləcək gözü düşmənin,
Vətənim, mən buna əminəm, əmin.
Dağların tək dəyanətli həmdəmin
Minlərlədir, ay əzizim Qarabağ.

Tarixindən məlum olmuş hər anın,
Sən öz parçasısan Azərbaycanın.
Haqlıdır tələbi milyon insanın
Əzəldən bizimsən, bizim, Qarabağ.

YENƏ
1991-ci il

Üzülmüş gül solacaqdı
Min şərait olsa yenə.
Dərdli dərdin unudanmaz
Hey danışib gülsə yenə.

Bir məsəl var dil əzbəri
«Toxun acdan nə xəbəri»?
Tabe edən tabeləri
Saymır, saymaz ölsə yenə.

Həqiqəti deyir Həsrət
Haqsızlığa edir nifrət.
Yazır görsə nə cinayət
Yazacaqdı bilsə yenə.

NEYLƏYİM AXI
1991-ci il

Məndən soruşursan: - nə fikirlisən?
Fikirli olmayım, neyləyim axı?
Tükənir ehtiyat, artır ehtiyac
Xəyalə dalmayım, neyləyim axı?

Tablaya bilmirəm bu əziyyətə,
Kosmik sürətilə artan qiymətə.
Düşmüsəm çıxılmaz bir vəziyyətə
Çarəsiz qalmayım, neyləyim axı?

Ümidlərlə yaşasaq da biz hələ,
Ümidsiz baxıram önə, ay lələ.

O keçən zamanlar çətin ki, gələ
Yadıma salmayım, neyləyim axı?

Necə olum şən, ehtiyac içində,
Keçir ömür, gün ehtiyac içində.
Həsrətəm, yüz, min ehtiyac içində
Vaxtsız qocalmayım, neyləyim axı?

YAVAŞ-YAVAŞ

Günlər, aylar keçir, yaşı örür artıq
Düşür saçlarına dən, yavaş-yavaş.
Çekilir təravət, azalır həvəs,
Daha qocalıram mən yavaş-yavaş.

Vaxtında mənzilə çata bilmirəm,
Əvvəlki işləri tuta bilmirəm.
Yersiz danışıram, xoşa gəlmirəm,
Düşürəm nəzərdən gen yavaş-yavaş.

Sözümdə, işimdə tapırlar qələt,
Huşum gedir, ağlım azalır əlbət.
Yaş ötdükcə görünür ki, Həsrət
Dəyişirsən belə sən yavaş-yavaş.

QOCALDIM

Yoxdu yarı yaşım, ağarıb başım,
Verib gəncliyimi yelə, qocaldım.
Harda bir haqsızlıq gördüm düşündüm,
Saldım ürəyimə, belə qocaldım.

Tablamadım mənə dəyən təpiyə,
Sözlərim dəymədi bircə qəpiyə.
Döndüm su üzündə üzən köpüyə
Dağıldım, qarışdım selə, qocaldım.

Həsrəti kimsəsiz yaratdın, Fələk
Nə dostdan, sirdəşdan, yaritdin, Fələk.
Verdiyin dərədlərə tablamır ürək,
Əzablarda qala-qala qocaldım.

QIZI TƏRANƏNİN ATASINA ARZUSU 2016-ci il

Gördüm kitabının üstdəki sətri
Həyatın dumanlı olmasın, ata.
Yüz illik bir ömür vurasan başa
Gözlərinin nuru solmasın, ata.

Səksən yaş nədir ki, yüzü görəsən,
Nəticələrinə toy da edəsən.
Ağrısız, acısız ömür sürəsən
Qəm, kədər yoluna gəlməsin, ata.

Sənsən başımızın o parlaq tacı,
Sənsən ömrümüzün hər ehtiyacı,
Sənsən əlimizin hər an tutacı,
Sənsiz bir günümüz olmasın, ata.

SƏS VERİRƏM
1991-ci il

Doğma Azərbaycanım, Odlar yurdum, Vətənim
Azad, müstəqil ölkə olmağa səs verirəm.
Tanınmaq üçün aləmdə bu günəşli diyarım
Suverenlik adını almağa səs verirəm.

Yeraltı sərvətlərim, yerüstü sərvətlərim
Öz xalqımın, özümün olmağa səs verirəm.
Dörd cəhətdə kanarla birləşən sərhədlərim
Əbədi toxunulmaz qalmağa səs verirəm.

İqtisadi sahədə xoşbəxt yaşamaq üçün
Şən, firavan günləri görməyə səs verirəm.
Günbəgün artsın deyə Vətənimin qüdrəti
Dağılmaz el birliyi hörməyə səs verirəm.

SƏS VERİN
1993-cü il

Ey çoxdərdli xalqım, eşidin məni
Dərdə çarə qılan kəsə səs verin.
Ehtiyacdan çıxmaq üçün milləti
Nicat yolu bulan kəsə səs verin.

Birliyi, düzüyü doğru yol seçən,
Bu haqq yoldan dönəməməyə and içən,
Vətən, el yolunda canından keçən
Keşikdə mərd duran kəsə səs verin.

Bilirsiniz döylür kim, döyür kim,
Görürsünüz qazanır kim, yeyir kim.

Həmişə olubdur məzлum və hakim,
Bu zənciri qıran kəsə səs verin.

Hörmət eyləməyin qansoranlara,
Zəhmətsiz gəlirlə dolananlara.
Haqsız, ədalətsiz yol tutanlara
Haqlı zərbə vuran kəsə səs verin.

Bu yerdə kimlərdi azad, müstəqil,
Onlarla, yüzlərlə gətirrəm dəlil.
İstismardan, etiyacdən çıxa el
Buna tədbir görən kəsə səs verin.

Mən demirəm özgə kəsi dinləyin,
Qəlbinizdən gələn səsi dinləyin,
Xoşümüdü gül nəfəsi dinləyin,
Əhdə sadiq olan kəsə səs verin.

Biz düşmüşük anlaşılmaz yollara,
Baş alıb gedirik bilmirik hara.
Ümüd bəsləməyin zülmkarlara,
Halınıza yanan kəsə səs verin.

Gözlərə pərdədir hər bir siyaset,
Xanlara, bəylərə eyləyir xidmət.
Uymayın hiyləyə, ay yazılıq millət
Qayğınıza qalan kəsə səs verin,
Elə arxa gələn kəsə səs verin,
O Dahiyə – Heydər Əliyevə səs verin!

**MEHRİBAN XANIM ƏLİYEVAYA
(ölkənin birinci xanımı)**
Aprel, 2016

Özün gənc anasan, xidmətin böyük
Anaları sanır analar səni.
Sədaqətin böyük, zəhmətin böyük
Əvəzsiz yetirib bu diyar səni.
Təbəssümlü, xoşsimalı xanımsan
Heydər ocağına layiqli adsan
Xalqımızın əzizisən, Mehriban!

Harda varsa ehtiyacı olanlar
Sənə güvənlər, arxalanırlar.
Səni özlərinə həmdəm sanırlar
Yurdumuzun dayağisan, Mehriban.
Daha xoş günlərə uzanıb gedən
Yolumuzun mayağisan, Mehriban!

Sən səfər edəndə elə, obaya
Sevinclər qəlblərdə dönür gur çaya.
Şöhrətin yayılıb bütün dünyaya
Sevir səni millətimiz, Mehriban.
Bol sulu, gur selli çaylara bənzər
Sənə olan hörmətimiz, Mehriban!

Şəhid anasının öpdün əllərin
Söyləyirəm anasıdır ellərin.
«Qarabağ bizimdir» deyən dillərin
Od püsgürən nəfəsisən, Mehriban.
Qüdrətini düşməninə göstərən
İgidlərin haqq səsisən, Mehriban!

Heydər ocağının yetirmələri
Belə olmalıdır, – deyirəm bəli.
Düşəndə çətinə uzanan əli
Tutmusan, tutursan hər an, Mehriban.
Səxavətin hər insana bəllidir
Bilir bunu bütün cahan, Mehriban!

Qayğıkeş ata tək görüb İlhamı
Sevir qoca, cavan, sevir el hamı.
Ömrüçə parlasın bəxtinin şamı
Qoruyasız bu ölkəni qoşa siz.
Yüz illik şərəfli həyat keçirib
Bir vurasız ömrünüüzü başa siz!

Azərbaycan! Odlar yurdu bu diyar
Bir ölkədir azadelli, bəxtiyar.
Önündə İlhamı, Mehribanı var
Qoy onlar yaşatsın, onlar yaşasın.
Sədaqətlə xidmət edən vətənə
El qayğısı çəkən canlar yaşasın!

TAPMACALAR

Bir quyum var, özünə
Uyğun çatı hörmüşəm.
Quyunun işlərini
O çatılə görmüşəm.
Hər nə atsam oraya
Çatıya bağlayıram
Uzununa çatmayır
Ortadan qatlayıram
Deyə bilərsinizmi
Çatı necə hörülüb,
Quyu necə qazılıb?
Onların haqqında da
Bu tapmaca yazılıb?

Dairə şəkilli bir dənə göl var
Ortasında bitib uca bir çınar.
Hər tərəfi çəmənlikdi bu gölün
Əsil biçənəyə bənzəyir, bilin.
Öz atını bu sahədə bir nəfər
Otarmaq fikrinə düşdü müxtəsər.
Belə fikirləşdi: «Atı çinara
Bağlasam hərlənər istəsə hara».
Odur ki, hördürdü göl boyda çatı
Hörüklədi həmin çinara atı.
O, nə gölə girdi, nə atdı kəmənd,
Çatını çinara necə etdi bənd?

İki nəfər dayanıb
Şirin söhbət edirdi.
Atlı olan bir şəxs də
Onlar səmtə gedirdi.
Dayananlardan biri
Belə bir söz söylədi:
«Gələn atamdır, mənsə
Oğlu deyiləm», dedi.
Tapmacanın cavabın
Kim bilirsə söyləsin
Onların qohumluğun
Düzgün isbat eyləsin.

Bacıoğlu, xala edirdi söhbət,
Belə mübahisə düşdü nəhayət.
Oğlan dedi:- söz verirəm sənə mən
Göydə quşu vurram necə istəsən.
Yaxınlaşan quşu göstərib arvad
- Bacarırsan,-dedi, -ortasından at.
Oğlan quşu dərhal aldı nişanə
Ona gullə atdı yalnız bir dənə
Atılan o gullə getmədi boş'a
İstənilən kimi dəymışdı quşa.
Odur ki, arvada verdi bir sual:
- Götür quşu, yaxşı-yaxşı nəzər sal.
Gör quş ölüb, ya qarnında balası?
Ona necə cavab versin xalası?

Həm geniş, həm dərin olan bir gölün
İçində bir alma ağacı vardı.
Gövdəsi palida bənzəyir, bilin
Gövdəsi çinar tək düz və hamardı.
Bu ağaç o qədər gətirib ki, bar
Budaqlar əyilib ağırlığından.
Amma bu ağaçda bir meymun da var
Gəzir budaq-budaq, yeyir almadan.
Bir qocanın düşdü oradan yolu
Görünçə ağaççı dərhal dayandı.
Baxdı budaqlara, almalar dolu...
Əlləri çatmadı, ağızı sulandı.
Üzə də bilmir ki, getsin oraya,
Meymuna da necə alma ver desin?
Qoca baxa-baxa qalib almaya
Bəs o neyləsin ki. almadan yesin?

Gördüm çəmənlilikdə bir kəndli qızı
Qarışiq otarır qoyunla qazı.
Yaxınlaşış ona soruştum, ay qız
Otarırsan neçə qoyun, neçə qaz?
Belə cavab verdi: - düzü, a qardaş
900 ayaqdı, 302 baş
Dəqiq göstərici bu ədədlərdi
Özün hesabla, tap, gör nə qədərdi?

Qazanmaq istəsən əgər artıq bal
Bu əməliyyatı icra et dərhal.
Ədədlər içindən iki ədəd seç
Cəmi doqquz olsun, fərqi səksən üç.

Tənəkdən bir salxım üzdü üç nəfər
Eyni yetişməyib üstə gilələr.
Belə ki, salxımda söyləyim aşkar
Dəymış gilə də var, kal gilə də var.
Salxımın üstündə olan gilənin
Dörddə bir dənəsin birinci yedi.
İkinci yoldaş da: - «qalan gilənin
Dörddə bir dənəsi mənimdir», dedi.
Yerdə qalanınsa üçüncü nəfər
Dörddə bir dənəsin qoparıb aldı.
Yerdə qalanısa sayıb gördülər
Salxımda əlli dörd kal gilə qaldı.
Bəlkə tapasınız siz, yeyilməmiş
Salxımda nə qədər gilə var imiş?

Ovçu etmək üçün bir neçə şikar
Göz gəzdirdi, görsün harada quş var.
Boylandı bir qədər, baxdı bir qədər,
Sataşdı gözünə çoxlu sərçələr.
İstəmədi gullə atsın onlara
Bir neçə göyərçin gördü bu ara.

Baxdı ona tərəf uçusur onlar
Sayıb öyrəndi ki, on dənə quş var.
Ovçu öz –özünə düşündü belə:
-Onlara dəyməsin enməmiş hələ.
«Münasib bir yerdə duraram, dedi
-Onuna bir güllə vuraram», dedi.
Quşlar göydə bir az dövrə vurdular
Yaxınlıqda bir ağaca qondular.
Ovçunun bu yerdə işi düzəldi
Tüfəngi götürüb yaxına gəldi.
Sayında on olan bu göyərçinlər
Bir budaqda, bir cərgədə idilər.
Onları birlikdə nişanə aldı
Amma bacarmadı, birini saldı.
Hesablayın, vurulandan savayı
Ağacda quşlardan neçəsi qaldı?

Bir az dənim vardı, üyütmək üçün
Onu töküb dəyirmənləq elədim
Sərdim kılım üstə, nəm olduğundan
Bir qədər gün vursun, yiğaram, dedim
İşin tərsliyindən hardansa bir it
Gəlib o taxılın üstündə yatdı.
Açıqlanıb ona bir yaba atdım
Yaba süzüb itin qarnına batdı.
Fırıldır yerində fırfıra kimi,
Çox çalışdı, qalxa bilmədi yerdən.
İtdən axan qana bulandı taxıl
Salamat qalmadı bircə dənə dən.

Lazımsız bilərək tökümmü çölə
Yoxsa onu təmizləmək olarmı?
Tədbir gözləyirəm sizdən, a dostlar
Onu saf etməyin əlacı varmı?

Bir ailənin 32 üzvü var
23-ü səcdə qılır 9-a.
Tabe olmalıdır çoxlara azlar,
Nədən onlar tabe olur 9-a?

O ailəyə görməmişəm bir əvəz,
Bir-birindən ayrı iş görə bilməz.
Birgə barı hörər, yarı bölünməz
Pillə-pillə bölən bölür 9-a.

23 nəfərdə bir belə hal var
14-ü səslənir, 9-u lal, kar.
Bu sırrı tez tapar elmi olanlar,
Onlara bənzər hal gəlir 9-a.

9 nəfər 23-dən fərqlənir,
4-ü kobud, 5-i asta səslənir.
9, 23-dən azad hərlənir,
23-lər külüng çalır 9-a.

Alim, mömin o ailədən dərs alır,
Ad qazanır, şöhrət tapır ucalır.
Həsrət də o ailədən söz salır,
23-lə heyran qalır 9-a.

On biri yarıya elə böl ki, sən
Qismətində bütöv altı alınsın.
Doqquzu da yarı bölüb eləcə
Dörd ala biləsən qalıq qalmasın.

On ikini bölüb iki hissəyə
Qalıqsız tam yeddi al bacarırsan.
Doqquz almaq üçün birin üstünə
Yuvarlaq bir onluq gəl bacarırsan.

Səkkiz aldım qismətində müxtəsər
On üçü yarıya tən böləndə mən.
Yetdim isbatına bu əməllərin
Dörd aldım bir üstə beş gələndə mən.

Hansı ədəd sonsuzluğa çevrilir
Üfüqi formanı alan çağında?
Hansı xaldı sonsuzluğa döndərir
İstəyin vahidə çalan çağında?

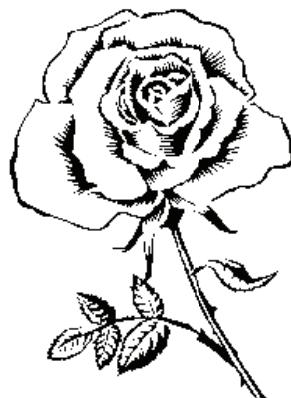
Dördərqəmli ədədin beşlə qurtarır sonu
Artım min səksən olar, əvvələ yazsaq onu.
Soruşulan belədir
Tap əvvəlki ədədi.

Bir ərəb üç oğluna
19 dəvə verdi.
«Onları aranızda
Elə bölün ki, dedi
-Dəvələrin yarısı
Böyük qardaşın olsun.
Dördə bir dənəsini
Ortancıl qardaş alsın.
Beşdə bir dənəsi də
Kiçik qardaşa qalsın.
Qardaşlar əməl etdi
Ata deyən qaydaya.
Neçə baş dəvə düşdü
Bu bölgündə hər paya?

Bir qədər şitil var, bir neçə də cız,
Şitillənmək işi qalıbdı yalnız.
Hər cıza 48 şitil vursalar
Bütün cızlar dolar, bir şitil qalar.
Hər cıza 49 şitil vursalar
Onda bir cız başdan-başa boş qalar.
Burda bizdən soruşurlar, a dostlar
Nə qədər şitil var, nə qədər cız var?

Yığılıb 8 nəfər
Bir bağa etdik səfər.
Bağban bizə göstərdi
8 narın yerini.
Bağışladı onlardan
Hərəmizə birini.
Yerdə qaldı 7 nar
Açmasını kim tapar?

*Təəccüb etməyin dediklərimə,
Hər gizli qifilin öz açarı var.
Bir az düşünsəniz tapacaqsınız,
Cavab gözləyirəm sizdən uşaqlar.*

MÜNDƏRİCAT

Müəllifdən.....	3
Yazıram	4
Var mənim	4
Mənimkidir	5
Ay ana	6
Ana Vətən	7
Sual verib sorsalar	8
Kəndimizin tərifi.....	8
Gəlin	10
Mingəçevir	10
Vətən eşqi	11
Bizim yerin	13
De, yaz.....	13
Bu yerdə.....	14
Yadına düşdü	14
Xoşbulaq	15
Ağ qızıl	16
Vurğunuyam mən	17
Bizik	18
Sevirəm	19

Deyiləm	20
Deyim	21
Ola	22
Məncə	23
Ola	23
Əsirgəmə	24
Görəydim	24
Qonşu payı	25
A dostlar	25
Olmasa	26
Təkan olmasa	26
Müəllimlərə	27
Müəllimlər haqqında	28
Bilik günü	29
Əlifba bayramı üçün	30
Pioner	31
Tənbəl Yasəmən	32
Tənbəl şagirdin diliylə	32
Tənbəl şagirdin dililə	33
Şagirdə həsr olunur	35
Son zəng	36
Fərəh hissi	37
Gündü bu	38
Adılə müəlliməyə	38

Nümunə müəlliməyə	39
Oğlum Qalibə.....	41
Qızıma nəsihət	42
Şəfəq nəvəmə	43
Şəfəq nəvəmə	44
Sevinc Astaralı.....	46
Sevinc Astaralı.....	46
Həkimlər haqqında	47
Müzəffər həkimə	48
Ay həkim	49
Həkim	50
Paşa Qəlbinura	51
Kimiyəm	52
Dözenlərdənəm	52
Olarmı	53
Neyləsin	53
Üzüləndəmi	54
Oğul	54
Kimi.....	55
Ata və oğul	56
Füzuli.....	57
Dözə bilmirəm	58
Kömək	58
Olmaz	59

Əzizim	60
Dilim.....	60
Səni	61
Vurğunam.....	62
A qardaşım	62
Gərək	63
Mirzə	63
Görən.....	64
Anlar	64
İnsana	65
Fakt	66
A qardaşım	67
A qardaş	67
Darixma.....	68
Ay xala	69
Gülüm.....	69
Məhəbbətin gücü.....	70
Sırasındadı.....	70
Ya o, ya mən.....	71
De bilim	72
Niyə küsmüsən	72
Qurbanı sənə.....	73
Nə olar görən	74
Qorxuram	74

Ay kız	75
Səninlə	75
Qaşların	76
Sən Allah	77
Onu bilmirəm.....	77
Gülə-gülə.....	78
Dilbər	78
Bəlkə	79
Yaxşıdır	79
Gülüm	80
A Dilbər.....	81
Sevirəm	81
Bilməyirsənmi	82
Bilmirəm	83
Görüm	83
Ay üzü dönmüş	84
Geri dön.....	85
İncimə.....	85
Deynən	86
Ay sinəsində.....	87
Sənin	87
Ala gözlüm.....	88
Ay canan.....	88
Cığalı təcnislər	89

Cığalı təcnis IV	92
Təcnis	93
Təcnis	94
Eylərəm.....	94
Keçə.....	95
Bülbül	95
Gözəlim	96
Olasan.....	96
Mən nə bilim.....	97
Demədimmi	97
Görən.....	98
Bilməz.....	99
Tamaşa	99
Bəs	100
Məzəli söz	100
Nədən	101
Ağrin alım.....	102
Gülniyar.....	102
Vəfasız	103
Deynən	104
Ata və qız.....	104
A Ceyran	106
Qız	107
Gözlərinə	107

Vurulmuşam	108
Gərək	108
Qucağında	109
Mən axı.....	109
Ağrin alım.....	110
A gözlər	110
Gör	111
Gözel qız	111
Var.....	112
Ay qız	112
İnci.....	113
Bağışlaram	113
Gözlərə	114
Gərək	114
Belə	115
Olarmı	116
Necə.....	116
Niyə	117
Ay qız	117
Afətim.....	118
Nə üçündür	118
İstədiyim olarsa	119
Mənim	120
Afət.....	120

Könül	121
Gərək	121
Kim nə deyir, qoy desin	122
Çırpinır	122
Ağlama	123
Ağlamasınmı	123
Mənim	124
Ağlama	124
Dedi	125
Ay Qız	126
Gülüm	127
Necə bilim	128
Aşıqəm	128
Görə	129
Məni	129
Eləsən	130
Bilmərəm	130
Dilbərim	131
Qucağında	132
Olarmı	132
Afətim	133
Oğlan və qız	133
Görmüşəm	134
Sevda Can	135

Qadan alım	136
Demədimmi	136
Gülüm	137
O tərzdə	137
Daha	138
Artıq tamahlıq	139
Poçtalyonsan axı sən	139
Saat və ürəyin fərqi	140
Qafqaz dayı	141
Ay payız	142
Bahar bayramı üçün	143
Bahardı	143
Mübarək	144
Təbrik	144
Xoş gəlibsiniz	145
Hər təzə ildə	145
Təzə il gəlir	146
Təzə il	147
Sağlıq	147
Sağlıq	148
Sağlıq	149
Sağlıq	149
Sağlıq	150
Sağlıq	150

Sağlıq	151
A qardaş oğlu	152
Birisи	153
Orda da var, burda da var	153
Olmaz	154
A dostum	154
Ola	155
İstərəm	156
Əzizim	156
Çalış	157
Yoxdu	158
Məzəli sual	158
Səs sal	159
Sənə	159
Əzizim	160
Biləm	160
Sənə	161
Elə arxalan	162
A qardaş	163
Dur	163
Biləydim	164
Yalnız	165
Nə olaydı	165
Tökər	166

Ömür yollarım

Görürəm	167
Pozmağa	167
Bilirəm mən	168
Kim tanımır ki	168
Yazıram	169
Gözə görünməz	169
A Vurğun	170
Aşıq və molla	172
Birisən	173
Yadından çıxıb	174
Görmüşəm mən	174
Sözün	175
Ay müdir	175
Bir gün	176
Anlamazlara	176
Kişi	177
Var	178
Kimi	178
Əzizim	179
Ağılsız haqqında	180
Ay sədir	184
Olmasa	184
Qardaşım	185
Süfrə başında	186

Yeyib içəndə	186
Hesabla.....	187
Düzü	187
Yaziqsan	188
Ay dayı	188
Niyə	189
Kişi	190
Dumanlı.....	192
Qocasan	193
De	194
Düşmə.....	194
Əzizim	195
Aşiq Kamala.....	196
Ay Qoca.....	196
Əbdül dayı	197
Ürəksiz görüş	198
Düşəndə	198
Olmasa.....	199
Uyğun.....	199
Danışanda	200
İçki düşkününə.....	201
Ay dayı	202
A çayçı qardaş	203
Qağanın	203

Namərdlər üçün	204
Daşqına	205
Zahid Kədərə	205
Qocalmisan, ay İbrahim	206
Sən	209
Darixma.....	210
Əmioğlunun diliylə əmioğluya	210
Mərhum Dönməzə	212
Bayatılar	212
Kimi.....	214
Mamedə aiddir	214
Oyana	215
Heyranam.....	215
Gəlin	217
Görmədim.....	217
«Dost» deyişməsi	218
Deyişmə II	219
Deyişmə III.....	220
Ay Mamed	222
Var.....	223
Vəfasız dostlara	224
İncimə.....	224
Ay Mamed.....	225
Amma	225

Dünyada	226
Neyə lazımdı	227
A dost	228
Ayrılandan	229
Ay Hilal dayı	230
Yazırsan	230
Ay Mamed	232
Dilənə	232
Getdi	233
Tülkü və çäqqal	234
Çoban və qurd	235
Əsgər gedənlər üçün	236
Qardaş	237
Əziz bala	237
Gəlmişik	238
Müharibədə həlak olan əsgərin diliylə	239
Mərhum əsgərin diliylə	239
Allah	240
Zalim cəllad əlində	241
Mərhəmət eylə	243
Fələk	244
Fələk	246
Qarabağ	247
Yenə	248

Ömür yollarım

Neyləyim axı.....	248
Yavaş-yavaş.....	249
Qocaldım	249
Qızı Təranənin atasına arzusu.....	250
Səs verirəm.....	251
Səs verin.....	251
Mehriban xanım Əliyevaya.....	253
Tapmacalar.....	255

Həsrət Dadaşoğlu

«ÖMÜR YOLLARIM»

Bakı, «MBM», 2016, 280 səh.

Naşir: Afər Fəttahova

Bədii redaktor: Vüqar Sadayev

Texniki redaktor: Şakir Fəttahov

Dizaynerlər: İradə Əhmədova, Mirabdulla Babayev

Operator: Tərlan Quliyeva

Yığılmaga verilib: 01.06.2016

Çapa imzalanıb: 03.08.2016

Offset çap üsulu ilə

Tiraj 100, şərti çap vərəqi 17,5

Kitab "MBM" nəşriyyat-poliqrafiya

mətbəəsində çap olunmuşdur.

Bakı, Mətbuat pr., 529

Tel.: (99412) 539-75-06